Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 952/2013,

annettu 9 päivänä lokakuuta 2013,

unionin tullikoodeksista

(uudelleenlaadittu)

(EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2339, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016	L 354	32	23.12.2016
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/474, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019	L 83	38	25.3.2019
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/632, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019	L 111	54	25.4.2019

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 287, 29.10.2013, s. 90 (952/2013)

►C2 Oikaisu, EUVL L 267, 30.9.2016, s. 2 (952/2013)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 952/2013,

annettu 9 päivänä lokakuuta 2013,

unionin tullikoodeksista

(uudelleenlaadittu)

SISÄLLYSLUETTELO

I OSASTO	**YLEISET SÄÄNNÖKSET**
1 LUKU	***Tullilainsäädännön soveltamisala, tullin tehtävät ja määritelmät***
2 LUKU	***Tullilainsäädännön mukaiset henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet***
1 jakso	**Tietojen antaminen**
2 jakso	**Tulliedustus**
3 jakso	**Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset**
4 jakso	**Valtuutettu talouden toimija**
5 jakso	**Seuraamukset**
6 jakso	**Muutoksenhaku**
7 jakso	**Tavaroiden tarkastaminen**
8 jakso	**Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen sekä maksut ja kustannukset**
3 LUKU	***Valuutan muuntaminen ja määräajat***
II OSASTO	**TUONTI- TAI VIENTITULLIN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET**
1 LUKU	***Yhteinen tullitariffi ja tavaroiden luokittelu tariffiin***
2 LUKU	***Tavaroiden alkuperä***
1 jakso	**Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä**
2 jakso	**Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä**
3 jakso	**Tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittäminen**
3 LUKU	***Tavaroiden tullausarvo***
III OSASTO	**TULLIVELKA JA VAKUUDET**
1 LUKU	***Tullivelan syntyminen***
1 jakso	**Tuontitullivelka**
2 jakso	**Vientitullivelka**
3 jakso	**Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevat yhteiset säännökset**
2 LUKU	***Vakuus mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta***
3 LUKU	***Tuonti- tai vientitullin määrän kantaminen, maksaminen, palauttaminen ja peruuttaminen***

▼B

1 jakso **Tuonti- tai vientitullien määrän määrittäminen, tullivelan tiedoksi antaminen ja tileihin kirjaaminen**

2 jakso **Tuonti- tai vientitullien määrän maksaminen**

3 jakso **Tullin palauttaminen ja peruuttaminen**

4 LUKU ***Tullivelan lakkaaminen***

IV OSASTO **UNIONIN TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT**

1 LUKU ***Saapumisen yleisilmoitus***

2 LUKU ***Tavaroiden saapuminen***

1 jakso **Tavaroiden saapuminen unionin tullialueelle**

2 jakso **Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus**

3 jakso **Tavaroiden väliaikainen varastointi**

V OSASTO **TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA, TAVAROIDEN ASETTAMISTA TULLIMENETTELYYN, TARKASTUSTA JA TAVARAN LUOVUTUSTA SEKÄ TAVAROISTA VAPAUTUMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT**

1 LUKU ***Tavaroiden tullioikeudellinen asema***

2 LUKU ***Tavaroiden asettaminen tullimenettelyyn***

1 jakso **Yleiset säännökset**

2 jakso **Vakiomuotoiset tulli-ilmoitukset**

3 jakso **Yksinkertaistetut tulli-ilmoitukset**

4 jakso **Kaikkiin tulli-ilmoituksiin sovellettavat säännökset**

5 jakso **Muut yksinkertaistukset**

3 LUKU ***Tarkastukset ja tavaroiden luovutus***

1 jakso **Tarkastukset**

2 jakso **Luovutus**

4 LUKU ***Tavaroista vapautuminen***

VI OSASTO **LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLISTA**

1 LUKU ***Luovutus vapaaseen liikkeeseen***

2 LUKU ***Vapautus tuontitullista***

1 jakso **Palautustavarat**

2 jakso **Merikalastus ja merestä saadut tuotteet**

▼B

VII OSASTO	**ERITYISMENETTELYT**
1 LUKU	***Yleiset säännökset***
2 LUKU	***Passitus***
1 jakso	**Ulkoinen ja sisäinen passitus**
2 jakso	**Unionin passitus**
3 LUKU	***Varastointi***
1 jakso	**Yhteiset säännökset**
2 jakso	**Tullivarastointi**
3 jakso	**Vapaa-alueet**
4 LUKU	***Erityiskäyttö***
1 jakso	**Väliaikainen maahantuonti**
2 jakso	**Tietty käyttötarkoitus**
5 LUKU	***Jalostus***
1 jakso	**Yleiset säännökset**
2 jakso	**Sisäinen jalostus**
3 jakso	**Ulkoinen jalostus**
VIII OSASTO	**TAVAROIDEN VIENTI UNIONIN TULLIALUEELTA**
1 LUKU	***Muodollisuudet ennen tavaroiden poistumista***
2 LUKU	***Tavaroiden poistumista koskevat muodollisuudet***
3 LUKU	***Vienti ja jälleenvienti***
4 LUKU	***Poistumisen yleisilmoitus***
5 LUKU	***Jälleenvientitiedonanto***
6 LUKU	***Vapautus vientitullista***
IX OSASTO	**SÄHKÖISET JÄRJESTELMÄT, YKSINKERTAISTAMINEN, SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO, KOMITEAMENETTELY JA LOPPUSÄÄNNÖKSET**
1 LUKU	***Sähköisten järjestelmien kehittäminen***
2 LUKU	***Tullilainsäädännön soveltamisen yksinkertaistaminen***
3 LUKU	***Säädösvallan siirto ja komiteamenettely***
4 LUKU	***Loppusäännökset***
LIITE	**VASTAAVUUSTAULUKKO**

▼B

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tullilainsäädännön soveltamisala, tullin tehtävät ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan unionin tullikoodeksi, jäljempänä 'koodeksi', jossa säädetään unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista yleisistä säännöistä ja menettelyistä.

Koodeksia sovelletaan yhtenäisesti koko unionin tullialueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten yleissopimusten ja muilla aloilla annetun unionin lainsäädännön soveltamista.

2. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa myös unionin tullialueen ulkopuolella erityislainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

3. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä, muun muassa siinä säädettyjä yksinkertaistuksia, sovelletaan unionitavaroiden kauppaan, jota käydään direktiivin 2006/112/EY tai direktiivin 2008/118/EY säännösten soveltamisalaan kuuluvien unionin tullialueen osien ja näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä, tai kauppaan, jota käydään näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä.

2 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 284 artiklan mukaisesti sellaisten tullilainsäädännön säännösten määrittelemiseksi ja yksinkertaistamiseksi, jotka koskevat 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa unionitavaroiden kaupassa sovellettavia tulli-ilmoituksia, tullioikeudellista asemaa koskevia todisteita ja unionin sisäisen passitusmenettelyn käyttöä, edellyttäen ettei se vaikuta kyseisten verotustoimenpiteiden asianmukaiseen soveltamiseen. Kyseisissä säädöksissä voidaan käsitellä sellaiseen unionitavaroiden kauppaan liittyviä erityisiä olosuhteita, joissa osallisena on vain yksi jäsenvaltio.

3 artikla

Tulliviranomaisten tehtävät

Tulliviranomaiset vastaavat ensisijaisesti unionin kansainvälisen kaupan valvonnasta ja edistävät näin hyvän kauppatavan mukaista ja avointa kauppaa, sisämarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden, yhteisen kauppapolitiikan ja

▼B

unionin muiden kauppaan liittyvien yhteisten politiikkojen täytäntöönpanoa sekä toimitusketjujen yleistä turvallisuutta. Tulliviranomaisten on suoritettava toimenpiteet, joiden tavoitteina on erityisesti

a) suojella unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisia etuja;

b) suojella unionia hyvän kauppatavan vastaiselta ja laittomalta kaupalta ja samalla tukea laillista liiketoimintaa;

c) taata unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuus ja ympäristönsuojelu tarvittaessa läheisessä yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa; ja

d) pitää yllä asianmukaista tasapainoa tullivalvonnan ja laillisen kaupan helpottamisen välillä.

4 artikla

Tullialue

1. Unionin tullialueeseen kuuluvat seuraavat alueet, mukaan luettuina niiden aluemeri, sisäiset aluevedet ja ilmatila:

— Belgian kuningaskunnan alue,

— Bulgarian tasavallan alue,

— Tšekin tasavallan alue,

— Tanskan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia,

— Saksan liittotasavallan alue, lukuun ottamatta Helgolandin saarta ja Büsingenin aluetta (Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä 23 päivänä marraskuuta 1964 tehty sopimus),

— Viron tasavallan alue,

— Irlannin alue,

— Helleenien tasavallan alue,

— Espanjan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa,

— Ranskan tasavallan alue, lukuun ottamatta Ranskan merentakaisia maita ja alueita, joihin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljännen osan määräyksiä,

— Kroatian tasavallan alue,

▼M2

— Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon kuntaa,

▼B

— Kyproksen tasavallan alue vuoden 2003 liittymisasiakirjan määräysten mukaisesti,

▼B

— Latvian tasavallan alue,

— Liettuan tasavallan alue,

— Luxemburgin suurherttuakunnan alue,

— Unkarin alue,

— Maltan alue,

— Alankomaiden kuningaskunnan Euroopassa sijaitseva alue,

— Itävallan tasavallan alue,

— Puolan tasavallan alue,

— Portugalin tasavallan alue,

— Romanian alue,

— Slovenian tasavallan alue,

— Slovakian tasavallan alue,

— Suomen tasavallan alue,

— Ruotsin kuningaskunnan alue, ja

— Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari.

2. Unionin tullialueeseen kuuluvina pidetään myös seuraavia jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevia alueita, mukaan luettuina niiden aluemeri, sisäiset aluevedet ja ilmatila, ottaen huomioon niihin sovellettavat yleissopimukset ja muut sopimukset:

a) RANSKA

Monacon alue sellaisena kuin se määritellään Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1963 allekirjoitetussa tulliyleissopimuksessa (Journal Officiel de la République Française, 27.9.1963, s. 8679).

b) KYPROS

Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvien alueiden Akrotirin ja Dhekelian alueet sellaisina kuin ne on määritelty Nicosiassa 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetussa Kyproksen tasavallan perustamissopimuksessa (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

5 artikla

Määritelmät

Koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

1) 'tulliviranomaisilla' jäsenvaltioiden tullihallintoja, jotka vastaavat tullilainsäädännön soveltamisesta, ja muita viranomaisia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia soveltamaan tiettyä tullilainsäädäntöä;

▼B

2) 'tullilainsäädännöllä' kaikista seuraavista koostuvaa lainsäädäntöä:

a) koodeksi ja sen täydentämiseksi tai täytäntöön panemiseksi unionin tasolla tai tarvittaessa kansallisella tasolla annetut säännökset;

b) yhteinen tullitariffi;

c) unionin tullittomuusjärjestelmän luomisesta annettu lainsäädäntö;

d) tullimääräyksiä sisältävät kansainväliset sopimukset siltä osin kuin niitä sovelletaan unionissa;

3) 'tullitarkastuksilla' tulliviranomaisten suorittamia erityistoimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja muun sellaisen lainsäädännön moitteeton noudattaminen, joka koskee unionin tullialueen ja sen ulkopuolisten maiden tai alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumista, poistumista, passitusta, liikkumista, varastointia ja tiettyä käyttötarkoitusta sekä muiden kuin unionitavaroiden ja tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettujen tavaroiden unionin tullialueella oloa ja liikkumista;

4) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä ja henkilöiden yhteenliittymää, joka ei ole oikeushenkilö, mutta joka tunnustetaan unionin lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä oikeustoimikelpoiseksi;

5) 'talouden toimijalla' henkilöä, joka liiketoimintaa harjoittaessaan osallistuu tullilainsäädännön piiriin kuuluviin toimiin;

6) 'tulliedustajalla' henkilöä, jonka toinen henkilö on nimennyt suorittamaan puolestaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja muodollisuuksia tulliviranomaisten kanssa asioitaessa;

7) 'riskillä' sellaisen tapahtuman todennäköisyyttä ja vaikutusta, joka liittyy unionin tullialueen ja sen ulkopuolisten maiden tai alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, liikkumiseen tai tiettyyn käyttötarkoitukseen sekä muiden kuin unionitavaroiden olemiseen unionin tullialueella ja jonka seurauksena:

a) unionin tai kansallisten toimenpiteiden moitteeton soveltaminen estyy;

b) unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudelliset edut vaarantuvat; tai

c) unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuudelle, ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuu uhka;

▼B

8) 'tullimuodollisuuksilla' kaikkia toimia, jotka henkilön ja tulliviranomaisten on suoritettava tullilainsäädännön noudattamiseksi;

9) 'saapumisen yleisilmoituksella tointa', jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla ja tietyssä määräajassa tulliviranomaisille, että tavaroita tuodaan unionin tullialueelle;

10) 'poistumisen yleisilmoituksella' tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla ja tietyssä määräajassa tulliviranomaisille, että tavaroita viedään unionin tullialueelta;

11) 'väliaikaisen varastoinnin ilmoituksella' tointa, jolla henkilö osoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla, että tavarat ovat väliaikaisesti varastoituina;

12) 'tulli-ilmoituksella' tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn, ilmoittaen tarvittaessa samalla mahdollisesta tarpeesta soveltaa joitakin erityisjärjestelyjä;

13) 'jälleenvienti-ilmoituksella' tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa viedä muita kuin unionitavaroita, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat vapaa-aluemenettelyssä tai väliaikaisesti varastoituina, unionin tullialueelta;

14) 'jälleenvientitiedonannolla' tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa viedä vapaa-aluemenettelyyn asetettuja tai väliaikaisesti varastoituina olevia muita kuin unionitavaroita unionin tullialueelta;

15) 'ilmoittajalla' henkilöä, joka antaa tulli-ilmoituksen, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen, saapumisen yleisilmoituksen, poistumisen yleisilmoituksen, jälleenvienti-ilmoituksen tai jälleenvientitiedonannon omissa nimissään, tai henkilöä, jonka nimissä kyseinen ilmoitus tai tiedonanto annetaan;

16) 'tullimenettelyllä' jotakin seuraavista menettelyistä, joihin tavarat voidaan asettaa koodeksin mukaisesti:

a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;

b) erityismenettelyt;

c) vienti;

▼B

17) 'väliaikaisella varastoinnilla' tilannetta, jossa muut kuin unionitavarat ovat tullivalvonnassa väliaikaisesti varastoituina niiden tullille esittämisen ja tullimenettelyyn asettamisen tai jälleenviennin välisenä aikana;

18) 'tullivelalla' henkilön velvollisuutta maksaa sellainen tuonti- tai vientitulli, jota sovelletaan tiettyihin tavaroihin unionin voimassa olevan tullilainsäädännön mukaisesti;

19) 'velallisella' henkilöä, joka on vastuussa tullivelasta;

20) 'tuontitullilla' tavaroiden tuonnista maksettavaa tullia;

21) 'vientitullilla' tavaroiden viennistä maksettavaa tullia;

22) 'tullioikeudellisella asemalla' tavaralla olevaa unionitavaran tai muun kuin unionitavaran asemaa;

23) 'unionitavaroilla' tavaroita, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:

a) tavarat, jotka on tuotettu kokonaan unionin tullialueella ja jotka eivät sisällä unionin tullialueen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta tuotuja tavaroita;

b) tavarat, jotka on tuotu unionin tullialueelle sen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen;

c) tavarat, jotka on tuotettu unionin tullialueella joko ainoastaan b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista tai a ja b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista;

24) 'muilla kuin unionitavaroilla' muita kuin 23 kohdassa tarkoitettuja tavaroita tai tavaroita, jotka ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa unionitavaroina;

25) 'riskinhallinnalla' riskin järjestelmällistä tunnistamista muun muassa satunnaistarkastusten avulla ja kaikkien tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista riskille altistumisen rajoittamiseksi;

26) 'tavaran luovutuksella' tointa, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavaran sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu;

27) 'tullivalvonnalla' tulliviranomaisten yleisiä toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että niiden kohteena oleviin tavaroihin sovellettavia tullilainsäädännön ja tarvittaessa muun lainsäädännön säännöksiä noudatetaan;

▼B

28) 'tullin palauttamisella' maksetun tuonti- tai vientitullin määrän takaisinmaksua;

29) 'tullin peruuttamisella' maksamattoman tuonti- tai vientitullin määrän maksamisvelvoitteesta vapauttamista;

30) 'jalostetuilla tuotteilla' jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita, joille on suoritettu jalostustoimintoja;

31) 'unionin tullialueelle sijoittautuneella henkilöllä':

a) luonnollista henkilöä, jonka vakituinen asuinpaikka on unionin tullialueella,

b) oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pysyvä toimipaikka on unionin tullialueella;

32) 'pysyvällä toimipaikalla' kiinteää toimipaikkaa, jossa on pysyvästi tarvittavat henkilö- ja tekniset resurssit ja jonka kautta henkilön tulliin liittyvät toiminnot suoritetaan kokonaan tai osittain;

33) 'tavaroiden esittämisellä tullille' tulliviranomaisille annettavaa ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan sekä kyseisten tavaroiden asettamista tullin saataville tullitarkastuksia varten;

34) 'tavaroiden haltijalla' tavaroiden omistajaa tai muuta henkilöä, jolla on vastaava määräämisoikeus tavaroihin tai jonka fyysisessä valvonnassa tavarat ovat;

35) 'menettelynhaltijalla'

a) henkilöä, joka antaa tulli-ilmoituksen tai jonka lukuun tällainen ilmoitus annetaan; tai

b) henkilöä, jolle tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty;

36) 'kauppapoliittisilla toimenpiteillä' muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, jotka on toteutettu yhteisen kauppapolitiikan yhteydessä tavaroiden kansainväliseen kauppaan sovellettavien unionin säännösten muodossa;

37) 'jalostustoiminnoilla' mitä tahansa seuraavista:

a) tavaroiden käsittely, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina;

b) tavaroiden jalostus;

▼B

c) tavaroiden hävittäminen;

d) tavaroiden korjaus, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina;

e) tiettyjen sellaisten tavaroiden käyttö, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin, mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan tai osittain loppuun niiden käytön aikana (tuotannon apuaineet);

38) 'tuotolla' tietyn jalostusmenettelyyn asetetun tavaraerän jalostuksessa syntyvien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta;

39) 'päätöksellä' tulliviranomaisen suorittamaa tullilainsäädäntöä koskevaa tointa, jolla ratkaistaan yksittäistapaus ja jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan asianomaiseen henkilöön;

40) 'liikenteenharjoittajalla'

a) saapumisen osalta henkilöä, joka tuo tavarat unionin tullialueelle tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta kyseiselle alueelle. Kuitenkin

i) kun kyseessä on yhdistetty kuljetus, 'liikenteenharjoittajalla' tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää kuljetusvälinettä, joka unionin tullialueelle tuonnin jälkeen liikkuu itsenäisesti aktiivisena kuljetusvälineenä;

ii) kun kyseessä on meri- tai ilmaliikenne, jossa sovelletaan lastitilan jakamista koskevaa järjestelyä tai sopimusjärjestelyä, 'liikenteenharjoittajalla' tarkoitetaan henkilöä, joka tekee sopimuksen ja laatii konossementin tai lentorahtikirjan tavaroiden tosiasialliseksi kuljettamiseksi unionin tullialueelle;

b) poistumisen osalta henkilöä, joka vie tavarat unionin tullialueelta tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta pois kyseiseltä alueelta. Kuitenkin

i) kun kyseessä on yhdistetty kuljetus, jossa unionin tullialueelta lähtevällä aktiivisella kuljetusvälineellä kuljetetaan pelkästään toista kuljetusvälinettä, joka aktiivisen kuljetusvälineen saavuttua määränpäähänsä liikkuu itsenäisesti aktiivisena kuljetusvälineenä, 'liikenteenharjoittajalla' tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää kuljetusvälinettä, joka liikkuu itsenäisesti sen jälkeen, kun unionin tullialueelta poistuva kuljetusväline on saapunut määränpäähänsä;

▼B

ii) kun kyseessä on meri- tai ilmaliikenne, jossa sovelletaan lastitilan jakamista koskevaa järjestelyä tai sopimusjärjestelyä, 'liikenteenharjoittajalla' tarkoitetaan henkilöä, joka tekee sopimuksen ja laatii konossementin tai lentorahtikirjan tavaroiden tosiasialliseksi kuljettamiseksi pois unionin tullialueelta;

41) 'ostoprovisiolla' tarkoitetaan maahantuojan edustajalleen suorittamaa maksua siitä palvelusta, että tämä on edustanut maahantuojaa arvonmäärityksen kohteena olevia tavaroita ostettaessa.

2 LUKU

Tullilainsäädännön mukaiset henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet

1 Jakso

Tietojen antaminen

6 artikla

Tiedon vaihtamis- ja tallennusmenetelmät ja yhteiset tietovaatimukset

1. Kaikki tulliviranomaisten välinen sekä talouden toimijoiden ja tulliviranomaisten välinen tietojenvaihto, kuten ilmoitukset, hakemukset tai päätökset, sekä tällaisen tiedon tallentaminen on tehtävä, siten kuin tullilainsäädännössä on edellytetty, sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä käyttäen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tiedon vaihtamista ja tallentamista varten laaditaan yhteiset tietovaatimukset.

3. Muita tiedon vaihtamis- ja tallennusmenetelmiä kuin 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä voidaan käyttää seuraavasti:

a) pysyvästi silloin, kun tämä on perusteltua liikennetyypin vuoksi tai kun sähköisten tietojenkäsittelymenetelmien käyttö ei sovellu asianomaisiin tullimuodollisuuksiin;

b) väliaikaisesti silloin, kun kyseessä on tulliviranomaisten tai talouden toimijoiden tietojärjestelmän väliaikainen toimintahäiriö.

4. Komissio voi poikkeustapauksissa hyväksyä päätöksiä, joissa sallitaan yhden tai useamman jäsenvaltion käyttää 1 kohdan säännöksistä poiketen muuta tiedon vaihtamis- ja tallennusmenetelmää kuin sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä.

▼B

Tällaisen poikkeuksen on oltava perusteltu sitä pyytävän jäsenvaltion erityistilanteen vuoksi, ja se on myönnettävämääräajaksi. Poikkeusta tarkastellaan uudelleen säännöllisin väliajoin, ja sen määräaikaa voidaan jatkaa sen jäsenvaltion uudesta hakemuksesta, jolle se on myönnetty. Se kumotaan, kun se ei enää ole perusteltu.

Poikkeus ei saa vaikuttaa tiedon vaihtamiseen sen jäsenvaltion, jolle se on myönnetty, ja muiden jäsenvaltioiden välillä eikä tiedon vaihtamiseen ja tallentamiseen muissa jäsenvaltioissa tullilainsäädännön soveltamiseksi.

7 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään:

a) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tietoja koskevat yhteiset vaatimukset, ottaen huomioon tarve suorittaa tullilainsäädännössä säädetyt tullimuodollisuudet ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tiedon vaihtamisen ja tallentamisen luonteen ja tarkoituksen;

b) erityiset tapaukset, joissa tiedon vaihtamiseen ja tallentamiseen voidaan käyttää muita kuin sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti;

c) tietotyypit ja tiedot, joiden on sisällyttävä 148 artiklan 4 kohdassa ja 214 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

8 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä

a) tarvittaessa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tietovaatimusten muodon ja koodit;

b) tietojen vaihtamista ja tallentamista, joka voi tapahtua 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä, koskevat menettelysäännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia koskevat päätökset täytäntöönpanosäädöksinä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

▼B

9 artikla

Rekisteröinti

1. Unionin tullialueelle sijoittautuneiden talouden toimijoiden on rekisteröidyttävä siitä paikasta vastaaville tulliviranomaisille, johon he ovat sijoittautuneet.

2. Erityisissä tapauksissa talouden toimijoiden, jotka eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, on rekisteröidyttävä siitä paikasta vastaaville tulliviranomaisille, jossa he ensimmäisen kerran antavat ilmoituksen tai hakevat päätöstä.

3. Henkilöiden, jotka eivät ole talouden toimijoita, ei ole rekisteröidyttävä tulliviranomaisille, ellei toisin säädetä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on rekisteröidyttävä, sovelletaan seuraavaa:

a) jos he ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle, heidän on rekisteröidyttävä siitä paikasta vastaaville tulliviranomaisille, johon he ovat sijoittautuneet;

b) jos he eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, heidän on rekisteröidyttävä siitä paikasta vastaaville tulliviranomaisille, jossa he ensimmäisen kerran antavat ilmoituksen tai hakevat päätöstä.

4. Erityisissä tapauksissa tulliviranomaisten on mitätöitävä rekisteröityminen.

10 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellä 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa talouden toimijat, jotka eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, ovat velvollisia rekisteröitymään tulliviranomaisille;

b) edellä 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa muut henkilöt kuin talouden toimijat ovat velvollisia rekisteröitymään tulliviranomaisille;

c) edellä 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa tulliviranomaiset mitätöivät rekisteröitymisen.

11 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 9 artiklassa tarkoitetusta rekisteröitymisestä vastaavan tulliviranomaisen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

12 artikla

Tietojen toimittaminen ja tietosuoja

1. Kaikki tulliviranomaisten tehtäviensä hoidon yhteydessä saamat luottamukselliset tai luottamuksellisina annetut tiedot on pidettävä salassa. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa luovuttaa tällaisia tietoja ilman tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaista lupaa lukuun ottamatta sitä, mitä 47 artiklan 2 kohdassa ja tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään.

Tietojen luovuttaminen ilman lupaa on kuitenkin sallittua, jos tulliviranomaiset ovat siihen velvollisia tai oikeutettuja voimassa olevien, erityisesti tietosuojaa koskevien säännösten nojalla tai oikeudenkäynnin yhteydessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja voidaan toimittaa unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden tulliviranomaisille ja muille toimivaltaisille viranomaisille kyseisten maiden tai alueiden kanssa kansainvälisen sopimuksen tai yhteistä kauppapolitiikkaa koskevan unionin lainsäädännön puitteissa tehtävää tulliyhteistyötä varten.

3. Kaikessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa tietojen luovuttamisessa tai toimittamisessa on varmistettava asianmukainen tietosuojan taso noudattaen kaikilta osin voimassa olevia tietosuojasäännöksiä.

13 artikla

Muiden tietojen vaihtaminen tulliviranomaisten ja talouden toimijoiden kesken

1. Tulliviranomaiset ja talouden toimijat voivat vaihtaa muitakin kuin tullilainsäädännössä nimenomaisesti vaadittuja tietoja erityisesti edistääkseen keskinäistä yhteistyötä riskien tunnistamisessa ja torjunnassa. Tietojen vaihto voi perustua kirjalliseen sopimukseen ja sen yhteydessä tulliviranomaisille voidaan antaa mahdollisuus käyttää talouden toimijoiden tietojärjestelmiä.

2. Osapuolten toisilleen 1 kohdassa tarkoitetun yhteistyön yhteydessä toimittamat tiedot ovat luottamuksellisia, jolleivät osapuolet toisin sovi.

14 artikla

Tulliviranomaisten toimittamat tiedot

1. Jokainen henkilö voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta. Pyyntö voidaan evätä, jollei se liity tosiasiallisesti suunniteltua kansainvälistä tavarakauppaa koskevaan toimintaan.

▼B

2. Tulliviranomaisten on käytävä säännöllistä vuoropuhelua talouden toimijoiden ja muiden kansainvälisessä tavarakaupassa osallisina olevien viranomaisten kanssa. Niiden on edistettävä avoimuutta saattamalla tullilainsäädäntö, yleiset hallinnolliset päätökset ja hakemuslomakkeet vapaasti saataville, mahdollisuuksien mukaan maksutta ja internetin välityksellä.

15 artikla

Tietojen toimittaminen tulliviranomaisille

1. Henkilön, jota tullimuodollisuudet tai tullitarkastukset koskevat suoraan tai välillisesti, on annettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä ja mahdollisesti asetetussa määräajassa kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot asianmukaisessa muodossa sekä kaikki tarvittava apu muodollisuuksien tai tarkastusten loppuun suorittamista varten.

2. Henkilön tulliviranomaisille osoittaman tulli-ilmoituksen, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen, saapumisen yleisilmoituksen, poistumisen yleisilmoituksen, jälleenvienti-ilmoituksen tai jälleenvientitiedonannon antaminen taikka lupaa tai muuta päätöstä koskevan hakemuksen tekeminen merkitsee kyseisen henkilön sitoutumista vastuuseen kaikista seuraavista:

a) tulli-ilmoituksessa, tiedonannossa tai hakemuksessa olevien tietojen oikeellisuudesta ja täydellisyydestä;

b) ilmoituksia, tiedonantoja tai hakemuksia täydentävien asiakirjojen aitoudesta, oikeellisuudesta ja pätevyydestä;

c) soveltuvin osin kyseisten tavaroiden kyseessä olevaan tullimenettelyyn asettamisesta johtuvien tai lupaan sisältyviä toimintoja koskevien kaikkien velvoitteiden täyttämisestä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös missä tahansa muussa muodossa oleviin tietoihin, joita tulliviranomaiset vaativat tai joita niille toimitetaan.

Jos ilmoituksen tai tiedonannon antaa tai hakemuksen tai tiedot toimittaa asianomaisen henkilön 18 artiklassa tarkoitettu tulliedustaja, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt velvollisuudet sitovat myös tulliedustajaa.

16 artikla

Sähköiset järjestelmät

1. Jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä komission kanssa kehittääkseen, ylläpitääkseen ja käyttääkseen sähköisiä järjestelmiä tiedon vaihtamiseksi tulliviranomaisten kesken ja komission kanssa, sekä tietojen tallentamiseksi, koodeksin mukaisesti.

2. Jäsenvaltion, jolle on myönnetty poikkeus 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ei edellytetä kehittävän, ylläpitävän ja käyttävän tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä järjestelmiä kyseisen poikkeuksen soveltamisalalla.

▼B

17 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sähköisten järjestelmien kehittämisen, ylläpitämisen ja käyttämisen tekniset järjestelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Tulliedustus

18 artikla

Tulliedustaja

1. Henkilö voi nimetä itselleen tulliedustajan.

Edustus voi olla suora, jolloin tulliedustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai välillinen, jolloin tulliedustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

2. Tulliedustajan on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

Jollei toisin säädetä, tästä vaatimuksesta luovutaan, kun tulliedustaja toimii sellaisten henkilöiden lukuun, joiden ei edellytetä olevan sijoittautuneita unionin tullialueelle.

3. Jäsenvaltiot voivat määrittää unionin lainsäädännön mukaisesti edellytykset, joilla tulliedustaja voi tarjota palveluja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut. Tulliedustajalla, joka täyttää 39 artiklan a–d alakohdan edellytykset, on oikeus tarjota kyseisiä palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut, tämän kuitenkaan estämättä kyseistä jäsenvaltiota soveltamasta väljempiä kriteerejä.

4. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti määritettyjä edellytyksiä sellaisiin tulliedustajiin, jotka eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle.

19 artikla

Valtuutus

1. Edustajan on tulliviranomaisten kanssa asioidessaan ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön lukuun sekä ilmoitettava, onko edustus suora vai välillinen.

▼B

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa tulliedustajana tai joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia henkilöä, joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana, esittämään todisteen edustamaltaan henkilöltä saamastaan valtuutuksesta.

Erityisissä tapauksissa tulliviranomaiset eivät saa vaatia todisteen esittämistä.

3. Tulliviranomaiset eivät saa vaatia toimia ja muodollisuuksia säännöllisesti suorittavaa tulliedustajana toimivaa henkilöä joka kerta todistamaan saamaansa valtuutusta, kunhan kyseinen henkilö pystyy toimittamaan tällaisen todisteen tulliviranomaisten sitä pyytäessä.

20 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) tapaukset, joihin ei sovelleta 18 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta;

b) tapaukset, joissa tulliviranomaiset eivät vaadi 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua todistetta valtuutuksesta.

21 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun oikeuden myöntämistä ja todistamista koskevat menettelysäännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 Jakso

Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset

22 artikla

Hakemuksen perusteella tehtävät päätökset

1. Henkilön, joka hakee tullilainsäädännön soveltamista koskevaa päätöstä, on toimitettava toimivaltaisille tulliviranomaisille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

▼B

Hakemuksen tekijänä ja päätöksen kohteena voi olla myös useampi henkilö tullilainsäädännössä esitettyjen edellytysten mukaisesti.

Jollei toisin säädetä, toimivaltainen tulliviranomainen on sen paikan tulliviranomainen, jossa hakijan tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito hoidetaan tai jossa se on saatavissa ja jossa ainakin osa päätöksen kattamasta toiminnasta on määrä suorittaa.

2. Tulliviranomaisten on viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa päätöstä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta tarkistettava, täyttyvätkö kyseisen hakemuksen hyväksymisen edellytykset.

Jos tulliviranomaiset toteavat, että hakemus sisältää kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot, niiden on ilmoitettava hakijalle hakemuksen hyväksymisestä ensimmäisessä alakohdassa säädetyn ajan kuluessa.

3. Toimivaltaisen tulliviranomaisen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu päätös ja annettava se tiedoksi hakijalle viipymättä ja viimeistään 120 päivän kuluessa hakemuksen hyväksymispäivästä, jollei toisin säädetä.

Jos tulliviranomaiset eivät pysty noudattamaan päätöksenteolle asetettua määräaikaa, niiden on ilmoitettava asiasta hakijalle ennen kyseisen määräajan päättymistä ja ilmoitettava määräajan pidentämisen perusteet sekä uusi määräaika, jonka ne katsovat tarvitsevansa päätöksen tekemiseen. Jollei toisin säädetä, uusi määräaika on enintään 30 päivää.

Rajoittamatta toisen alakohdan noudattamista tulliviranomaiset voivat jatkaa tullilainsäädännön mukaista päätöksenteolle asetettua määräaikaa, jos hakija pyytää määräajan jatkamista tehdäkseen muutoksia ehtojen ja edellytysten noudattamisen varmistamiseksi. Muutoksista ja muutosten tekemiseksi tarvittavasta määräajan pidennyksestä on ilmoitettava tulliviranomaisille, jotka päättävät määräajan jatkamisesta.

4. Jollei päätöksessä tai tullilainsäädännössä toisin säädetä, päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona hakija vastaanottaa sen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen. Lukuun ottamatta 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tulliviranomaiset voivat panna tehdyt päätökset täytäntöön kyseisestä päivästä alkaen.

5. Jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä, päätös on voimassa toistaiseksi.

6. Ennen kuin tulliviranomaiset tekevät sellaisen päätöksen, joka vaikuttaisi kielteisesti hakijaan, tulliviranomaisten on annettava tiedoksi hakijalle seikat, joihin päätös on tarkoitus perustaa, sekä annettava hakijalle mahdollisuus ilmaista näkökantansa tietyn määräajan kuluessa päivästä, jona hakija vastaanottaa kyseisen tiedoksiannon tai jona hakijan katsotaan vastaanottaneen sen. Määräajan päätyttyä hakijalle annetaan asianmukaisella tavalla päätös tiedoksi.

▼B

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) kun on kyse 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä;

b) kun tariffikiintiöetuutta ei myönnetä 56 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksittäisen tariffikiintiön täyttymisen vuoksi;

c) kun unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuudelle, ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuvan uhan luonne tai laajuus niin vaatii;

d) kun päätöksellä pyritään varmistamaan sellaisen toisen päätöksen täytäntöönpano, johon on sovellettu ensimmäistä alakohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön noudattamista;

e) jos aiheutettaisiin haittaa petoksentorjuntatarkoituksessa aloitetulle tutkinnalle;

f) muissa erityisissä tapauksissa.

7. Päätöksen, joka vaikuttaa hakijaan kielteisellä tavalla, on sisällettävä myös sen perustelut, ja siinä on mainittava 44 artiklassa säädetystä muutoksenhakuoikeudesta.

23 artikla

Hakemuksen perusteella tehtävien päätösten hallinnointi

1. Päätöksen haltijan on noudatettava kyseisestä päätöksestä johtuvia velvoitteita.

2. Päätöksen haltijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan päätöksen voimassaoloon tai sisältöön.

3. Rajoittamatta sellaisten muita aloja koskevien säännösten soveltamista, joissa yksilöidään, missä tapauksissa päätös on mitätön tai tulee mitättömäksi, päätöksen tehneet tulliviranomaiset voivat milloin tahansa peruuttaa, muuttaa tai kumota päätöksen, jos se ei ole tullilainsäädännön mukainen.

4. Erityisissä tapauksissa tulliviranomaisten on toteutettava seuraavat toimet:

a) päätöksen uudelleenarviointi;

b) sellaisen päätöksen soveltamisen keskeyttäminen, jota ei ole tarkoitus peruuttaa, kumota eikä muuttaa.

▼B

5. Tulliviranomaisten on valvottavaehtoja ja edellytyksiä, jotka päätöksen haltijan on täytettävä. Niiden on myös valvottava kyseisestä päätöksestä johtuvien velvoitteiden noudattamista. Jos päätöksen haltija on ollut olemassa alle kolme vuotta, valvonnan on oltava tiivistä ensimmäisen vuoden ajan päätöksen tekemisestä.

24 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) poikkeukset 22 artiklan 1 kohdan kolmannesta alakohdasta;

b) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hakemuksenhyväksymisen edellytykset;

c) yksittäisen päätöksen tekemisen määräaika, mukaan lukien tämän määräajan mahdollinen pidentäminen 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

d) 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa päätös tulee voimaan eri päivänä, kuin sinä, jona päätöstä hakenut vastaanottaa sen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen;

e) 22 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa päätös ei ole voimassa toistaiseksi;

f) 22 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika;

g) 22 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan f alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa hakijalle ei anneta mahdollisuutta ilmaista näkökantansa;

h) tapaukset ja säännöt, jotka koskevat 23 artiklan 4 kohdan mukaista päätösten uudelleenarviointia ja soveltamisen keskeyttämistä;

25 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua päätöstä koskevan hakemuksen toimittamista ja hyväksymistä;

b) 22 artiklassa tarkoitettua päätöksen tekemistä sekä asianomaisten jäsenvaltioiden kuulemista tarvittaessa;

▼B

c) päätöksen valvontaa 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

26 artikla

Päätösten voimassaolo koko unionissa

Tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvät päätökset ovat voimassa kaikkialla unionin tullialueella, paitsi jos päätöksen vaikutus rajoittuu yhteen tai useampaan jäsenvaltioon.

27 artikla

Myönteisten päätösten peruuttaminen

1. Tulliviranomaisten on peruutettava päätöksen haltijalle myönteinen päätös, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) päätös tehtiin virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella;

b) päätöksen haltija tiesi tai tämän olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tiedot olivat virheellisiä tai puutteellisia;

c) jos tiedot olisivat olleet paikkansapitäviä ja täydellisiä, päätös olisi ollut erilainen.

2. Päätöksen peruuttaminen annetaan tiedoksi päätöksen haltijalle.

3. Peruuttaminen tulee voimaan sinä päivänä, jona alkuperäinen päätös tuli voimaan, jollei päätöksessä tullilainsäädännön mukaisesti ilmoiteta toisin.

28 artikla

Myönteisten päätösten kumoaminen ja muuttaminen

1. Myönteinen päätös on muissa kuin 27 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kumottava tai sitä on muutettava, jos

a) yksi tai useampi sen antamisen edellytyksistä ei ole täyttynyt tai ei enää täyty; tai

b) päätöksen haltija tekee sitä koskevan hakemuksen.

2. Jollei toisin säädetä, useille henkilöille osoitettu myönteinen päätös voidaan kumota ainoastaan sen henkilön osalta, joka jättää täyttämättä päätökseen perustuvan velvollisuutensa.

3. Päätöksen kumoaminen tai muutos on annettava tiedoksi sen haltijalle.

4. Päätöksen kumoamiseen tai muuttamiseen sovelletaan 22 artiklan 4 kohtaa.

▼B

Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin lykätä kumoamisen tai muutoksen voimaantuloa enintään vuodella, jos päätöksen haltijan oikeutetut edut tätä edellyttävät. Tämä päivämäärä on mainittava kumoamista tai muuttamista koskevassa päätöksessä.

29 artikla

Hakemuksetta tehtävät päätökset

Edellä olevat 22 artiklan 4, 5, 6 ja 7 kohdan, 23 artiklan 3 kohdan sekä 26, 27 ja 28 artiklan säännökset koskevat myös ilman asianomaisen henkilön hakemusta tehtäviä tulliviranomaisten päätöksiä, paitsi jos tulliviranomainen toimii oikeusviranomaisena.

30 artikla

Tullimenettelyyn asetettuja tai väliaikaisesti varastoituja tavaroita koskeviin päätöksiin sovellettavat rajoitukset

Jollei asianomainen henkilö tätä pyydä, myönteisen päätöksen kumoaminen, muuttaminen tai soveltamisen keskeyttäminen ei vaikuta tavaroihin, jotka kumoamisen, muuttamisen tai soveltamisen keskeyttämisen voimaantulohetkellä on jo asetettu tullimenettelyyn tai väliaikaiseen varastoon ja ovat siinä edelleen kumotun, muutetun tai soveltamiseltaan keskeytetyn päätöksen nojalla.

31 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään:

a) 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa useille henkilöille osoitettu myönteinen päätös voidaan kumota myös muiden kuin sen henkilön osalta, joka jättää täyttämättä päätökseen perustuvan velvollisuutensa;

b) poikkeustapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat lykätä kumoamisen tai muutoksen voimaantuloa 28 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

32 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksin menettelysäännöt, jotka koskevat myönteisten päätösten peruuttamista, kumoamista tai muuttamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

33 artikla

Sitovaa tietoa koskevat päätökset

1. Tulliviranomaisten on hakemuksesta tehtävä sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'STT-päätökset', ja sitovaa alkuperätietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'SAT-päätökset'.

Hakemusta ei hyväksytä seuraavissa tapauksissa:

a) jos hakemuksen esittää tai on jo esittänyt samassa tai muussa tullitoimipaikassa samoja tavaroita koskevan päätöksen haltija taikka jos se esitetään tai on jo esitetty haltijan lukuun ja SAT-päätösten osalta samoissa alkuperäaseman saamisen määrittävissä olosuhteissa;

b) jos hakemus ei liity STT- tai SAT-päätöksen aiottuun käyttöön tai tullimenettelyn aiottuun käyttöön.

2. STT- ja SAT-päätökset ovat sitovia ainoastaan tavaran tariffiin luokittelun tai alkuperän määrittämisen osalta seuraavasti:

a) tulliviranomaisten osalta päätöksen haltijan suhteen ainoastaan sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan päätöksen voimaantulopäivän jälkeen;

b) päätöksen haltijan osalta tulliviranomaisten suhteen vasta siitä päivästä, jona haltija vastaanottaa tiedoksiannon päätöksestä tai jona haltijan katsotaan vastaanottaneen sen.

3. STT- ja SAT-päätökset ovat voimassa kolme vuotta päätöksen voimaantulopäivästä.

4. Sovellettaessa STT- tai SAT-päätöstä tietyn tullimenettelyn yhteydessä päätöksen haltijan on pystyttävä todistamaan, että:

a) tullille ilmoitettu tavara vastaa täydellisesti STT-päätöksessä kuvattua tavaraa;

b) kyseinen tavara ja alkuperäaseman saamisen määrittävät olosuhteet vastaavat täydellisesti SAT-päätöksessä kuvattua tavaraa ja siinä kuvattuja olosuhteita.

34 artikla

Sitovaa tietoa koskevien päätösten hallinnointi

1. STT-päätös lakkaa olemasta voimassa ennen 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä, kun se ei enää ole lain mukainen, seuraavien syiden seurauksena:

a) muutos 56 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin nimikkeistöihin;

▼B

b) 57 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vahvistaminen;

muutoksen tai toimenpiteiden soveltamispäivästä alkaen.

2. SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa ennen 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä seuraavissa tapauksissa:

a) kun unioni hyväksyy asetuksen tai tekee sopimuksen, jota aletaan soveltaa unionissa, ja SAT-päätös ei enää ole asetuksessa säädetyn tai sopimuksessa sovitun mukainen, kyseisen asetuksen tai sopimuksen soveltamispäivästä alkaen;

b) kun päätös ei enää ole Maailman kauppajärjestössä (WTO) laaditun alkuperäsääntöjä koskevan sopimuksen tai sopimuksen tulkitsemiseksi annettujen selitysten tai alkuperää koskevien lausuntojen mukainen, siitä päivästä alkaen, kun ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. STT- ja SAT-päätösten voimassaolo ei lakkaa taannehtivasti.

4. Poiketen siitä, mitä 23 artiklan 3 kohdassa ja 27 artiklassa säädetään, STT- tai SAT-päätös on peruutettava, jos se perustuu hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

5. STT- ja SAT-päätökset on kumottava 23 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan mukaisesti. Tällaisia päätöksiä ei kuitenkaan kumota päätöksen haltijan hakemuksesta.

6. STT- ja SAT-päätöksiä ei saa muuttaa.

7. Tulliviranomaisten on kumottava STT-päätökset

a) jos ne tulevat ristiriitaisiksi jonkin 56 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun nimikkeistön tulkinnan kanssa

   i) tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen selitysten takia, siitä päivästä alkaen, jona kyseiset selitykset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

   ii) Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion takia siitä päivästä alkaen, jona kyseinen tuomiolauselma julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

([1]) EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

▼B

iii) Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 1950 tehdyllä tulliyhteistyöneuvoston perustamista koskevalla yleissopimuksella perustetun organisaation (WCO) antaman tariffiin luokittelua koskevan päätöksen tai suosituksen tai harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeistön selityksiin tekemän muutoksen takia siitä päivästä alkaen, jona komission tiedonanto julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa; tai

b) muissa erityisissä tapauksissa.

8. SAT-päätökset on kumottava

a) jos ne tulevat ristiriitaisiksi Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion kanssa siitä päivästä alkaen, jona kyseinen tuomiolauselma julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*; tai

b) muissa erityisissä tapauksissa.

▼M2

9. Jos STT- tai SAT-päätös lakkaa olemasta voimassa 1 kohdan b alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti tai se kumotaan 5, 7 tai 8 kohdan mukaisesti, kyseistä STT- tai SAT-päätöstä voidaan yhä käyttää sellaisten sitovien sopimusten osalta, jotka on tehty kyseisen päätöksen perusteella ennen sen voimassaolon lakkaamista tai kumoamista. Tätä jatkettua käyttöä ei sovelleta vietäviä tavaroita koskevaan SAT-päätökseen.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu jatkettu käyttö ei saa ylittää kuutta kuukautta päivästä, jolloin STT- tai SAT- päätös lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan. Jäljempänä 57 artiklan 4 kohdassa tai 67 artiklassa tarkoitettu toimenpide voi kuitenkin sulkea pois tämän jatketun käytön, tai siinä voidaan säätää lyhyemmästä ajanjaksosta. Tuotteita, joista tullimuodollisuuksia suoritettaessa esitetään tuonti- tai vientitodistus, koskee mainitun kuuden kuukauden ajan sijasta todistuksen voimassaoloaika.

Hyötyäkseen STT- tai SAT-päätöksen jatketusta käytöstä päätöksen haltijan on toimitettava hakemus päätöksen tehneelle tulliviranomaiselle 30 päivän kuluessa päivästä, jona päätös lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan, ja ilmoitettava ne määrät, joiden osalta jatkettua käyttöä pyydetään, sekä jäsenvaltio tai -valtiot, joissa tavarat tullataan jatketun käytön aikana. Tulliviranomaisen on tehtävä jatkettua käyttöä koskeva päätös ja annettava se haltijalle tiedoksi viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa päivästä, jona se on vastaanottanut kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

10. Komissio ilmoittaa tulliviranomaisille, kun:

a) STT- ja SAT-päätösten tekeminen keskeytetään sellaisten tavaroiden osalta, joiden virheetöntä ja yhdenmukaista tariffiin luokittelua tai alkuperän määrittämistä ei voida varmistaa; tai

b) a alakohdassa tarkoitettu keskeyttäminen kumotaan.

▼B

11. Komissio voi tehdä päätöksiä, joissa se pyytää jäsenvaltioita kumoamaan STT- tai SAT-päätöksen tavaroiden virheettömän ja yhdenmukaisen tariffiin luokittelun tai alkuperän määrittämisen varmistamiseksi.

35 artikla

Sitovaa tietoa koskevat päätökset muista tekijöistä

Erityisissä tapauksissa tulliviranomaisten on hakemuksesta tehtävä sitovia tietoja koskevia päätöksiä muista II osastossa tarkoitetuista tekijöistä, joiden perusteella sovelletaan tuonti- tai vientitullia ja muita tavaroiden kauppaa koskevia toimenpiteitä.

36 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) 34 artiklan 7 kohdan b alakohdassa ja 34 artiklan 8 kohdan b alakohdassa tarkoitetut muut erityiset tapaukset, joissa STT- ja SAT-päätökset on kumottava;

b) 35 artiklassa tarkoitetut tapaukset, joissa tehdään sitovia tietoja koskevia päätöksiä muista tekijöistä, joiden perusteella sovelletaan tuonti- tai vientitullia ja muita tavaroiden kauppaa koskevia toimenpiteitä.

37 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat:

a) STT- tai SAT-päätöksen käyttöä sen jälkeen, kun se lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan 34 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

b) 34 artiklan 10 kohdan a ja b alakohdan mukaista komission ilmoitusta tulliviranomaisille;

c) 35 artiklassa tarkoitettujen ja 36 artiklan b alakohdan mukaisesti määritettyjen päätösten käyttöä;

d) 35 artiklassa tarkoitettujen ja 36 artiklan b alakohdan mukaisesti määritettyjen päätösten tekemisen keskeyttämistä sekä tulliviranomaisille toimitettavaa ilmoitusta keskeyttämisestä tai keskeyttämisen kumoamisesta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksinä päätökset, joissa se pyytää jäsenvaltioita kumoamaan seuraavat päätökset:

a) 34 artiklan 11 kohdassa tarkoitetut päätökset;

b) 35 artiklassa tarkoitetut ja 36 artiklan b alakohdan mukaisesti määritetyt päätökset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäljempänä olevaa 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

4 Jakso

Valtuutettu talouden toimija

38 artikla

Hakeminen ja valtuutus

1. Unionin tullialueelle sijoittautunut talouden toimija, joka täyttää 39 artiklassa asetetut edellytykset, voi hakea valtuutetun talouden toimijan asemaa.

Tulliviranomaisten on, neuvoteltuaan tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, myönnettävä tällainen asema, jota valvotaan ja arvioidaan.

2. Valtuutetun talouden toimijan asema käsittää seuraavat valtuutukset:

a) tulliyksinkertaistuksia koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltija on oikeutettu tiettyihin yksinkertaistuksiin tullilainsäädännön mukaisesti; tai

b) vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltijalla on oikeus vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin helpotuksiin.

3. Samalla toimijalla voi olla molemmat 2 kohdassa tarkoitetut valtuutukset.

4. Jollei 39, 40 ja 41 artiklasta muuta johdu, kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tunnustettava valtuutetun talouden toimijan asema.

5. Tulliviranomaisten on myönnetyn tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan aseman perusteella ja edellyttäen, että tiettyjä unionin tullilainsäädännön mukaisia yksinkertaistuksia koskevat edellytykset täyttyvät, annettava toimijalle lupa käyttää näitä yksinkertaistuksia. Tulliviranomaiset eivät tutki uudelleen niitä edellytyksiä, jotka on jo tutkittu valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisen yhteydessä.

▼B

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun valtuutettuun talouden toimijaan on sovellettava muita talouden toimijoita suotuisampaa kohtelua tullitarkastusten osalta, myönnetyn valtuutuksen lajista riippuen, mukaan lukien vähemmän fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia.

7. Tulliviranomaisten on myönnettävä valtuutetun talouden toimijan asemasta johtuvat edut unionin tullialueen ulkopuolisiin maihin tai alueille sijoittautuneille henkilöille, jotka täyttävät edellytykset ja noudattavat velvoitteita, jotka on määritelty kyseisten maiden tai alueiden asiaa koskevassa lainsäädännössä, edellyttäen että unioni tunnustaa näiden edellytysten ja velvoitteiden vastaavan unionin tullialueelle sijoittautuneille valtuutetuille talouden toimijoille asetettuja edellytyksiä ja velvoitteita. Jollei unioni toisin päätä, etujen myöntäminen perustuu vastavuoroisuusperiaatteeseen ja kansainväliseen sopimukseen tai unionin lainsäädäntöön yhteisen kauppapolitiikan alalla.

39 artikla

Aseman myöntäminen

"Valtuutetun talouden toimijan" aseman myöntämisedellytyksiä ovat seuraavat seikat:

a) hakijalla ei ole vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia eikä merkintöjä hakijan taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista;

b) hakijan osoitus toimintansa ja tavaravirtojen valvonnan korkeasta tasosta kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;

c) vakavaraisuus, joka katsotaan toteen näytetyksi, kun hakijan taloudellinen asema on hyvä ja riittää täyttämään tämän sitoumukset asianomaisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet asiaankuuluvasti huomioon ottaen;

d) 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valtuutuksen osalta toimintaan välittömästi liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys; ja

e) 38 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valtuutuksen osalta vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva asianmukainen vaatimustaso, jonka katsotaan toteutuvan, kun hakija osoittaa toteuttaneensa asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kansainvälisen toimitusketjun vaarattomuuden ja turvallisuuden myös fyysisen koskemattomuuden ja kulunvalvonnan, logististen prosessien ja tietyntyyppisten tavaroiden käsittelyn, henkilöstön sekä liikekumppaneiden tunnistamisen osalta.

▼B

40 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut yksinkertaistukset;

b) 38 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut helpotukset;

c) 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu suotuisampi kohtelu.

41 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä menettelyt 39 artiklassa tarkoitettujen edellytysten soveltamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 Jakso

Seuraamukset

42 artikla

Seuraamusten täytäntöönpano

1. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä tullilainsäädännön noudattamatta jättämisestä johtuvista seuraamuksista. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Kun hallinnollisia seuraamuksia määrätään, ne voivat olla muun muassa joko jompikumpi tai molemmat seuraavista:

a) tulliviranomaisten määräämä sakkomaksu, tai tapauksesta riippuen rikosoikeudellisten seuraamusten sijasta määrättävä maksu;

b) asianomaisen henkilön luvan kumoaminen, soveltamisen keskeyttäminen tai sen muuttaminen.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 180 päivän kuluessa 288 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetystä tämän artiklan soveltamisen alkamispäivästä niistä voimassa olevista kansallisista säännöksistä, jotka on otettu käyttöön tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä myös mainittuihin säännöksin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

▼B

6 Jakso

Muutoksenhaku

43 artikla

Oikeusviranomaisen päätökset

Mitä 44 ja 45 artiklassa säädetään, ei sovelleta, jos muutoksenhaun tarkoituksena on oikeusviranomaisen tai oikeusviranomaisena toimivan tulliviranomaisen tekemän, tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksenperuuttaminen, kumoaminen tai muuttaminen.

44 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on hakenut tulliviranomaisilta päätöstä eikä ole saanut hakemaansa päätöstä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

2. Muutosta voi hakea ainakin kahdessa vaiheessa:

a) ensivaiheessa tulliviranomaisilta tai jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämältä oikeusviranomaiselta tai muulta toimielimeltä;

b) seuraavassa vaiheessa korkeammalta riippumattomalta toimielimeltä, joka voi olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut toimielin, jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

3. Muutosta on haettava siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty tai jossa sitä on haettu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisten tekemät päätökset.

45 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen

1. Muutoksenhaku ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa.

2. Tulliviranomaisten on kuitenkin lykättävä päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että riidanalainen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle henkilölle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

▼B

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa riidanalaisen päätöksen perusteella on maksettava tuonti- tai vientitulli, päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen edellyttää vakuuden antamista, paitsi jos asiakirjoihin perustuvan arvion perusteella todetaan, että vakuuden vaatiminen todennäköisesti aiheuttaisi velalliselle vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

7 Jakso

Tavaroiden tarkastaminen

46 artikla

Riskinhallinta ja tullitarkastukset

1. Tulliviranomaiset voivat suorittaa tarpeellisiksi katsomansa tullitarkastukset.

Tullitarkastuksiin voi kuulua erityisesti tavaroiden tarkastaminen, näytteiden ottaminen, ilmoituksella tai tiedonannolla annettujentietojen oikeellisuuden ja täydellisyyden tarkistaminen, asiakirjojen olemassaolon, aitouden, oikeellisuuden ja voimassaolon varmistaminen, talouden toimijoiden kirjanpidon ja muiden asiakirjojen tarkastaminen, kuljetusvälineen tarkastaminen sekä matkatavaroiden ja henkilöiden mukanaan tai yllään kuljettamien muiden tavaroiden tarkastaminen ja virallisten selvitysten tekeminen sekä muut vastaavat toimet.

2. Muiden tullitarkastusten kuin satunnaistarkastusten on pääasiallisesti perustuttava riskianalyysiin, jossa käytetään sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jotta riskit voidaan tunnistaa ja arvioida ja jotta tarvittavia vastatoimenpiteitä voidaan kehittää kansallisin, unionin ja soveltuvin osin kansainvälisin arviointiperustein.

3. Tullitarkastukset tehdään yhteisen riskinhallintajärjestelmän puitteissa, joka perustuu riskejä koskevien tietojen ja riskianalyysien tulosten vaihtoon tullihallintojen välillä ja jossa vahvistetaan yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit, tarkastustoimenpiteet ja tarkastusten painopistealueet.

Kyseisiin tietoihin ja arviointiperusteisiin perustuvilla tarkastuksilla ei rajoiteta muita, 1 kohdan tai muiden voimassa olevien säännösten mukaisesti suoritettavia tarkastuksia.

4. Tulliviranomaisten on määritettävä riskinhallintamenetelmin tullitarkastuksen tai tullivalvonnan alaisia tavaroita koskevan riskin taso sekä se, onko tavaroille tehtävä erityisiä tullitarkastuksia ja missä tällaiset tarkastukset tehdään tässä tapauksessa.

Riskinhallinta sisältää toimenpiteitä kuten tietojen keräämisen, riskin analysoinnin ja arvioinnin, toimenpiteiden määrittelemisen ja toteuttamisen sekä riskinhallintaprosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun perustuen kansainvälisiin, unionin ja kansallisiin lähteisiin ja strategioihin.

▼B

5. Tulliviranomaisten on vaihdettava keskenään riskejä koskevia tietoja ja riskianalyysien tuloksia, kun:

a) tulliviranomaisen tekemän arvion mukaan riskit ovat merkittäviä ja edellyttävät tullitarkastuksen tekemistä, ja tarkastuksen tuloksista käy ilmi, että riskit aiheuttava tapaus on tapahtunut; tai

b) tarkastuksen tulosten mukaan riskit aiheuttavaa tapausta ei ole tapahtunut, mutta asianomainen tulliviranomainen katsoo, että riski muodostaa suuren uhan muualla unionissa.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä riskin arviointiperusteita ja -malleja, tarkastustoimenpiteitä ja tarkastusten painopistealueita vahvistettaessa on otettava huomioon seuraavat:

a) suhteellisuus riskiin nähden;

b) tarkastusten kiireellisyys;

c) mahdolliset vaikutukset kauppavirtoihin, yksittäisiin jäsenvaltioihin ja valvontaresursseihin.

7. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin yhteisiin riskin arviointiperusteisiin ja -malleihin on sisällyttävä kaikki seuraavat:

a) riskien kuvaus;

b) riskitekijät tai -indikaattorit, joita käytetään valittaessa tavaroita tai talouden toimijoita tullitarkastukseen;

c) tulliviranomaisten tekemien tullitarkastusten luonne;

d) c alakohdassa tarkoitettujen tullitarkastusten soveltamisaika.

8. Tarkastusten painopistealueisiin kuuluvat tietyt tullimenettelyt, tavaratyypit, liikennereitit, kuljetusvälineet tai talouden toimijat, joihin kohdistuu tiettynä aikana korkeampi riskianalyysin taso ja tiukemmat tullitarkastukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulliviranomaisten tavanomaisesti suorittamien muiden tarkastusten tekemistä.

47 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Jos muut toimivaltaiset viranomaiset kuin tulliviranomaiset tekevät samoille tavaroille muita tarkastuksia kuin tullitarkastuksia, tulliviranomaisten on pyrittävä läheisessä yhteistyössä näiden muiden viranomaisten kanssa siihen, että nämä tarkastukset tehdään mahdollisuuksien mukaan samaan aikaan ja samassa paikassa kuin tullitarkastukset (keskitetyn palvelupisteen periaate) siten, että tulliviranomaiset koordinoivat tätä koskevaa toimintaa.

▼B

2. Tässä jaksossa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä tulliviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se on tarpeen riskien minimoimiseksi ja petosten torjumiseksi, vaihtaa keskenään ja komission kanssa saamiaan tietoja, jotka liittyvät unionin tullialueen ja unionin tullialueeseen kuulumattomien maiden tai alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, liikkumiseen, varastointiin ja tiettyyn käyttötarkoitukseen, postiliikenne mukaan luettuna, sekä muiden kuin unionitavaroiden ja tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettujen tavaroiden oloon ja liikkumiseen unionin tullialueella sekä tarkastustuloksiin. Tulliviranomaiset ja komissio voivat myös toimittaa toisilleen tällaisia tietoja varmistaakseen unionin tullilainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen.

48 artikla

Jälkitarkastus

Tulliviranomaiset voivat tavaroiden luovutuksen jälkeen tullitarkastusta varten tarkistaa tulli-ilmoituksella, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksella, saapumisen yleisilmoituksella, poistumisen yleisilmoituksella, jälleenvienti-ilmoituksella tai -tiedonannolla annettujen tietojen oikeellisuuden ja täydellisyyden sekä mahdollisten täydentävien asiakirjojen olemassaolon, aitouden, oikeellisuuden ja voimassaolon sekä ilmoituksen antajan kirjanpidon ja muut asiakirjat, jotka koskevat kyseisiin tavaroihin liittyviä toimintoja taikka näihin tavaroihin aikaisemmin kohdistettuja tai myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimintoja. Nämä viranomaiset voivat myös tarkastaa asianomaiset tavarat ja/tai ottaa näytteitä, jos se on vielä mahdollista.

Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaroiden haltijan tai haltijan edustajan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toiminnoissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintansa yhteydessä hallussaan pitävän henkilön tiloissa.

49 artikla

Unionin sisäiset lento- ja merimatkat

1. Tullitarkastuksia tai -muodollisuuksia kohdistetaan joko unionin sisäisen lentomatkan tai unionin sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin ainoastaan, jos tullilainsäädännössä määrätään tällaisista tarkastuksista tai muodollisuuksista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta

a) turvatarkastuksia;

b) kieltoihin tai rajoituksiin liittyviä tarkastuksia.

▼B

50 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet tullitarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, mukaan lukien riskiä koskevien tietojen ja riskianalyysien tulosten vaihtoon, yhteisiin riskinarviointiperusteisiin ja -malleihin, tarkastustoimenpiteisiin sekä tarkastusten painopistealueisiin liittyvät 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tällaisiin toimenpiteisiin liittyvissä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tarpeella päivittää nopeasti yhteinen riskinhallintakehys ja mukauttaa riskiä koskevien tietojen ja riskianalyysien vaihtoa, yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja, tarkastustoimenpiteitä ja tarkastusten painopistealueita riskien kehittymisen mukaisesti, komissio antaa viipymättä sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 285 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäljempänä 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä luettelon satamista ja lentokentistä, joissa tullitarkastuksia ja -muodollisuuksia sovelletaan 49 artiklan mukaisesti seuraaviin:

a) henkilöiden käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat:

   i) suoritettaessa lentomatka unionin ulkopuoliselta lentokentältä lähtevällä ja unionin lentokentälle tehdyn välilaskun jälkeen tätä lentoa toiselle unionin lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella,

   ii) suoritettaessa lentomatka unionin lentokentälle välilaskun tekevällä ja tätä lentoa unionin ulkopuoliselle lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella,

   iii) käytettäessä yhden aluksen suorittamaa ja perättäisistä merimatkoista koostuvaa, unionin ulkopuolisesta satamasta lähtevää, unionin ulkopuolisessa satamassa poikkeavaa tai unionin ulkopuoliseen satamaan päättyvää merikuljetusta,

   iv) matkustettaessa huvialuksella tai turisti- tai liikelentokoneella;

b) käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat:

   i) jotka saapuvat unionin lentokentälle muulta kuin unionin lentokentältä lähteneellä ilma-aluksella ja jotka uudelleenlastataan kyseisellä unionin lentokentällä toiseen, unionin sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen,

▼B

ii) jotka on lastattu unionin lentokentällä unionin sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen niiden uudelleenlastaamiseksi muulla unionin lentokentällä ilma-alukseen, jonka määräpaikka on muu kuin unionin lentokenttä.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 Jakso

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen sekä maksut ja kustannukset

51 artikla

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen

1. Asianomaisen henkilön on tullitarkastuksia varten säilytettävä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot vähintään kolme vuotta käyttäen mitä tahansa välinettä, johon tulliviranomaisilla on pääsy ja jonka ne hyväksyvät.

Vapaaseen liikkeeseen muissa kuin kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luovutettujen tai vietäviksi ilmoitettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskeva tulli-ilmoitus on hyväksytty.

Tietyn käyttötarkoituksen perusteella tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana tavaroiden tullivalvonta päättyy.

Muuhun tullimenettelyyn asetettujen tai väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana asianomainen tullimenettely on päätetty tai väliaikainen varastointi on päättynyt.

2. Jos tullivelkaan liittyvä tullitarkastus osoittaa, että tileissä olevaa velkaa koskevaa kirjausta on oikaistava, ja asianomaiselle henkilölle on ilmoitettu asiasta, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä kolmen vuoden ajan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajanjakson jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 103 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jos asiassa on haettu muutosta tai oikeuskäsittely on alkanut, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä 1 kohdassa säädetyn ajan tai kunnes muutoksenhakumenettely tai oikeuskäsittely on päättynyt sen mukaan, kumpi tapahtuu myöhemmin.

▼B

52 artikla

Maksut ja kustannukset

1. Tulliviranomaiset eivät kanna maksuja tullitarkastusten tekemisestä tai muusta tullilainsäädännön soveltamisesta toimivaltaisten tullitoimipaikkojen virallisina aukioloaikoina.

2. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kantaa maksuja tai veloittaa kustannuksia antamistaan erityispalveluista, erityisesti seuraavista:

a) tullin henkilökunnan palvelut, jotka on pyynnöstä suoritettu virallisen virka-ajan ulkopuolella tai muualla kuin tullin tiloissa;

b) suoritetut tavaroiden analyysit tai asiantuntija-arviot ja postimaksut tavaroiden palauttamisesta hakijalle erityisesti 33 artiklan mukaisesti tehtyjen päätösten tai 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti tapahtuvan tietojen toimittamisen osalta;

c) annettujen tietojen varmistamiseksi tehtävä tavaroiden tarkastus tai näytteenotto taikka tavaroiden hävittäminen, kun niihin liittyy muita kuin tullin henkilökunnan käyttämisestä johtuvia kustannuksia;

d) poikkeukselliset tarkastustoimenpiteet, jos sellaisia tarvitaan tavaroiden luonteen tai mahdollisen riskin vuoksi.

3 LUKU

Valuutan muuntaminen ja määräajat

53 artikla

Valuutan muuntaminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat ja/tai antavat tiedoksi internetissä valuuttakurssin, jota sovelletaan, jos valuutta on muunnettava jommastakummasta seuraavista syistä:

a) jos tavaroiden tullausarvon määrittämisessä käytettävät tekijät on ilmaistu muuna valuuttana kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa tullausarvo määritetään;

b) jos euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina on tarpeen tavaroiden tariffiin luokittelun ja tuonti- ja vientitullien määrän määrittämiseksi, mukaan lukien yhteisessä tullitariffissa esitetyt raja-arvot.

2. Jos valuutta on muunnettava muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista syistä, tullilainsäädännön soveltamisen yhteydessä sovellettava euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan vähintään kerran vuodessa.

▼B

54 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt valuutan muuntamisesta 53 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista syistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

55 artikla

Määräajat, päivämäärät ja määräpäivät

1. Jos tullilainsäädännössä asetetaan määräaika, päivämäärä tai määräpäivä, määräaikaa ei voida pidentää eikä lyhentää eikä päivämäärää tai määräpäivää siirtää myöhemmäksi tai aikaistaa, ellei toisin säädetä.

2. Sovelletaan määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]) säädettyjä määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavia sääntöjä, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

II OSASTO

TUONTI- TAI VIENTITULLIN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET

1 LUKU

Yhteinen tullitariffi ja tavaroiden luokittelu tariffiin

56 artikla

Yhteinen tullitariffi – sekä tuonnin ja viennin valvonta

1. Maksettavan tuonti- ja vientitullin on perustuttava yhteiseen tullitariffiin.

Tavarakauppaa koskevien unionin erityissäännösten mukaisia muita toimenpiteitä sovelletaan tarvittaessa näiden tavaroiden tariffiin luokittelun mukaisesti.

2. Yhteinen tullitariffi käsittää kaikki seuraavat:

a) neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 vahvistetun yhdistetyn tavaranimikkeistön;

b) minkä tahansa muun nimikkeistön, joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu unionin erityissäännöksillä tavarakauppaa koskevien tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi;

([1]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

▼B

c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin sovellettavan sopimustullin tai tavanomaisen autonomisen tullin;

d) tullietuudet, jotka sisältyvät unionin tiettyjen unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemiin sopimuksiin;

e) tiettyjä unionin tullialueen ulkopuolisia maita tai alueita taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmiä koskevat unionin yksipuoliset tullietuudet;

f) yksipuoliset toimenpiteet, jotka koskevat alennuksen tai vapautuksen myöntämistä tiettyihin tavaroihin sovellettavasta tullista;

g) tietyille tavaroille niiden luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tullikohtelun c–f tai h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden puitteissa;

h) muut tariffitoimenpiteet, joista säädetään maataloutta tai kauppaa koskevassa tai muussa unionin lainsäädännössä.

3. Ilmoittajan hakemuksesta on 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettava kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sijasta, jos kyseiset tavarat täyttävät 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sisältyvät edellytykset. Hakemus voidaan esittää jälkikäteen, jos asianomaisessa toimenpiteessä tai koodeksissa vahvistettuja määräaikoja ja edellytyksiä noudatetaan.

4. Jos 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen tai h alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä vapauttaminen on rajoitettu tiettyyn tuonti- tai vientimäärään, toimenpiteen tai vapautuksen soveltaminen tariffikiintiöissä lopetetaan, kun vahvistettu tuonti- tai vientimäärä täyttyy.

Tariffikattojen tapauksessa soveltaminen päätetään unionin säädöksellä.

5. Kun tavaroihin sovelletaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen tai niiden viennin edellytykseksi voidaan asettaa valvonnan suorittaminen.

57 artikla

Tavaroiden luokittelu tariffiin

1. Yhteistä tullitariffia sovellettaessa tarkoitetaan tavaroiden tariffiin luokittelulla yhdistetyn nimikkeistön sellaisen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

2. Sovellettaessa muita kuin tariffitoimenpiteitä tarkoitetaan tavaroiden tariffiin luokittelulla yhdistetyn nimikkeistön tai muun nimikkeistön, joka on vahvistettu unionin säännöksillä ja joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja, sellaisen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

▼B

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritettyä alanimikettä tai sen alajakoa käytetään kyseiseen alanimikkeeseen liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi.

4. Komissio voi vahvistaa toimenpiteitä tavaroiden luokittelemiseksi tariffiin 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

58 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä 56 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tariffikiintiöiden ja -kattojen yhdenmukaisesta hallinnoinnista sekä 56 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tavaroiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä koskevan valvonnan hallinnoinnista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 57 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tällaisiin toimenpiteisiin liittyvissä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tarpeella varmistaa nopeasti yhdistetyn nimikkeistön virheetön ja yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy viipymättä sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 285 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäljempänä 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden alkuperä

1 Jakso

Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

59 artikla

Soveltamisala

Jäljempänä 60 ja 61 artiklassa vahvistetaan säännöt tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi seuraavien soveltamiseksi

a) yhteinen tullitariffi 56 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta;

▼B

b) tavarakauppaa koskevissa unionin erityissäännöksissä vahvistetut muut toimenpiteet kuin tariffitoimenpiteet; ja

c) muut tavaroiden alkuperään liittyvät unionin toimenpiteet.

60 artikla

Alkuperäaseman saaminen

1. Tietystä maasta tai tietyltä alueelta peräisin olevina tavaroina pidetään kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella kokonaan tuotettuja tavaroita.

2. Tavaran, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa tai alueella, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

61 artikla

Alkuperäselvitys

1. Kun tulli-ilmoituksessa on tullilainsäädännön mukaisesti ilmoitettu tavaroille alkuperä, tulliviranomaiset voivat pyytää ilmoittajaa todistamaan tavaroiden alkuperän.

2. Kun alkuperäselvitys toimitetaan tullilainsäädännön tai unionin muun erityislainsäädännön mukaisesti, tulliviranomaiset voivat perustellun epäilyn nojalla vaatia esitettäväksi tarpeellista lisänäyttöä sen varmistamiseksi, että alkuperä on ilmoitettu asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

3. Kun talouden toimijoiden tarpeet sitä edellyttävät, voidaan unionissa antaa alkuperän todistava asiakirja määrämaassa tai -alueella voimassa olevien alkuperäsääntöjen mukaisesti tai minkä tahansa muun menetelmän mukaisesti, josta käy ilmi maa, jossa tavarat on tuotettu kokonaan tai jossa niille on suoritettu viimeinen merkittävä valmistustoimi.

62 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joiden nojalla katsotaan 60 artiklan mukaisesti, että tavarat, joiden osalta on tarpeen määrittää muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä 59 artiklassa tarkoitettujen unionin toimenpiteiden soveltamiseksi, on tuotettu kokonaan tietyssä maassa tai tietyllä alueella tai että tavaroille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai joka edustaa merkittävää valmistusastetta tietyssä maassa tai tietyllä alueella.

▼B

63 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt 61 artiklassa tarkoitettua alkuperäselvityksen toimittamista ja todentamista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

64 artikla

Tavaroiden etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

1. Jotta tavaroihin voidaan soveltaa 56 artiklan 2 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä tai muita etuuskohtelutoimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, niiden on oltava tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat unionin tiettyjen unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemien sopimusten mukaisten etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan näissä sopimuksissa.

3. Komissio vahvistaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat sellaisten etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, jotka unioni on myöntänyt yksipuolisesti tietyille muille kuin 5 kohdassa tarkoitetuille unionin tullialueen ulkopuolisille maille tai alueille taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmille.

Kyseisten sääntöjen perusteena on oltava joko se, että tavarat on kokonaan tuotettu, tai se, että tavaroille on suoritettu riittävä jalostus tai käsittely.

4. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat vuoden 1985 liittymisasiakirjan pöytäkirjan 2 mukaisten unionin tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa sovellettavien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan mainitun pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti.

5. Unioniin assosioituneisiin merentakaisiin maihin ja alueisiin sovellettaviin etuuskohtelujärjestelyihin sisältyvien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevat etuuskohtelualkuperäsäännöt vahvistetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 203 artiklaa noudattaen.

6. Komissio voi omasta aloitteestaan tai edunsaajamaan tai -alueen pyynnöstä myöntää kyseiselle maalle tai alueelle tiettyjä tuotteita koskevan väliaikaisen poikkeuksen edellä 3 kohdassa tarkoitetuista etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevista säännöistä.

▼B

Väliaikainen poikkeus on perusteltava jollakin seuraavista syistä:

a) edunsaajamaa tai -alue ei voi sisäisistä tai ulkoisista syistä noudattaa etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä;

b) edunsaajamaa tai -alue tarvitsee aikaa valmistautuakseen noudattamaan näitä sääntöjä.

Edunsaajamaan tai -alueen on tehtävä poikkeusta koskeva pyyntö komissiolle kirjallisena. Pyynnössä on esitettävä toisen alakohdan mukaisesti perustelut poikkeuksen pyytämiselle ja siihen on liitettävä mukaan asianmukaiset täydentävät asiakirjat.

Väliaikainen poikkeus on rajoitettava kestämään ainoastaan niin kauan kuin kyseiset sisäiset tai ulkoiset syyt ovat olemassa tai niin kauan kuin on tarpeen, jotta edunsaajamaa tai -alue kykenee noudattamaan mainittuja sääntöjä.

Kun poikkeus myönnetään, kyseisen edunsaajamaan tai -alueen on noudatettava niitä vaatimuksia, jotka on asetettu komissiolle annettaville tiedoille, jotka koskevat poikkeuksen käyttöä ja niiden määrien hallinnointia, joille poikkeus on myönnetty.

65 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt.

66 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

a) edellä 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut menettelysäännöt, joilla helpotetaan tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämistä unionissa;

b) toimenpiteen, jolla edunsaajamaalle tai -alueelle myönnetään 64 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu väliaikainen poikkeus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

3 Jakso

Tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittäminen

67 artikla

Komission toteuttamat toimenpiteet

Komissio voi vahvistaa toimenpiteitä tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittämiseksi näihin tavaroihin sovellettavien alkuperäsääntöjen mukaisesti.

68 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa 67 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tällaisiin toimenpiteisiin liittyvissä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tarpeella varmistaa nopeasti alkuperäsääntöjen virheetön ja yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy viipymättä sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 285 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäljempänä 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Tavaroiden tullausarvo

69 artikla

Soveltamisala

Tavaroiden tullausarvo yhteisen tullitariffin sekä tavarakauppaa koskevissa unionin erityissäännöksissä säädettyjen muiden kuin tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi on määritettävä 70 ja 74 artiklan mukaisesti.

70 artikla

Kauppa-arvoon perustuva tullausarvon määritysmenetelmä

1. Tavaroiden tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa, jolla tarkoitetaan hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi unionin tullialueelle; kauppa-arvoa on tarvittaessa tarkistettava.

▼B

2. Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan tuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.

3. Kauppa-arvoa voidaan käyttää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin joillakin seuraavista:

   i) lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla unionissa;

   ii) tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,

   iii) rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden tullausarvoon;

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei asianmukaista tarkistusta voida tehdä;

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä tai keskinäinen etuyhteys ei ole vaikuttanut hintaan.

71 artikla

Kauppa-arvon muodostuminen

1. Kun tullausarvo määritetään 70 artiklan mukaisesti, maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä:

a) seuraavat kustannuserät, mikäli ostaja vastaa niistä ja mikäli ne eivät sisälly tavarasta tosiasiassa maksettuun tai maksettavaan hintaan:

   i) provisiot ja välityspalkkiot, ostoprovisiota lukuun ottamatta,

   ii) päällysten kustannukset, jos päällyksiä kohdellaan tullitarkoituksissa tavaraan kuuluvina, ja

   iii) pakkauskustannukset sekä työn että materiaalin osalta;

▼B

b) seuraavien tuotteiden ja palvelujen arvo aiheellisella tavalla jaoteltuna, jos ostaja toimittaa ne suoraan tai välillisesti, joko veloituksetta tai alennettuun hintaan, käytettäviksi maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa ja niiden myynnissä vietäviksi, jos tämä arvo ei sisälly tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan:

i) maahan tuotuihin tavaroihin sisältyvät materiaalit, rakenneosat, osat ja vastaavat ainekset,

ii) työkalut, matriisit, muotit ja vastaavat maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa käytetyt esineet,

iii) maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa käytetyt ainekset, ja

iv) tekninen suunnittelu, kehittely, taiteellinen työ ja mallisuunnittelu sekä piirustusten ja luonnosten laadinta, jotka tapahtuvat muualla kuin unionissa ja ovat välttämättömiä maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa;

c) rojaltit ja lisenssimaksut, jotka liittyvät arvonmäärityksen kohteena olevaan tavaraan ja jotka ostaja joutuu arvonmäärityksen kohteena olevan tavaran myyntiehtojen mukaan maksamaan joko suoraan tai välillisesti, siinä määrin kuin nämä rojaltit ja maksut eivät sisälly tosiasiassa maksettuun tai maksettavaan hintaan;

d) myyjälle suoraan tai välillisesti tuleva osa maahantuodun tavaran myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön antaman tuoton arvosta; ja

e) seuraavat kustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavara tuodaan unionin tullialueelle:

i) maahantuodun tavaran kuljetus- ja vakuutuskustannukset, ja

ii) maahan tuotujen tavaroiden kuljetukseen liittyvät lastaus- ja käsittelykustannukset.

2. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan 1 kohdan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.

3. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.

72 artikla

Tekijät, joita ei sisällytetä tullausarvoon

Kun tullausarvo määritetään 70 artiklan mukaisesti, siihen ei sisällytetä mitään seuraavista:

a) tavaroiden kuljetuskustannukset niiden saavuttua paikkaan, jossa ne tuodaan unionin tullialueelle;

▼B

b) teollisuuslaitosten, -laitteistojen tai -kalustojen kaltaisten maahan tuotujen tavaroiden rakentamisesta, asentamisesta, kokoonpanosta, huollosta tai teknisestä avusta, joka tapahtuu unionin tullialueelle tulon jälkeen, aiheutuvat kustannukset;

c) ostajan tekemästä maahantuotujen tavaroiden ostoa koskevasta rahoitussopimuksesta aiheutuvat korkokulut riippumatta siitä, järjestääkö rahoituksen myyjä vai joku muu, jos rahoitussopimus on tehty kirjallisesti ja ostaja voi vaadittaessa osoittaa, että:

i) kyseiset tavarat tosiasiallisesti myydään niistä tosiasiallisesti maksetuksi tai maksettavaksi ilmoitettuun hintaan,

ii) vaadittava korkokanta ei ole korkeampi kuin se korkokanta, jota on sovellettu vastaavissa liiketoimissa rahoituksen järjestämisen ajankohtana siinä maassa, jossa rahoitus on järjestetty;

d) maksu oikeudesta jäljentää maahantuotua tavaraa unionissa;

e) ostoprovisiot;

f) unionissa tavaroiden maahantuonnista tai myynnistä maksettavat tuontitullit tai muut maksut;

g) sen estämättä, mitä 71 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, ostajan maahantuotujen tavaroiden jakelu- tai jälleenmyyntioikeuksista suorittamat maksut, jos nämä maksut eivät ole edellytyksenä maahantuotujen tavaroiden myynnille unioniin vietäviksi.

73 artikla

Yksinkertaistaminen

Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa luvan seuraavien määrien vahvistamiselle erityisten perusteiden mukaan, jos kyseiset määrät eivät ole laskettavissa sinä päivänä, jona tulli- ilmoitus hyväksytään:

a) tullausarvoon 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisällytettävät määrät; ja

b) 71 artiklassa ja 72 artiklassa tarkoitetut määrät.

74 artikla

Tullausarvon määrittämisen toissijaiset menetelmät

1. Jos tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 70 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a–d alakohdista järjestyksessä ensimmäistä tavaroiden tullausarvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa.

▼B

Ilmoittajan pyynnöstä 2 kohdan c ja d alakohdan soveltamisjärjestystä on vaihdettava.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettävä tullausarvo on

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahantuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahantuotuja tavaroita myydään unionin tullialueella suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään; tai

d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:

   i) maahantuotuja tavaroita tuotettaessa käytettyjen materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo;

   ii) se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet unioniin tapahtuvaa vientiä varten;

   iii) 71 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaiskustannukset tai -arvo.

3. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 1 kohdan mukaisesti, se on määritettävä unionin tullialueella käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien kaikkien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

a) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehty sopimus;

b) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artikla;

c) tämä luku.

75 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään edellytykset 73 artiklassa tarkoitetun luvan myöntämiselle.

▼B

76 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) tullausarvon määrittämistä 70 artiklan 1 ja 2 kohdan, 71 ja 72 artiklan mukaisesti, mukaan lukien menettelysäännöt, jotka koskevat tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan tarkistamista;

b) 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten soveltamista;

c) 74 artiklassa tarkoitetun tullausarvon määrittämistä.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO

TULLIVELKA JA VAKUUDET

1 LUKU

Tullivelan syntyminen

1 Jakso

Tuontitullivelka

77 artikla

Luovutus vapaaseen liikkeeseen ja väliaikainen maahantuonti

1. Tuontitullivelka syntyy, kun tuontitullin alainen muu kuin unionitavara asetetaan jompaankumpaan seuraavista tullimenettelyistä:

a) vapaaseen liikkeeseen luovutus, myös tiettyä käyttötarkoitusta koskevien säännösten mukaisesti,

b) osittain tuontitulliton väliaikainen maahantuonti.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tulli-ilmoitus hyväksytään.

3. Velallisena on ilmoittaja. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun tulli-ilmoitus annetaan.

Jos jompaakumpaa 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskeva tulli-ilmoitus annetaan sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi tuontitullia tai osaa siitä ei saada kannetuksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoituksen antamiseksi tarvitut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

▼B

78 artikla

Ei-alkuperätavaroita koskevat erityissäännökset

1. Jos ei-alkuperätavaroita koskee kielto palauttaa niiden tuontitulli tai vapauttaa ne tuontitullista, kun ne käytetään sellaisten tuotteiden valmistuksessa, joille annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys unionin ja tiettyjen unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti, näistä ei-alkuperätavaroista syntyy tuontitullivelka, kun kyseisiä tuotteita koskeva jälleenvienti-ilmoitus hyväksytään.

2. Kun tullivelka syntyy 1 kohdan mukaisesti, velkaa vastaava tuontitullin määrä on määritettävä samoin edellytyksin kuin jos kyseessä olisi tullivelka, joka syntyy samana päivänä tapahtuvasta sellaisen tulli-ilmoituksen hyväksymisestä, joka annetaan kyseisten tavaroiden valmistuksessa käytettyjen ei-alkuperätavaroiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi.

3. Sovelletaan 77 artiklan 2 ja 3 kohtaa. Jäljempänä 270 artiklassa tarkoitettujen muiden kuin unionitavaroiden tapauksessa velallinen on kuitenkin henkilö, joka antaa jälleenvienti-ilmoituksen. Välillisen edustuksen tapauksessa velallinen on myös henkilö, jonka lukuun kyseinen ilmoitus annetaan.

79 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Tuontitullin alaisista tavaroista syntyy tuontitullivelka jokaisessa seuraavista tapauksista:

a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden tuomista unionin tullialueelle, niiden siirtämistä pois tullivalvonnasta taikka kyseisten tavaroiden kuljetusta, jalostusta, varastointia, väliaikaista varastointia, väliaikaista maahantuontia tai niistä vapautumista kyseisellä alueella;

b) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullialueella;

c) kun ei täytetä jotakin edellytystä, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden asettamista tullimenettelyyn taikka tullista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

2. Tullivelka syntyy jompanakumpana seuraavista ajankohdista:

a) ajankohta, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei täytetä tai ei enää täytetä;

▼B

b) ajankohta, jona hyväksytään tulli-ilmoitus tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, ettei jokin edellytys, joka koskee tavaroiden asettamista kyseiseen menettelyyn taikka tullista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tosiasiallisesti ollut täyttynyt.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisia ovat:

a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseiset velvollisuudet;

b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukaista velvollisuutta ei täytetty, ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus, tai joka osallistui toimintaan, joka johti velvollisuuden täyttämättä jättämiseen;

c) kyseiset tavarat hankkinut tai niitä hallussaan pitänyt henkilö, joka tavarat hankkiessaan tai vastaanottaessaan on tiennyt taikka jonka olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää, ettei tullilainsäädännön mukaista velvollisuutta täytetty.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisena on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn tai kyseiseen tullimenettelyyn asetettuja tavaroita koskevaa tulli-ilmoitusta taikka tullista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

Kun tehdään jotakin 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tullimenettelyä koskeva tulli-ilmoitus ja tulliviranomaisille annetaan sellaisia tullilainsäädännössä vaadittuja tavaroiden kyseiseen tullimenettelyyn asettamisen edellytyksiin liittyviä tietoja, joiden seurauksena koko tuontitullia tai osaa siitä ei saada kannetuksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut tulli-ilmoituksen tekemiseen tarvitut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

80 artikla

Maksetun tuontitullin määrän vähentäminen

1. Kun tullivelka syntyy 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennettua tuontitullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullivelkaa vastaavasta tuontitullin määrästä on vähennettävä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä maksetun tuontitullin määrä.

Ensimmäistä alakohtaa noudatetaan, kun tullivelka syntyy tällaisten tavaroiden hävittämisestä jäävien romun ja jätteiden osalta.

2. Kun tullivelka syntyy 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on asetettu osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tullivelkaa vastaavasta tuontitullin määrästä on vähennettävä osittain tuontitullittomassa menettelyssä maksetun tuontitullin määrä.

▼B

2 Jakso

Vientitullivelka

81 artikla

Vienti ja ulkoinen jalostus

1. Vientitullivelka syntyy, kun vientitullin alainen tavara asetetaan vientimenettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tulli-ilmoitus hyväksytään.

3. Velallisena on ilmoittaja. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun tulli-ilmoitus annetaan.

Jos tulli-ilmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi vientitullia tai osaa siitä ei saada kannetuksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoitukseen tarvitut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

82 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Vientitullin alaisista tavaroista syntyy vientitullivelka kummassakin seuraavista tapauksista:

a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden poistumista;

b) kun ei täytetä niitä edellytyksiä, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitullista vietäessä niitä unionin tullialueelta.

2. Tullivelka syntyy jonakin seuraavista ajankohdista:

a) ajankohta, jona tavarat tosiasiallisesti viedään unionin tullialueelta tulli-ilmoitusta tekemättä;

b) ajankohta, jona tavarat saapuvat muuhun määräpaikkaan kuin siihen määräpaikkaan, johon niiden vienti on sallittu unionin tullialueelta kokonaan tai osittain vientitullitta;

c) jos tulliviranomaiset eivät voi määrittää b alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa, se ajankohta, jona määräaika todisteiden esittämiselle vientitullittomuuden edellytysten täyttymisestä päättyy.

▼B

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa velallisia ovat:

a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseinen velvollisuus;

b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että kyseistä velvollisuutta ei täytetty ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus;

c) velvollisuuden täyttämättä jäämiseen johtaneeseen toimintaan osallistunut henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, ettei tulli-ilmoitusta ollut annettu ja että se olisi pitänyt antaa.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallinen on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitullista vietäessä niitä unionin tullialueelta.

3 Jakso

Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevat yhteiset säännökset

83 artikla

Kiellot ja rajoitukset

1. Tuonti- tai vientitullivelka syntyy myös kaikenlaisten tuontia tai vientiä koskevien kieltojen tai rajoitusten alaisista tavaroista.

2. Tullivelkaa ei kuitenkaan synny, kun

a) unionin tullialueelle tuodaan väärennettyä rahaa säännösten vastaisesti;

b) unionin tullialueelle tuodaan huumausaineita tai psykotrooppisia aineita muuhun kuin toimivaltaisten viranomaisten tarkasti valvomaan lääkinnälliseen tai tieteelliseen käyttöön.

3. Tullirikoksia koskevien seuraamusten soveltamisen kannalta tullivelan katsotaan kuitenkin syntyneen, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että tuonti- tai vientitulli tai tullivelan olemassaolo on seuraamusten määräämisen peruste.

84 artikla

Useita velallisia

Jos useampi henkilö on vastuussa saman tullivelan maksamisesta, he vastaavat yhteisvastuullisesti kyseisen määrän maksamisesta.

▼B

85 artikla

Tuonti- tai vientitullin määrän laskemista koskevat yleiset säännöt

1. Tuonti- tai vientitullin määrä on määritettävä niillä tullin laskentaperusteilla, jotka koskivat kyseisiä tavaroita sinä ajankohtana, jona tullivelka niiden osalta syntyi.

2. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseisenä ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, tullivelan on katsottava syntyneen aikaisimpana ajankohtana, jona kyseisen tilanteen on voitu todeta vallinneen.

86 artikla

Tuontitullin määrän laskemista koskevat erityissäännöt

1. Kun tullimenettelyyn asetetuista tai väliaikaisesti varastoituina olevista tavaroista on syntynyt unionin tullialueella kustannuksia varastoinnista tai tavanomaisesta käsittelystä, tällaisia kustannuksia tai arvonlisäystä ei oteta huomioon laskettaessa tuontitullin määrää, jos ilmoittaja esittää riittävän näytön kyseisistä kustannuksista.

Tuontitullin määrää laskettaessa on kuitenkin otettava huomioon toiminnoissa käytettyjen muiden kuin unionitavaroiden tullausarvo, määrä, laji ja alkuperä.

2. Jos tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tariffiin luokittelu muuttuu unionin tullialueella suoritettujen tavanomaisten käsittelyjen tuloksena, on ilmoittajan pyynnöstä sovellettava menettelyyn asetettujen tavaroiden alkuperäistä tariffiin luokittelua.

3. Sisäisessä jalostusmenettelyssä syntyvien jalostettujen tuotteiden osalta syntyvää tullivelkaa vastaavan tuontitullin määrä on ilmoittajan pyynnöstä määritettävä kyseisten sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettujen tavaroiden sinä ajankohtana voimassa olleen tariffiin luokittelun, tullausarvon, määrän, lajin ja alkuperän perusteella, jona kyseisiä tavaroita koskeva tulli-ilmoitus hyväksyttiin.

4. Erityisissä tapauksissa tuontitullin määrä määritetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilman ilmoittajan pyyntöä, jotta vältetään 56 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen tariffitoimenpiteiden kiertäminen.

▼B

5. Kun ulkoisessa jalostusmenettelyssä saatujen jalostettujen tuotteiden tai 261 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen korvaavien tuotteiden osalta syntyy tullivelka, tuontitullin määrä on laskettava unionin tullialueen ulkopuolella suoritetun jalostustoimen kustannusten perusteella.

6. Kun tullilainsäädännössä säädetään tavaran etuuskohtelusta, tullittomuudesta tai osittaisesta tai täydellisestä tuonti- tai vientitullista vapauttamisesta tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan d–g alakohdan, 203, 204, 205 ja 208 artiklan tai 259–262 artiklan tai yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 16 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1186/2009 ([1]) nojalla, tällaista etuuskohtelua, tullittomuutta tai vapauttamista sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa syntyy tullivelka tämän asetuksen 79 tai 82 artiklan nojalla, jos tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei ollut vilpillisen menettelyn yritys.

87 artikla

Tullivelan syntypaikka

1. Tullivelka syntyy paikassa, jossa 77, 78 ja 81 artiklassa tarkoitettu tulli-ilmoitus tai jälleenvienti-ilmoitus annetaan.

Kaikissa muissa tapauksissa tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ilmenevät.

Jos kyseistä paikkaa ei voida määrittää, tullivelka syntyy paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan sellaisessa tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

2. Jos tavarat on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, tai jos väliaikainen varastointi ei ole päättynyt asianmukaisesti eikä tullivelan syntypaikkaa voida määrittää erityisessä määräajassa 1 kohdan toisen tai kolmannen alakohdan mukaisesti, tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa tavarat on asetettu kyseiseen menettelyyn tai ne on tuotu unionin tullialueelle kyseiseen menettelyyn asetettuina taikka siinä paikassa, jossa ne olivat väliaikaisesti varastoituina.

3. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka voi olla syntynyt useassa paikassa, tullivelan on katsottava syntyneen paikassa, jossa se ensin syntyi.

4. Jos tulliviranomainen toteaa, että tullivelka on syntynyt 79 tai 82 artiklan nojalla toisessa jäsenvaltiossa ja tullivelkaa vastaavan vienti- tai tuontitullin määrä on pienempi kuin 10 000 euroa, tullivelan on katsottava syntyneen siinä jäsenvaltiossa, jossa sen syntyminen on todettu.

([1]) EUVL L 324, 10.12.2009, s. 23.

▼B

88 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellä olevia 85 ja 86 artiklan säädöksiä täydentävät säännöt tuonti- tai vientitullin määrän laskemisesta sellaisille tavaroille, joiden osalta tullivelka on syntynyt erityismenettelyssä;

b) 86 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tapaukset;

c) 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määräaika.

2 LUKU

Vakuus mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta

89 artikla

Yleiset säännökset

1. Tätä lukua sovelletaan sekä jo syntyneitä että mahdollisesti syntyviä tullivelkoja koskeviin vakuuksiin, jollei toisin säädetä.

2. Jos tulliviranomaiset vaativat vakuuden antamista mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta, vakuuden on katettava tuonti- tai vientitullin määrä ja muut tavaroiden tuonnin ja viennin yhteydessä kannettavat maksut, jos:

a) vakuutta käytetään tavaroiden asettamiseen unionin passitusmenettelyyn; tai

b) vakuutta voidaan käyttää useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

Vakuus, jota ei saa käyttää sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa sitä edellytetään, on voimassa vain tuossa jäsenvaltiossa, ja sen on katettava vähintään tuonti- tai vientitullin määrä.

3. Jos tulliviranomaiset vaativat vakuuden antamista, se on vaadittava velalliselta tai siltä, josta voi tulla velallinen. Ne voivat myös sallia, että vakuuden antaa muu henkilö kuin se, jolta vakuus vaaditaan.

4. Tulliviranomaiset voivat vaatia ainoastaan yhden vakuuden antamista tiettyjä tavaroita tai tiettyä ilmoitusta kohti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 97 artiklan soveltamista.

Tiettyä ilmoitusta varten annettua vakuutta sovelletaan kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tai sitä vastaan luovutettuja tavaroita koskevaan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrään ja muiden maksujen määrään riippumatta ilmoituksen oikeellisuudesta.

▼B

Mikäli vakuutta ei ole vapautettu, sitä voidaan myös käyttää vakuuden kohteena olevan määrän rajoissa kyseisten tavaroiden jälkitarkastusten seurauksena maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän ja muiden maksujen määrän kantamiseen.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun henkilön hakemuksesta tulliviranomaiset voivat 95 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti antaa luvan yleisvakuuden käyttöön kahta tai useampaa toimintoa, ilmoitusta tai tullimenettelyä koskevan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kattamiseksi.

6. Tulliviranomaisten on seurattava vakuutta.

7. Valtioilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta tai muilta julkisoikeudellisilta yhteisöiltä ei vaadita vakuutta niiden viranomaisina suorittamien toimien osalta.

8. Seuraavissa tilanteissa ei vaadita vakuutta:

a) Reinillä, sen väylillä, Tonavalla tai sen väylillä kuljetetut tavarat;

b) kiinteillä kuljetuslaitteilla kuljetetut tavarat;

c) erityisissä tapauksissa, joissa tavarat asetetaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn;

d) meritse tai ilmateitse unionin satamien tai unionin lentoasemien välillä kuljetetut tavarat, jotka on asetettu unionin passitusmenettelyyn 233 artiklan 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistusta käyttäen.

9. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta, jos tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksamisesta vakuus on annettava, ei ylitä kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 ([1]) 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettua tilastoinnin kynnysarvoa.

90 artikla

Pakollinen vakuus

1. Jos vakuuden antaminen on pakollista, tulliviranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka vastaa tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin ja muiden maksujen täsmällistä määrää, jos tämä määrä on varmasti laskettavissa vakuuden vaatimisajankohtana.

Jos täsmällistä määrää ei voida vahvistaa, vakuudeksi on vahvistettava syntynyttä tai mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin ja muiden maksujen tulliviranomaisten arvion mukainen enimmäismäärä.

([1]) EUVL L 152, 16.6.2009, s. 23.

▼B

2. Jos sellaisten tullivelkoja vastaavien tuonti- tai vientitullin ja muiden maksujen maksamisesta, joiden määrät vaihtelevat ajoittain, annetaan yleisvakuus, tämän vakuuden määrä on vahvistettava tasolle, joka aina kattaa tullivelkoja vastaavat tuonti- tai vientitullien ja muiden maksujen määrät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 95 artiklan soveltamista.

91 artikla

Harkinnanvarainen vakuus

Jos vakuuden antaminen on harkinnanvaraista, tulliviranomaisten on joka tapauksessa vaadittava vakuus, jos ne pitävät tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa epävarmana. Kyseisten viranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä siten, että se ei ylitä 90 artiklassa tarkoitettua tasoa.

92 artikla

Vakuuden antaminen

1. Vakuus voidaan antaa jossakin seuraavista muodoista:

a) käteistalletuksena tai jollakin muulla maksuvälineellä, jonka tulliviranomaiset hyväksyvät käteistalletusta vastaavaksi, ja se annetaan euroina tai sen jäsenvaltion valuuttana, jossa vakuutta vaaditaan;

b) takaajan antamana sitoumuksena;

c) muuna vakuuden muotona, joka turvaa vastaavalla tavalla tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän ja muiden maksujen määrän maksamisen.

2. Vakuus, joka on käteistalletuksen tai minkä tahansa vastaavan maksutavan muodossa, on annettava sen jäsenvaltion voimassa olevien säännösten mukaisesti, jossa vakuutta vaaditaan.

Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa käteistalletuksena tai jollain muulla vastaavalla maksuvälineellä annetulle vakuudelle.

93 artikla

Vakuuden muodon valinta

Henkilö, jolta vakuutta vaaditaan, voi valita minkä tahansa 92 artiklan 1 kohdassa säädetyistä vakuuden muodoista.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä valittua vakuuden muotoa, jos se on ristiriidassa kyseisen tullimenettelyn moitteettoman toiminnan kanssa.

Tulliviranomaiset voivat vaatia, että valittua vakuuden muotoa käytetään tietyn ajan.

▼B

94 artikla

Takaaja

1. Edellä 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun takaajan on oltava unionin tullialueelle sijoittautunut kolmas henkilö. Takaajan on oltava vakuutta vaativien tulliviranomaisten hyväksymä, jollei takaaja ole unionissa voimassa olevien unionin säännösten mukaisesti hyväksytty luottolaitos, rahoituslaitos tai vakuutusyhtiö.

2. Takaajan on kirjallisesti sitouduttava maksamaan se tullivelkaa vastaava tuonti- tai vientitullin määrä ja muiden maksujen määrä, josta vakuus annetaan.

3. Tulliviranomaiset voivat kieltäytyä hyväksymästä esitettyä takaajaa tai esitettyä vakuuden muotoa, jos jompikumpi niistä ei näytä varmasti turvaavan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa.

95 artikla

Yleisvakuus

1. Edellä 89 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) he ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle;

b) he täyttävät 39 artiklan a alakohdassa säädetyt edellytykset;

c) he käyttävät säännöllisesti asianomaisia tullimenettelyjä tai he ovat väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pitäjiä tai he täyttävät 39 artiklan d alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Jos mahdollisesti syntyvien tullivelkojen ja muiden maksujen kattamiseksi on annettava yleisvakuus, talouden toimijalle voidaan antaa lupa käyttää määrältään alennettua yleisvakuutta tai antaa vapautus vakuuden antamisesta edellyttäen, että 39 artiklan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Jos syntyneiden tullivelkojen ja muiden maksujen kattamiseksi on annettava yleisvakuus, tulliyksinkertaistuksiin oikeutetulle valtuutetulle talouden toimijalle on hakemuksesta annettava lupa käyttää määrältään alennettua yleisvakuutta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun määrältään alennetun yleisvakuuden on vastattava vakuuden antamista.

96 artikla

Yleisvakuuksien käyttöä koskevat väliaikaiset kiellot

1. Erityismenettelyjen tai väliaikaisen varastoinnin yhteydessä komissio voi päättää kieltää väliaikaisesti seuraavien käyttämisen:

a) 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrältään pienempi yleisvakuus tai vakuudesta vapauttaminen;

▼B

b) 95 artiklassa tarkoitettu yleisvakuus sellaisten tavaroiden osalta, joiden on todettu joutuneen laajamittaisen petoksen kohteeksi.

2. Jos sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan a tai b alakohtaa, määrältään alennetun yleisvakuuden tai vakuuden antamista koskevan vapautuksen käyttö tai 95 artiklassa tarkoitetun yleisvakuuden käyttö voidaan sallia, jos asianomainen henkilö täyttää jommankumman seuraavista ehdoista:

a) kyseinen henkilö voi osoittaa, että tullivelkaa ei ole syntynyt kyseessä olevien tavaroiden osalta niiden toimien kuluessa, jotka kyseinen henkilö on toteuttanut 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä edeltäneiden kahden vuoden aikana;

b) jos tullivelkaa on syntynyt 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä edeltäneiden kahden vuoden aikana, kyseinen henkilö voi osoittaa, että velallinen tai velalliset tai takaaja ovat maksaneet nämä velat kokonaisuudessaan asetetun määräajan kuluessa.

Saadakseen luvan käyttää väliaikaisesti kiellettyä yleisvakuutta asianomaisen henkilön on täytettävä myös 39 artiklan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset.

97 artikla

Lisävakuus tai korvaava vakuus

Jos tulliviranomaiset toteavat, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää turvaa varmasti tai riittävästi tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa, niiden on vaadittava, että 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu henkilö oman valintansa mukaan joko antaa lisävakuuden tai korvaa alkuperäisen vakuuden uudella vakuudella.

98 artikla

Vakuuden vapautus

1. Tulliviranomaisten on vapautettava vakuus välittömästi, kun tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut tai sitä ei voi enää syntyä.

2. Jos tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut osittain tai voi syntyä ainoastaan osalle siitä määrästä, jonka maksamisesta vakuus on annettu, vastaava osa vakuudesta on asianomaisen henkilön pyynnöstä vapautettava, paitsi jos se ei kyseisen määrän vuoksi ole perusteltua.

99 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) 89 artiklan 8 kohdan c alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa vakuutta ei vaadita väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista;

▼B

b) 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuuden muoto ja 94 artiklassa tarkoitettua takaajaa koskevat säännöt;

c) edellytykset, joita noudatetaan myönnettäessä lupa käyttää määrältään pienempää yleisvakuutta tai annettaessa 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vapautus vakuuden antamisesta;

d) määräajat vakuuden vapauttamista varten.

100 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) vakuuden määrän määrittämistä, mukaan lukien 95 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen alennettu määrä;

b) 89 artiklassa tarkoitettua vakuuden antamista ja sen seurantaa, 94 artiklassa tarkoitetun takaajan antaman sitoumuksen peruuttamista sekä 98 artiklassa tarkoitettua vakuuden vapauttamista;

c) 96 artiklassa tarkoitettuja väliaikaisia kieltoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio vahvistaa 96 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tällaisiin toimenpiteisiin liittyvissä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tarpeella parantaa nopeasti unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaa, komissio hyväksyy viipymättä sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 285 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäljempänä 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

▼B

3 LUKU

Tuonti- tai vientitullin määrän kantaminen, maksaminen, palauttaminen ja peruuttaminen

1 Jakso

Tuonti- tai vientitullien määrän määrittäminen, tullivelan tiedoksi antaminen ja tileihin kirjaaminen

101 artikla

Tuonti- tai vientitullin määrän määrittäminen

1. Siitä paikasta vastaavien tulliviranomaisten, jossa tullivelka syntyy tai jossa sen katsotaan syntyneen 87 artiklan mukaisesti, on määritettävä maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot.

2. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän, jonka ilmoittaja on määrittänyt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 48 artiklan soveltamista.

3. Jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrästä ei tule kokonaislukua, määrä voidaan pyöristää.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä ilmaistaan euroina, pyöristys saa olla enintään lähimpään pienempään tai suurempaan kokonaislukuun.

Jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi joko soveltaa soveltuvin osin toisen alakohdan säännöksiä tai poiketa kyseisestä alakohdasta edellyttäen, että säännöillä, joita pyöristämiseen sovelletaan, ei ole suurempia taloudellisia vaikutuksia kuin toisessa alakohdassa vahvistetulla säännöllä.

102 artikla

Tullivelan tiedoksi antaminen

1. Tullivelka on annettava säädetyllä tavalla tiedoksi velalliselle siinä paikassa, jossa velka syntyi tai velan katsotaan syntyneen 87 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tiedoksiantoa ei tehdä seuraavissa tapauksissa:

a) jos ennen tuonti- tai vientitullin määrän lopullista vahvistamista on otettu käyttöön väliaikaisella kauppapoliittisella toimenpiteellä vahvistettu tulli;

b) jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on suurempi kuin 33 artiklan mukaisesti tehdyn päätöksen perusteella määritetty määrä;

▼B

c) jos alkuperäinen päätös olla antamatta tullivelkaa tiedoksi tai antaa se tiedoksi maksettavaa tuonti- tai vientitullin määrää pienempänä on tehty yleisten määräysten perusteella, jotka on myöhemmin mitätöity tuomioistuimen päätöksellä;

d) jos tulliviranomaisten ei tarvitse tullilainsäädännön nojalla antaa tiedoksi tullivelkaa.

2. Jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on sama kuin tulli-ilmoitukseen merkitty määrä, tulliviranomaisten suorittaman tavaran luovutuksen katsotaan vastaavan tullivelan antamista tiedoksi velalliselle.

3. Jos 2 kohtaa ei sovelleta, tulliviranomaisten on annettava tullivelka tiedoksi velalliselle, kun ne pystyvät määrittämään maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän ja tekemään siitä päätöksen.

Jos tullivelkaa koskevasta tiedoksiannosta kuitenkin aiheutuisi vahinkoa rikostutkinnalle, tulliviranomaiset voivat lykätä tiedoksiantoa kunnes siitä ei enää aiheudu vahinkoa rikostutkinnalle.

4. Jos maksamisesta on annettu vakuus, tuonti- tai vientitullin kokonaismäärää vastaava tullivelka kaikista tavaroista, jotka on luovutettu samalle henkilölle tulliviranomaisten vahvistaman ajanjakson kuluessa, voidaan antaa tiedoksi kyseisen ajanjakson päättyessä. Tulliviranomaisten vahvistama ajanjakso saa olla enintään 31 päivää.

103 artikla

Tullivelan vanhentuminen

1. Tullivelkaa ei voida antaa velalliselle tiedoksi enää, kun on kulunut kolme vuotta siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt.

2. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, 1 kohdassa tarkoitettu kolmen vuoden määräaika pidennetään vähintään viideksi vuodeksi ja enintään kymmeneksi vuodeksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen määräaikojen soveltaminen keskeytetään, jos:

a) muutosta on haettu 44 artiklan mukaisesti; kyseistä keskeyttämistä sovelletaan muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien ja muutoksenhakumenettelyn ajan; tai

▼B

b) tulliviranomaiset antavat velalliselle tiedoksi 22 artiklan 6 kohdan mukaisesti seikat, joiden perusteella niiden on tarkoitus antaa tullivelka tiedoksi; kyseistä keskeyttämistä sovelletaan kyseisen tiedonnannon päivämäärästä alkaen ja sen ajanjakson loppuun, jonka aikana velalliselle annetaan mahdollisuus ilmaista näkökantansa.

4. Jos tullivelka saatetaan uudelleen voimaan 116 artiklan 7 kohdan mukaisesti, 1 ja 2 kohdan mukaisten määräaikojen soveltaminen on katsottava keskeytetyksi siitä päivästä, jona tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus tehtiin 121 artiklan mukaisesti, siihen päivään, jona tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva päätös tehtiin.

104 artikla

Tileihin kirjaaminen

1. Edellä 101 artiklassa tarkoitettujen tulliviranomaisten on kansallisen lainsäädännön mukaisesti kirjattava tileihinsä kyseisen artiklan mukaisesti määritetty maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 102 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Tulliviranomaisten ei tarvitse kirjata tileihin tuonti- tai vientitullin määrää, joka 103 artiklan mukaan vastaa tullivelkaa, jota ei enää voida antaa tiedoksi velalliselle.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt, joiden mukaan tuonti- tai vientitullin määrät käytännössä kirjataan tileihin. Nämä menettelyt voivat olla erilaisia sen mukaan, ovatko tulliviranomaiset tullivelan syntymisen olosuhteet huomioon ottaen varmoja siitä, että kyseiset määrät maksetaan.

105 artikla

Tileihin kirjaamisen ajankohta

1. Jos tullivelka syntyy hyväksyttäessä tulli-ilmoitus, joka koskee tavaroiden asettamista muuhun tullimenettelyyn kuin osittain tullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tai jos se syntyy muusta toimesta, jolla on sama oikeudellinen vaikutus kuin ilmoituksen hyväksymisellä, tulliviranomaisten on kirjattava maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä tileihin neljäntoista päivän kuluessa tavaroiden luovutuksesta.

Jos kuitenkin tuonti- tai vientitullin maksamisesta on annettu vakuus, niiden kokonaismäärä kaikista tavaroista, jotka on luovutettu samalle henkilölle tulliviranomaisten vahvistaman ajanjakson kuluessa, joka saa olla enintään 31 päivää, voidaan kirjata tileihin yhtenä vientinä kyseisen ajanjakson päätyttyä. Tileihin kirjaamisen on tapahduttava neljäntoista päivän kuluessa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

▼B

2. Jos tavarat voidaan luovuttaa tiettyjen joko maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän määrittämistä tai sen kantamista koskevien edellytysten täyttyessä, tileihin kirjaamisen on tapahduttava neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä määritetään tai kyseisen tullin maksamista koskeva velvollisuus vahvistetaan.

Jos tullivelka johtuu väliaikaisella kauppapoliittisella toimenpiteellä käyttöönotetusta tullista, maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on kuitenkin kirjattava tileihin kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona lopullisen kauppapoliittisen toimenpiteen vahvistava asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jos tullivelka syntyy muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on kirjattava tileihin neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset voivat määrittää kyseisen tuonti- tai vientitullin määrän ja tehdä päätöksen.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan kannettavaan tai kannettavaksi jäävään tuonti- tai vientitullin määrään, jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrää ei ole kirjattu tileihin 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai jos se on määritetty ja kirjattu tileihin maksettavaa määrää pienempänä.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja tileihin kirjaamiselle ei sovelleta ennalta-arvaamattomien tapahtumien eikä ylivoimaisten esteiden yhteydessä.

6. Tileihin kirjaamista voidaan 102 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa lykätä, kunnes tullivelkaa koskevasta tiedoksiannosta ei enää aiheudu vahinkoa rikostutkinnalle.

106 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, ►C2 joissa määritetään 102 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetut tapaukset, ◄ joissa tulliviranomaisten ei tarvitse antaa tullivelkaa tiedoksi;

107 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet, joilla varmistetaan tulliviranomaisten välinen keskinäinen avunanto tullivelan syntymistilanteessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2 Jakso

Tuonti- tai vientitullien määrän maksaminen

108 artikla

Maksamisen yleinen määräaika ja maksujen määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Velallisen on maksettava 102 artiklan mukaisesti tiedoksi annettua tullivelkaa vastaavat tuonti- tai vientitullin määrät tulliviranomaisten asettaman määräajan kuluessa.

Määräaikaa ei saa asettaa kymmentä päivää pidemmäksi siitä, kun tullivelka on annettu tiedoksi velalliselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 45 artiklan 2 kohdan soveltamista. Suoritettaessa yhdistettyä tileihin kirjaamista 105 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisin edellytyksin on määräaika asetettava siten, ettei velallinen voi saada pidempää maksuaikaa kuin jos tälle olisi myönnetty maksunlykkäys 110 artiklan nojalla.

Tulliviranomaiset voivat pidentää määräaikaa velallisen hakemuksesta, jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on määritetty 48 artiklassa tarkoitetun jälkitarkastuksen yhteydessä. Pidennetty määräaika ei saa olla pidempi kuin se aika, jonka velallinen tarvitsee toteuttaakseen velvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 112 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jos velallinen on oikeutettu johonkin 110–112 artiklassa säädetyistä maksuhelpotuksista, maksu on suoritettava näiden helpotusten yhteydessä asetetussa yhdessä tai useammassa määräajassa.

3. Tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamista koskevan määräajankuluminen on keskeytettävä seuraavissa tapauksissa:

a) kun on esitetty tullien peruuttamista koskeva hakemus 121 artiklan mukaisesti;

b) kun tavarat aiotaan julistaa valtiolle menetetyiksi, hävittää tai luovuttaa valtiolle; tai

c) kun tullivelka on syntynyt 79 artiklan mukaisesti ja velallisia on enemmän kuin yksi.

109 artikla

Maksaminen

1. Maksu on suoritettava käteisenä tai muulla maksutavalla, jolla on sama maksuvelvollisuudesta vapauttava vaikutus, mukaan luettuna hyvitysmenettely kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

▼B

2. Velallisen sijasta maksun voi maksaa kolmas henkilö.

3. Velallinen voi joka tapauksessa maksaa koko tuonti- tai vientitullin määrän tai osan siitä ennen hänelle myönnetyn maksumääräajan päättymistä.

110 artikla

Maksunlykkäys

Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön hakemuksesta ja edellyttäen, että annetaan vakuus, myönnettävä lykkäystä tullin maksamiselle jollakin seuraavista tavoista:

a) erikseen kullekin tuonti- tai vientitullin määrälle, joka on kirjattu tileihin 105 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

b) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullin määrille, jotka on kirjattu tileihin 105 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tulliviranomaisten asettamassa enintään 31 päivän määräajassa;

c) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullin määrille, jotka on kirjattu tileihin yhtenä vientinä 105 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

111 artikla

Maksunlykkäyksen määräajat

1. Edellä olevan 110 artiklan mukaisen maksunlykkäyksen määräaika on 30 päivää.

2. Kun maksua lykätään 110 artiklan a alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona tullivelka annetaan tiedoksi velalliselle.

3. Kun maksua lykätään 110 artiklan b alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona koontiajanjakso päättyy. Määräaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta koontiajanjakson päivien lukumäärästä.

4. Kun maksua lykätään 110 artiklan c alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sen ajanjakson päättymispäivää seuraavasta päivästä, joka on vahvistettu kyseisten tavaroiden luovutukselle. Määräaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta tuon ajanjakson päivien lukumäärästä.

5. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa ajanjaksoissa on pariton määrä päiviä, mainittujen kohtien mukaisesti 30 päivän määräajasta vähennettävien päivien määrän on vastattava puolta siitä parillisesta luvusta, joka on tätä paritonta lukua lähinnä pienempi.

▼B

6. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu ajanjakso on viikko, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään neljännen tätä viikkoa seuraavan viikon perjantaina.

Jos kyseinen ajanjakso on kuukausi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään kyseistä kuukautta seuraavan kuukauden kuudentenatoista päivänä.

112 artikla

Muut maksuhelpotukset

1. Tulliviranomaiset voivat myöntää velalliselle muita maksuhelpotuksia kuin maksunlykkäyksen, edellyttäen, että annetaan vakuus.

2. Jos maksuhelpotuksia myönnetään 1 kohdan mukaisesti, tuonti- tai vientitullin määrälle on kannettava luottokorkoa.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta on euro, luottokorkokanta on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korkokanta, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta ei ole euro, luottokorkokanta on se korkokanta, jota kansallinen keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä, tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansallisen keskuspankin korkokanta ei ole saatavissa, kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sovellettu parhaiten vastaava korkokanta korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

3. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta tai veloittamatta luottokorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että siitä aiheutuisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

4. Tulliviranomaisten on pidätyttävä veloittamasta luottokorkoa, jos määrä perintätoimea kohti on alle kymmenen euroa.

113 artikla

Maksun pakkotäytäntöönpano

Jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrää ei ole maksettu asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on varmistettava tullin määrän maksaminen kaikin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevin keinoin.

▼B

114 artikla

Viivästyskorko

1. Tuonti- tai vientitullin määrästä on veloitettava viivästyskorkoa asetetun määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta on euro, viivästyskorkokanta on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korkokanta, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta ei ole euro, viivästyskorkokanta on se korkokanta, jota kansallinen keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansallisen keskuspankin korkokanta ei ole saatavissa, kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sovellettu parhaiten vastaava korkokanta korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

2. Kun tullivelka syntyy 79 tai 82 artiklan perusteella tai kun tullivelkaa koskeva tiedoksianto johtuu jälkitarkastuksesta, tuonti- tai vientitullin määrän lisäksi on kannettava viivästyskorko tullivelan syntypäivän ja sen tiedoksiantopäivän väliseltä ajalta.

Viivästyskorkokanta on vahvistettava 1 kohdan mukaisesti.

3. Tulliviranomaiset voivat olla veloittamatta viivästyskorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että sen kantaminen aiheuttaisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

4. Tulliviranomaisten on pidätyttävä veloittamasta viivästyskorkoa, jos määrä perintätoimea kohti on alle kymmenen euroa.

115 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään säännöt, jotka koskevat 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamisen määräajan kulumisen keskeyttämistä ja kyseistä keskeytysaikaa.

▼B

3 Jakso

Tullin palauttaminen ja peruuttaminen

116 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei tässä jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, tuonti- tai vientitullin määrät on palautettava tai peruutettava seuraavista syistä:

a) tuonti- tai vientitullin määrä on vahvistettu liian suureksi;

b) tavarat ovat viallisia tai tavarat eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia;

c) toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet virheen;

d) kohtuussyistä.

Maksetut tuonti- tai vientitullin määrät on palautettava, jos niitä vastaava tulli-ilmoitus mitätöidään 174 artiklan mukaisesti.

2. Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitettu tuonti- tai vientitullin määrä, joka on vähintään kymmenen euroa, paitsi jos asianomainen henkilö pyytää pienemmän määrän palauttamista tai peruuttamista.

3. Jos tulliviranomaiset katsovat, että tullin palauttaminen tai peruuttaminen olisi myönnettävä 119 tai 120 artiklan perusteella, kyseisen jäsenvaltion on siirrettävä asian käsittely komissioon päätöksen tekemistä varten seuraavissa tapauksissa:

a) jos tulliviranomaiset katsovat, että erityisolosuhteet ovat seurausta siitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa;

b) jos tulliviranomaiset katsovat, että komissio on tehnyt 119 artiklassa tarkoitetun virheen;

c) jos asianomaisen tapauksen olosuhteilla on yhteys jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 ([1]) tai muun unionin lainsäädännön nojalla taikka minkä tahansa unionin sellaisten maiden tai maaryhmien kanssa tekemän sopimuksen, jossa määrätään mainitunlaisten unionin tutkimusten suorittamisesta, nojalla suoritettuun unionin tutkintaan;

d) jos määrä, jonka osalta asianomainen henkilö voi olla vastuussa, liittyen yhteen tai useampaan tuonti- tai vientitapahtumaan, on yhtä suuri tai suurempi kuin 500 000 euroa ja se johtuu virheestä tai erityisolosuhteista.

([1]) EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1.

▼B

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asioiden käsittelyä ei kuitenkaan siirretä seuraavissa tilanteissa:

a) jos komissio on jo tehnyt päätöksen jostakin asiasta, johon liittyy vastaavia tosiasiallisia ja oikeudellisia kysymyksiä;

b) jos komissio käsittelee jo asiaa, johon liittyy vastaavia tosiasiallisia ja oikeudellisia kysymyksiä.

4. Jollei päätöksentekovaltaa koskevista säännöistä muuta johdu, tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullin määrä viran puolesta, jos ne itse havaitsevat 121 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, että tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava 117, 119 tai 120 artiklan nojalla.

5. Tullia ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos tullivelan tiedoksi antamiseen johtanut tilanne on seurausta velallisen vilpillisestä menettelystä.

6. Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa tullin palauttamisen yhteydessä.

Korkoa on kuitenkin maksettava, jos tullin palauttamisesta tehtyä päätöstä ei ole pantu täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa sen tekemisestä, jollei määräajan noudattamatta jättäminen johdu tulliviranomaisista riippumattomista syistä.

Korkoa on tällöin maksettava kyseisen kolmen kuukauden määräajan päättymispäivästä tullin palautuspäivään. Korkokanta määritetään 112 artiklan mukaisesti.

7. Jos tulliviranomaiset ovat myöntäneet tullin palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä, alkuperäinen tullivelka saatetaan uudelleen voimaan, jos se ei ole vanhentunut 103 artiklan mukaisesti.

►C2 Mahdollinen 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti maksettu korko ◄ on tällaisissa tapauksissa maksettava takaisin.

117 artikla

Liian suuriksi vahvistetut tuonti- tai vientitullin määrät

1. Tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava siltä osin kuin alun perin tiedoksiannettu tullivelan määrä on suurempi kuin maksettava määrä tai jos tullivelka annettiin tiedoksi ►C2 velalliselle 102 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c tai d alakohdan vastaisesti. ◄

2. Jos tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus perustuu siihen, että tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymispäivänä on sovellettu tariffikiintiöön, tariffikattoon tai muuhun tullietuusmenettelyyn perustuvaa alennettua tuontitullia tai tullittomuutta, palautus tai peruutus voidaan myöntää edellyttäen, että päivänä, jona hakemus tarvittavine liiteasiakirjoineen on annettu, jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tariffikiintiön tapauksessa tariffikiintiö ei ole täyttynyt,

▼B

b) muissa tapauksissa tavanomaisesti sovellettavia tulleja ei ole otettu uudelleen käyttöön.

118 artikla

Vialliset tavarat tai tavarat, jotka eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia

1. Tuontitullin määrä on palautettava tai peruutettava, jos tullivelan tiedoksi antaminen koskee tavaroita, joita tuoja on kieltäytynyt vastaanottamasta, koska ne olivat luovutusajankohtana viallisia tai eivät vastanneet sen sopimuksen ehtoja, jonka perusteella ne tuotiin.

Viallisina tavaroina pidetään myös tavaroita, jotka ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta.

2. Sen estämättä mitä 3 kohdassa säädetään, tullin palauttaminen tai peruuttaminen myönnetään edellyttäen, että tavaroita ei ole käytetty, jollei niiden käytön aloittaminen ole ollut välttämätöntä niiden viallisuuden tai sopimuksenvastaisuuden toteamiseksi, ja edellyttäen, että ne viedään unionin tullialueelta.

3. Palauttamista tai peruuttamista ei myönnetä, jos:

a) tavarat ennen niiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen on asetettu erityismenettelyyn testausta varten, ellei todeta, ettei tavaroiden puutteellisuutta tai sopimuksenvastaisuutta olisi voitu tavanomaisesti havaita testauksen aikana.

b) tavaroiden viallisuus on otettu huomioon vahvistettaessa sopimuksen ehtoja, erityisesti hintaa, ennen kuin tavarat on asetettu tullimenettelyyn, johon kuuluu tullivelan syntyminen; tai

c) hakija myy tavarat sen jälkeen, kun niiden viallisuus tai sopimuksenvastaisuus on todettu.

4. Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön hakemuksesta myönnettävä lupa, että unionin tullialueelta viennin sijasta tavarat asetetaan sisäiseen jalostusmenettelyyn, muun muassa niiden hävittämiseksi, tai ulkoiseen passitukseen, tullivarastointimenettelyyn tai vapaa-aluemenettelyyn.

119 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten virhe

1. Muissa kuin 116 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 117, 118 ja 120 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava, jos toimivaltaisten viranomaisten virheen seurauksena alun perin tiedoksi annettu tullivelkaa vastaava määrä oli maksettavaa määrää pienempi ja edellyttäen, että:

a) velallinen ei ole voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä; ja

b) velallinen on toiminut vilpittömässä mielessä.

▼B

2. Jos 117 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tullin palautus tai peruutus on kuitenkin myönnettävä, jos alennettua tullia tai tullittomuutta ei ole tulliviranomaisten virheen seurauksena sovellettu ja vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva tulli-ilmoitus sisälsi ja siihen oli liitetty kaikki alennetun tullin tai tullittomuuden soveltamiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

3. Jos tavaroiden etuuskohtelua myönnettäessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten antamaa todistusta, jos se osoittautuu virheelliseksi, pidetään virheenä, jota ei ole voitu 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä virheenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

Velallisen katsotaan toimineen vilpittömässä mielessä, jos hän pystyy osoittamaan toimineensa kyseisten kaupallisten toimien aikana asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että kaikki etuuskohtelun edellytykset ovat täyttyneet.

Velallinen ei voi kuitenkaan vedota vilpittömään mieleen, jos komissio on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa todetaan, että on perusteltua aihetta epäillä, ettei edunsaajamaa tai -alue sovella etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti.

120 artikla

Kohtuusyyt

1. Muissa kuin 116 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 117, 118 ja 119 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava kohtuussyistä, jos tullivelka on syntynyt erityisolosuhteissa, joissa velallisen ei voida osoittaa syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen erityisolosuhteiden katsotaan vallitsevan, jos asiaan liittyvien seikkojen perusteella on selvää, että velallinen on poikkeuksellisessa tilanteessa muihin saman liiketoiminnan alan toimijoihin verrattuna ja että jos mainitunlaisia olosuhteita ei olisi ollut, hän ei olisi kärsinyt haittaa tuonti- tai vientitullin määrän kantamisen johdosta.

121 artikla

Tullin palauttamisessa ja peruuttamisessa noudatettava menettely

1. Tullin palauttamista ja peruuttamista koskevat 116 artiklan nojalla tehdyt hakemukset on toimitettava tulliviranomaisille seuraavien määräaikojen kuluessa:

a) kolmen vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on liian suuriksi vahvistetuista tuonti- tai vientitullin määristä, toimivaltaisen viranomaisten virheestä tai kohtuussyistä;

▼B

b) vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on viallisista tavaroista tai tavaroista, jotka eivät ole sopimusehtojen mukaisia;

c) tulli-ilmoituksen mitätöintiin sovellettavissa säännöissä vahvistetun määräajan kuluessa, kun kyse on tulli-ilmoituksen mitätöimisestä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa on pidennettävä, jos hakija näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen toimittamisen määräajassa.

2. Jos tulliviranomaiset eivät voi esitettyjen perusteluiden pohjalta myöntää tuonti- tai vientitullin määrän palauttamista tai peruuttamista, niiden on tarkasteltava tullin palauttamista tai peruuttamista koskevan hakemuksen perusteita 116 artiklassa tarkoitettujen muiden tullin palauttamisen tai peruuttamisen syiden valossa.

3. Jos tullivelan tiedoksiantoon on haettu muutosta 44 artiklan mukaisesti, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.

4. Jos tulliviranomainen myöntää tullin peruuttamisen tai palauttamisen 119 ja 120 artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle.

122 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joita noudattaen komissio tekee 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen, ja erityisesti säännöt seuraavista:

a) edellytykset asian hyväksymiselle;

b) määräaika päätöksen tekemiselle ja tuon määräajan kulumisen keskeyttäminen;

c) ilmoitus syistä, joiden perusteella komissio aikoo tehdä päätöksensä, ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi kielteisesti sen kohteena olevaan henkilöön;

d) päätöksestä ilmoittaminen;

e) päätöksen tekemättä jättämisen tai päätöksen tiedoksiantamatta jättämisen seuraukset.

123 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 116 artiklassa tarkoitettua tullin palauttamista ja peruuttamista;

b) komissiolle ilmoittamista 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja annettavia tietoja.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio tekee 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanosäädöksinä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäljempänä 285 artiklan 6 kohtaa sovelletaan silloin, kun 285 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen.

4 LUKU

Tullivelan lakkaaminen

124 artikla

Lakkaaminen

1. Tuonti- tai vientitullivelka lakkaa jollakin jäljempänä luetelluista tavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kantamatta jättämistä velallisen oikeusteitse todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

a) kun velalliselle ei enää voida 103 artiklan mukaisesti antaa tullivelkaa tiedoksi;

b) kun tuonti- tai vientitullin määrä maksetaan;

c) kun tuonti- tai vientitullien määrä peruutetaan, jollei 5 kohdasta muuta johdu;

d) kun tulli-ilmoitus mitätöidään tuonti- tai vientitullin maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettujen tavaroiden osalta;

e) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat julistetaan valtiolle menetetyiksi taikka takavarikoidaan ja samanaikaisesti tai myöhemmin julistetaan menetetyiksi valtiolle;

f) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat hävitetään tullivalvonnassa tai luovutetaan valtiolle;

g) kun tavaroiden katoaminen tai tullilainsäädännöstä johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu tavaroiden täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka on ollut seurausta tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennalta-arvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä taikka tulliviranomaisten määräyksestä; tätä kohtaa sovellettaessa tavaroiden lopullisella menettämisellä tarkoitetaan sitä, ettei kukaan voi enää käyttää niitä;

▼B

h) kun tullivelka on syntynyt 79 tai 82 artiklan mukaisesti ja seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M2

i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut väliaikaisen varastoinnin tai asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys,

▼B

ii) kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat muodollisuudet suoritetaan tavaroiden osalta jälkikäteen;

i) kun tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, on viety tulliviranomaisten luvalla;

j) kun tullivelka on syntynyt 78 artiklan mukaisesti ja mainitussa artiklassa tarkoitetun tullietuuskohtelun saamiseksi suoritetut muodollisuudet on peruutettu;

k) kun tullivelka on syntynyt 79 artiklan mukaisesti ja tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety unionin tullialueelta, jollei 6 kohdasta muuta johdu.

2. Tullivelkaa ei kuitenkaan pidetä tullirikoksiin sovellettavien seuraamusten kannalta lakanneena 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tuonti- tai vientitullin tai tullivelan olemassaolon perusteella.

3. Kun tullivelka 1 kohdan g alakohdan mukaisesti lakkaa sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, niiden hävittämisestä mahdollisesti jääviä romua ja jätteitä pidetään muina kuin unionitavaroina.

4. Tavaran luonteesta johtuvan lopullisen hävikin vakiomääriä koskevia voimassa olevia säännöksiä voidaan soveltaa, jollei asianomainen henkilö todista, että tosiasiallinen hävikki on ollut suurempi kuin kyseistä tavaraa vastaavaa vakiomäärää soveltaen laskettu hävikki.

5. Jos tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamisesta on vastuussa useita henkilöitä ja tulli peruutetaan, tullivelan maksamisvelvollisuus lakkaa vain sen henkilön tai niiden henkilöiden osalta, jolle tai joille tullin peruutus on myönnetty.

6. Edellä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tullivelka ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet menetellä vilpillisesti.

7. Kun tullivelka on syntynyt 79 artiklan mukaisesti, se lakkaa sellaisen henkilön osalta, jonka toiminnassa ei ole havaittavissa minkäänlaista vilpillisen menettelyn yritystä ja joka on osallistunut petosten torjuntaan.

▼B

125 artikla

Seuraamusten täytäntöönpano

Tullivelan lakkaaminen 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla ei estä jäsenvaltioita panemasta täytäntöön seuraamuksia tullilainsäädännön noudattamatta jättämisestä.

▼M2

126 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohtaa täydentäviä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään luettelo laiminlyönneistä, jotka eivät tosiasiallisesti vaikuttaneet asianomaisen väliaikaisen varastoinnin tai tullimenettelyn toimintaan.

▼B

IV OSASTO

UNIONIN TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT

1 LUKU

Saapumisen yleisilmoitus

127 artikla

Saapumisen yleisilmoituksen antaminen

1. Unionin tullialueelle tuoduista tavaroista on annettava saapumisen yleisilmoitus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta luovutaan

a) kun kyseessä ovat kuljetusvälineet ja niissä kuljetettavat tavarat, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella; ja

b) muissa tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tavara- tai liikennetyypillä tai joita vaaditaan kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Saapumisen yleisilmoitus on annettava ensimmäiseen saapumistullitoimipaikkaan erityisen määräajan kuluessa ennen kuin tavarat tuodaan unionin tullialueelle.

Tulliviranomaiset voivat sallia saapumisen yleisilmoituksen antamisen muussa tullitoimipaikassa edellyttäen, että jälkimmäinen välittää viipymättä tarvittavat tiedot saapumistullitoimipaikkaan tai pitää ne ensimmäisen saapumistullitoimipaikan saatavilla sähköisesti.

4. Saapumisen yleisilmoituksen antaa liikenteenharjoittaja.

▼B

Liikenteenharjoittajan velvollisuuksien sitä estämättä saapumisen yleisilmoituksen voi antaa myös joku seuraavista henkilöistä:

a) tuoja tai vastaanottaja taikka muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun liikenteenharjoittaja toimii;

b) kuka tahansa henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäviksi saapumistullitoimipaikassa.

5. Saapumisen yleisilmoituksessa on oltava tiedot, joita tarvitaan riskianalyysin tekemiseksi vaarattomuus- ja turvallisuustarkoituksia varten.

6. Erityisissä tapauksissa, joissa kaikkia 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei voida saada 4 kohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä, muita henkilöitä, joilla on kyseiset tiedot ja asianmukaiset oikeudet toimittaa ne, voidaan vaatia toimittamaan mainitut tiedot.

7. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että kaupallisia, satama- tai kuljetustietojärjestelmiä käytetään saapumisen yleisilmoituksen antamiseen, jos kyseiset järjestelmät sisältävät tällaisessa ilmoituksessa vaadittavat tiedot ja nämä tiedot ovat käytettävissä erityisen määräajan kuluessa ennen kuin tavarat tuodaan unionin tullialueelle.

8. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että saapumisen yleisilmoituksen sijasta annetaan muu tiedonanto ja pääsy talouden toimijan tietojärjestelmässä oleviin saapumisen yleisilmoituksen tietoihin.

128 artikla

Riskianalyysi

Edellä 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tullitoimipaikan on erityisen määräajan kuluessa varmistettava, että pääasiassa vaarattomuus- ja turvallisuustarkoituksia varten tehdään 127 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun saapumisen yleisilmoitukseen tai 127 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin pohjautuva riskianalyysi, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisen riskianalyysin tulosten perusteella.

129 artikla

Saapumisen yleisilmoituksen oikaiseminen ja mitätöinti

1. Ilmoittajan voidaan hakemuksesta sallia oikaista yhtä tai useampaa saapumisen yleisilmoituksessa olevaa tietoa sen antamisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista sen jälkeen kuin jokin seuraavista on suoritettu:

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet saapumisen yleisilmoituksen antaneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;

▼B

b) tulliviranomaiset ovat todenneet saapumisen yleisilmoituksen tiedot virheellisiksi;

c) tavarat on jo esitetty tullille.

▼M2

2. Kun tavaroita, joista on annettu saapumisen yleisilmoitus, ei tuoda unionin tullialueelle, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

a) ilmoittajan hakemuksesta; tai

b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 200 päivää.

▼B

130 artikla

Ilmoitusten antaminen saapumisen yleisilmoituksen sijasta

1. Edellä 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tullitoimipaikka voi luopua saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta vaatimuksesta sellaisten tavaroiden osalta, joista ennen kyseisen ilmoituksen antamiselle asetetun määräajan päättymistä annetaan tulli-ilmoitus. Tällöin tulli-ilmoituksessa on oltava vähintään saapumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot. Tulli-ilmoituksella on saapumisen yleisilmoituksen asema siihen asti, kun se hyväksytään vastaanotetuksi 172 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tullitoimipaikka voi luopua saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta vaatimuksesta sellaisten tavaroiden osalta, joista ennen kyseisen ilmoituksen antamiselle asetetun määräajan päättymistä annetaan väliaikaisen varastoinnin ilmoitus. Kyseisessä ilmoituksessa on oltava vähintään saapumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot. Väliaikaisen varastoinnin ilmoituksella on saapumisen yleisilmoituksen asema siihen asti, kun ilmoitetut tavarat esitetään tullille 139 artiklan mukaisesti.

131 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

▼C2

a) tapaukset, joissa saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta luovutaan 127 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;

▼B

b) Edellä 127 artiklan 3 ja 7 kohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa saapumisen yleisilmoitus on annettava ennen kuin tavarat tuodaan unionin tullialueelle, ottaen huomioon tavara- tai liikennetyypin;

c) Edellä 127 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tapaukset sekä muut henkilöt, joita voidaan vaatia antamaan saapumisen yleisilmoitusta koskevia tietoja kyseisissä tapauksissa.

▼B

132 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä

a) menettelysäännöt saapumisen yleisilmoituksen antamiseksi 127 artiklan mukaisesti;

b) menettelysäännöt saapumisen yleisilmoituksella vaadittavien tietojen antamisesta 127 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen muiden henkilöiden toimesta;

c) määräajan, jonka kuluessa riskianalyysi on tehtävä ja tarvittavat toimenpiteet toteutettava 128 artiklan mukaisesti;

d) menettelysäännöt saapumisen yleisilmoituksen oikaisemiseksi 129 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

e) menettelysäännöt saapumisen yleisilmoituksen mitätöimiseksi 129 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon tavaroiden saapumisen asianmukainen hallinnointi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden saapuminen

1 Jakso

Tavaroiden saapuminen unionin tullialueelle

133 artikla

Tiedonanto meri- tai ilma-aluksen saapumisesta

1. Unionin tullialueelle saapuvan meri- tai ilma-aluksen rahdinkuljettajan on ilmoitettava saapumisesta ensimmäiseen saapumistullitoimipaikkaan silloin, kun kuljetusväline saapuu.

Jos tulliviranomaisilla on tieto meri- tai ilma-aluksen saapumisesta, ne voivat olla vaatimatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tiedonantoa.

2. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että kuljetusvälineen saapumisesta ilmoitetaan satama- tai lentoasemajärjestelmillä tai muilla käytettävissä olevilla tiedotusmenetelmillä.

▼B

134 artikla

Tullivalvonta

1. Unionin tullialueelle tuotavat tavarat ovat saapumishetkestä alkaen tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Niihin sovelletaan tarpeen mukaan kieltoja ja rajoituksia, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina huumausaineiden lähtöaineisiin, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia rikkoviin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset, sekä kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, eikä niitä saa siirtää pois tullivalvonnasta ilman tulliviranomaisten lupaa.

Unionitavarat eivät ole tullivalvonnassa sen jälkeen, kun niiden tullioikeudellinen asema on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 254 artiklan soveltamista.

Muut kuin unionitavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu tai ne viedään unionin tullialueelta taikka hävitetään.

2. Tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten luvalla milloin tahansa tarkastaa tullivalvonnassa olevat tavarat tai ottaa niistä näytteitä erityisesti niiden tariffiin luokittelun, tullausarvon tai tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi.

135 artikla

Kuljetus asianmukaiseen paikkaan

1. Henkilön, joka tuo tavarat unionin tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten osoittamaa reittiä ja näiden mahdollisesti antamia ohjeita noudattaen tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle.

2. Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on tuotava kyseiselle alueelle suoraan joko meri- tai ilmateitse taikka maitse tuotaessa kulkematta unionin tullialueen muun osan kautta, jos vapaa-alue rajoittuu jäsenvaltion ja kolmannen maan väliseen maarajaan.

3. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu unionin tullialueelle, on vastattava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien täyttämisestä.

▼B

4. Unionin tullialueelle tuotuihin tavaroihin rinnastetaan tavarat, joille jäsenvaltion tulliviranomaiset voivat suorittaa tullitarkastuksia unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, vaikka ne olisivatkin vielä unionin tullialueen ulkopuolella.

5. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta rajavyöhykkeellä taikka putkistoissa tai johdoissa kuljetettaviin tavaroihin sekä muuhun taloudelliselta merkitykseltään vähäiseen liikenteeseen, kuten kirjeisiin, postikortteihin ja painotuotteisiin sekä niiden sähköisiin, muiden tiedontallennusvälineiden sisältämiin vastineisiin, tai matkustajien kuljettamiin tavaroihin erityissääntöjä edellyttäen, että tällä ei vaaranneta tullivalvonta- ja tullitarkastusmahdollisuuksia.

6. Kuljetusvälineisiin ja niissä kuljetettaviin tavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella, ei sovelleta 1 kohtaa.

▼M1

136 artikla

Meri- tai ilmateitse unionin tullialueelta väliaikaisesti viedyt tavarat

1. Kun muita kuin unionitavaroita tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella, ei sovelleta 127–130 artiklaa eikä 133 artiklaa.

2. Kun unionitavaroita, joiden unioniasema on todistettava 153 artiklan 2 kohdan nojalla, tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella, ei sovelleta 127–130 artiklaa eikä 133 artiklaa.

3. Kun unionitavaroita, jotka liikkuvat 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella, ei sovelleta 127–130 artiklaa eikä 133, 139 ja 140 artiklaa.

▼B

137 artikla

Kuljetus erityisissä olosuhteissa

1. Jos 135 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta ei ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi voida täyttää, velvollisuuden täyttämisestä vastaavan henkilön tai muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ei johda tavaroiden täydelliseen menettämiseen, tulliviranomaisille on ilmoitettava myös niiden tarkka sijaintipaikka.

▼B

2. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este pakottaa 135 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vesi- tai ilma-aluksen pysähtymään väliaikaisesti unionin tullialueella olevaan satamaan tai siellä olevalle lentokentälle, eikä 135 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta voida täyttää, henkilön, joka toi vesi- tai ilma-aluksen unionin tullialueelle, taikka muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille.

3. Tulliviranomaisten on määrättävä ne toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä, jotta 1 kohdassa tarkoitetut tavarat tai 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa oleva vesi- tai ilma-alus ja siinä kuljetettavat tavarat saadaan tullivalvontaan ja tarvittaessa varmistetaan, että ne kuljetetaan myöhemmin tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.

138 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 133 artiklassa tarkoitettua saapumistiedonantoa;

b) 135 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tavaroiden kuljetusta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus

139 artikla

Tavaroiden esittäminen tullille

1. Jonkun seuraavista henkilöistä on, unionin tullialueelle tuotujen tavaroiden saapuessa, esitettävä ne tullille viipymättä määrätyssä tullitoimipaikassa tai muussa tulliviranomaisten määräämässä tai hyväksymässä paikassa taikka vapaa-alueella:

a) henkilön, joka toi tavarat unionin tullialueelle;

b) henkilön, jonka nimissä tai lukuun tavarat kyseiselle alueelle tuonut henkilö toimii;

c) henkilön, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne tuotiin unionin tullialueelle.

2. Tavarat, jotka tuodaan unionin tullialueelle meri- tai ilmateitse ja joiden kuljetus jatkuu samassa kuljetusvälineessä esitetään tullille ainoastaan siinä satamassa tai sillä lentoasemalla, jossa ne puretaan tai lastataan uudelleen. Unionin tullialueelle tuotuja tavaroita, jotka puretaan tai lastataan uudelleen samaan kuljetusvälineeseen saman matkan aikana muiden tavaroiden lastaamiseksi tai purkamiseksi, ei kuitenkaan esitetä tullille kyseisessä satamassa tai kyseisellä lentoasemalla.

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvollisuuksista riippumatta tavarat voi esittää tullille hänen sijastaan myös joku seuraavista henkilöistä:

a) henkilö, joka asettaa tavarat välittömästi tullimenettelyyn;

b) henkilö, jolla on lupa pitää varastotiloja, tai henkilö, joka harjoittaa toimintaa vapaa-alueella.

4. Tavarat esittävän henkilön on viitattava tavaroista annettuun saapumisen yleisilmoitukseen tai 130 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tulli-ilmoitukseen taikka väliaikaisen varastoinnin ilmoitukseen, paitsi silloin, kun saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta on luovuttu.

▼M2

5. Jos tullille esitetyistä muista kuin unionitavaroista ei ole annettu saapumisen yleisilmoitusta, paitsi silloin, kun saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta on luovuttu, jonkun 127 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä on, rajoittamatta 127 artiklan 6 kohdan soveltamista, annettava välittömästi tällainen ilmoitus tai, jos tulliviranomaiset sen sallivat, sen sijaan tulli-ilmoitus tai väliaikaisen varastoinnin ilmoitus. Jos tällaisissa olosuhteissa annetaan tulli-ilmoitus tai väliaikaisen varastoinnin ilmoitus, siinä on oltava ainakin saapumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot.

▼B

6. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta rajavyöhykkeellä taikka putkistoissa tai johdoissa kuljetettuihin tavaroihin sekä muuhun taloudelliselta merkitykseltään vähäiseen liikenteeseen, kuten kirjeisiin, postikortteihin ja painotuotteisiin sekä niiden sähköisiin, muiden tiedontallennusvälineiden sisältämiin vastineisiin, tai matkustajien kuljettamiin tavaroihin erityissääntöjä edellyttäen, että tällä ei vaaranneta tullivalvonta- ja tullitarkastusmahdollisuuksia.

7. Tullille esitettyjä tavaroita ei saa ilman tulliviranomaisten lupaa siirtää paikasta, jossa ne esitettiin tullille.

140 artikla

Tavaroiden purkaminen ja tarkastus

1. Tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

Tällaista lupaa ei kuitenkaan vaadita välittömästi uhkaavan vaaran edellyttäessä tavaroiden välitöntä purkamista kokonaan tai osittain. Tällöin tilanteesta on viipymättä ilmoitettava tulliviranomaisille.

2. Tulliviranomaiset voivat milloin tahansa vaatia tavarat purettaviksi ja niiden pakkaukset avattaviksi, jotta tavarat voidaan tarkastaa, ottaa niistä näytteitä tai tarkastaa niiden kuljetusvälineet.

141 artikla

Passitusmenettelyssä kuljetetut tavarat

1. Unionin tullialueelle tuotaviin, passitusmenettelyssä jo oleviin tavaroihin ei sovelleta 135 artiklan 2–6 kohtaa, 139 artiklaa,140 artiklaa eikä 144–149 artiklaa.

▼B

2. Passitusmenettelyssä kuljetettuihin muihin kuin unionitavaroihin sovelletaan 140 artiklaa ja 144–149 artiklaa, kun kyseiset tavarat on esitetty unionin tullialueella sijaitsevalle määrätullitoimipaikalle passitusmenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

142 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään edellytykset 139 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen paikkojen hyväksymiselle.

143 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt 139 artiklassa tarkoitettua tavaroiden tullille esittämistä varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 Jakso

Tavaroiden väliaikainen varastointi

144 artikla

Väliaikaisesti varastoidut tavarat

Muut kuin unionitavarat ovat väliaikaisesti varastoituina siitä ajankohdasta, jona ne on esitetty tullille.

145 artikla

Väliaikaisen varastoinnin ilmoitus

1. Tullille esitetyistä muista kuin unionitavaroista on annettava väliaikaisen varastoinnin ilmoitus, jossa on kaikki tiedot, jotka tarvitaan väliaikaista varastointia koskevien säännösten soveltamiseksi.

2. Väliaikaisesti varastoituihin tavaroihin liittyvät asiakirjat on toimitettava tulliviranomaisille, kun unionin lainsäädännössä tätä vaaditaan tai silloin, kun se on tarpeen tullitarkastuksia varten.

►C2 3. Väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen antaa yksi 139 artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitetuista ◄ henkilöistä viimeistään silloin, kun tavarat esitetään tullille.

4. Väliaikaisen varastoinnin ilmoituksessa on, jollei saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta ole luovuttu, oltava viittaus tullille esitetyistä tavaroista annettuun mahdolliseen saapumisen yleisilmoitukseen, paitsi jos ne ovat jo olleet väliaikaisesti varastoituna tai ne on asetettu tullimenettelyyn eikä niitä ole viety unionin tullialueelta.

▼B

5. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että väliaikaisen varastoinnin ilmoitus voi myös olla muodoltaan jokin seuraavista:

a) viittaus asianomaisista tavaroista annettuun saapumisen yleisilmoitukseen, jota on täydennetty väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen tiedoilla;

b) manifesti tai muu kuljetusasiakirja edellyttäen, että siinä on väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen tiedot, mukaan lukien viittaus asianomaisia tavaroita koskevaan saapumisen yleisilmoitukseen.

6. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että kaupallisia, satama- tai kuljetustietojärjestelmiä käytetään väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen antamiseen, jos ne sisältävät tällaisessa ilmoituksessa vaadittavat tiedot ja nämä tiedot ovat käytettävissä 3 kohdan mukaisesti.

7. Väliaikaisen varastoinnin ilmoitukseen sovelletaan 188–193 artiklaa.

8. Väliaikaisen varastoinnin ilmoitusta voidaan käyttää myös seuraaviin tarkoituksiin:

a) 133 artiklassa tarkoitettu saapumistiedonanto; tai

b) edellä 139 artiklassa tarkoitettu tavaroiden esittäminen tullille, jos se täyttää kyseisten säännösten edellytykset.

9. Väliaikaisen varastoinnin ilmoitusta ei vaadita, jos tavaroiden tullioikeudellinen asema unionitavaroina määritetään 153–156 artiklan mukaisesti viimeistään silloin, kun ne esitetään tullille.

10. Tulliviranomaiset säilyttävät väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen tai sen on oltava heidän saatavillaan sen tarkastamiseksi, että tavarat, joihin ilmoitus liittyy, asetetaan myöhemmin tullimenettelyyn tai jälleenviedään 149 artiklan mukaisesti.

11. Edellä olevien 1–10 kohdan soveltamiseksi jos passitusmenettelyssä kuljetetut muut kuin unionitavarat esitetään tullille unionin tullialueella sijaitsevassa määrätullitoimipaikassa, kyseistä passitusmenettelyä koskevia tietoja pidetään väliaikaisen varastoinnin ilmoituksena edellyttäen, että ne täyttävät tarvittavat vaatimukset. Tavaroiden haltija voi kuitenkin antaa väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen passitusmenettelyn päättyessä.

146 artikla

Väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen oikaiseminen ja mitätöinti

1. Ilmoittajan voidaan hakemuksesta sallia oikaista yhtä tai useampaa väliaikaisen varastoinnin ilmoituksessa olevaa tietoa sen antamisen jälkeen. Oikaisulla ei voida muuttaa ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

▼B

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista sen jälkeen kun jokin seuraavista on suoritettu:

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen antaneelle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat todenneet ilmoituksen tiedot virheellisiksi.

▼M2

2. Kun tavaroita, joista on annettu väliaikaisen varastoinnin ilmoitus, ei esitetä tullille, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

a) ilmoittajan hakemuksesta; tai

b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 30 päivää.

▼B

147 artikla

Tavaroiden väliaikaista varastointia koskevat edellytykset ja vastuut

1. Väliaikaisesti varastoidut tavarat voidaan varastoida ainoastaan 148 artiklan mukaisiin väliaikaiseen varastointiin tarkoitettuihin varastotiloihin tai muihin tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin, kun tämä on perusteltua.

2. Väliaikaisesti varastoituja tavaroita voidaan käsitellä ainoastaan niiden kunnon säilyttämiseksi, muuttamatta niiden ulkonäköä tai teknisiä ominaisuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 134 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Jäljempänä 148 artiklassa tarkoitetun luvan haltija tai tavaroita varastoiva henkilö, jos tavarat varastoidaan muihin tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin, vastaa kaikista seuraavista:

a) sen varmistamisesta, että väliaikaisesti varastoidut tavarat pysyvät tullivalvonnassa;

b) väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä.

4. Jos tavaroita ei jostain syystä voida pitää väliaikaisesti varastoituina, tulliviranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi tavaroiden osalta 197, 198 ja 199 artiklan mukaisesti.

148 artikla

Väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa koskeva lupa

1. Varastotilojen pitoon tavaroiden väliaikaista varastointia varten tarvitaan tulliviranomaisten lupa. Tällaista lupaa ei vaadita, jos väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pitäjä on tulliviranomainen itse.

Edellytykset, joiden mukaisesti väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pito sallitaan, vahvistetaan luvassa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) he ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle;

b) he antavat tarvittavat takeet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta; tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan katsotaan täyttävän tuon edellytyksen, jos väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pito otetaan huomioon 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa luvassa.

c) he antavat 89 artiklan mukaisesti vakuuden.

Jos yleisvakuus annetaan, kyseiseen vakuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämistä valvotaan asianmukaisin tarkastuksin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään vain, jos tulliviranomaiset pystyvät harjoittamaan tullivalvontaa ottamatta käyttöön kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä.

4. Luvan haltijan on pidettävä asianmukaista kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa.

Tulliviranomaisten on voitava kirjanpidon sisältämien tietojen avulla valvoa väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa, erityisesti siltä osin kuin on kyse varastoitujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden liikkumisesta.

Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan katsotaan noudattavan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädettyä velvoitetta, jos toimijan kirjanpito on asianmukaista väliaikaisen varastoinnin kannalta.

5. Edellyttäen, että siirrot eivät lisää petoksen riskiä, tulliviranomaiset voivat antaa luvanhaltijalle luvan siirtää väliaikaisesti varastoituja tavaroita väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen eri varastotilojen välillä seuraavasti:

a) siirto tapahtuu yhden tulliviranomaisen valvonnassa;

b) siirtoa koskee vain yksi lupa, joka on myönnetty tulliyksinkertaistuksiin oikeutetulle valtuutetulle talouden toimijalle; tai

c) muissa siirtotapauksissa.

6. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat antaa luvan varastoida unionitavaroita varastotilaan, joka on tarkoitettu väliaikaiseen varastointiin. Näitä tavaroita ei pidetä väliaikaisesti varastoituina tavaroina.

▼B

149 artikla

Väliaikaisen varastoinnin päättyminen

Väliaikaisesti varastoidut muut kuin unionitavarat on asetettava tullimenettelyyn tai jälleenvietävä 90 päivän kuluessa.

150 artikla

Tullimenettelyn valinta

Jollei toisin säädetä, ilmoittaja voi vapaasti päättää asianomaisen menettelyn mukaisin edellytyksin, mihin tullimenettelyyn tavarat asetetaan, riippumatta tavaroiden luonteesta, paljoudesta taikka alkuperä-, lähtö- tai määrämaasta.

151 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellytykset 147 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen paikkojen hyväksymiselle;

b) edellytykset 148 artiklassa tarkoitetun väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa koskevan luvan myöntämiselle;

c) 148 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitetut siirtotapaukset.

152 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 145 artiklassa tarkoitetun väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen antamista;

b) väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen oikaisua 146 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen mitätöintiä 146 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

d) 148 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua väliaikaisesti varastoituina olevien tavaroiden siirtoa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

V OSASTO

TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA, TAVAROIDEN ASETTAMISTA TULLIMENETTELYYN, TARKASTUSTA JA TAVARAN LUOVUTUSTA SEKÄ TAVAROISTA VAPAUTUMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

1 LUKU

Tavaroiden tullioikeudellinen asema

153 artikla

Unionitavaraolettama

1. Kaikkia unionin tullialueella olevia tavaroita pidetään unionitavaroina, jollei vahvisteta, että tavarat eivät ole tullioikeudelliselta asemaltaan unionitavaroita.

2. Erityisissä tapauksissa, joissa 1 kohdassa säädettyä olettamaa ei sovelleta, unionin tavaroiden tullioikeudellinen asema täytyy todistaa.

3. Erityisissä tapauksissa tavaroilla, jotka on tuotettu kokonaan unionin tullialueella, ei ole tullioikeudellista asemaa unionitavaroina, jos ne on tuotettu väliaikaisesti varastoiduista tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetuista tavaroista.

154 artikla

Unionitavaran aseman menettäminen

Unionitavaroista tulee muita kuin unionitavaroita

a) kun ne viedään unionin tullialueelta, sikäli kuin sisäistä passitusta koskevia sääntöjä ei sovelleta;

b) kun ne on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn, sikäli kuin tämä tullilainsäädännön mukaan on mahdollista;

c) kun ne on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn ja joko luovutetaan myöhemmin valtiolle tai hävitetään niin, että niistä jää jätteitä;

d) kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus mitätöidään tavaroiden luovutuksen jälkeen.

155 artikla

Unionin tullialueelta väliaikaisesti vietävät unionitavarat

1. Tavaroiden tullioikeudellinen asema unionitavaroina säilyy 227 artiklan 2 kohdan b–f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan, jos kyseinen asema on vahvistettu tietyin edellytyksin ja tullilainsäädännössä säädetyin menetelmin.

▼B

2. Erityisissä tapauksissa unionitavarat voivat liikkua muutoin kuin tullimenettelyyn asetettuina unionin tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, vaikka ne liikkuvat väliaikaisesti tämän alueen ulkopuolella.

156 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) tapaukset, joissa 153 artiklan 1 kohdassa säädettyä olettamaa ei sovelleta;

b) edellytykset helpotusten myöntämiselle unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevien todisteiden määrittelyyn;

c) tapaukset, joissa 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla tavaroilla ei ole tullioikeudellista asemaa unionitavaroina;

d) tapaukset, joissa 155 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden tullioikeudellinen asema ei muutu.

157 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevien todisteiden esittämisestä ja todentamisesta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden asettaminen tullimenettelyyn

1 Jakso

Yleiset säännökset

158 artikla

Tulli-ilmoituksen teko ja unionitavaroiden tullivalvonta

1. Kaikista tavaroista, jotka on tarkoitus asettaa johonkin tullimenettelyyn, vapaa-aluemenettelyä lukuun ottamatta, on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva tulli-ilmoitus.

▼B

►C2 2. Erityisissä, muissa kuin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa, tapauksissa ◄ tulli-ilmoitus voidaan antaa muulla tavalla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä.

3. Vietäviksi, unionin sisäiseen passitukseen tai ulkoiseen jalostukseen ilmoitetut unionitavarat ovat tullivalvonnassa siitä alkaen, kun 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on hyväksytty, siihen asti, kun ne viedään unionin tullialueelta, luovutetaan valtiolle tai hävitetään taikka niitä koskeva tulli-ilmoitus mitätöidään.

159 artikla

Toimivaltaiset tullitoimipaikat

1. Jollei unionin lainsäädännössä toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä alueellaan sijaitsevien eri tullitoimipaikkojen sijainti ja toimivalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näille toimipaikoille määrätään kohtuulliset ja asianmukaiset viralliset aukioloajat, ottaen huomioon liikenteen ja tavaroiden luonne ja tullimenettely, johon tavarat aiotaan asettaa, tarkoituksena välttää kansainvälisten liikennevirtojen estyminen ja vääristyminen.

3. Jollei toisin säädetä, tullimenettelyyn asettamiseen toimivaltainen tullitoimipaikka on sen paikan toimivaltainen tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään tullille.

160 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä sellaisten tapausten määrittämiseksi, joissa tulli-ilmoitus voidaan antaa muulla tavalla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä 158 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

161 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) muiden toimivaltaisten tullitoimipaikkojen kuin 159 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määrittämistä, mukaan lukien saapumis- ja poistumistullitoimipaikat;

b) tulli-ilmoituksen antamista 158 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2 Jakso

Vakiomuotoiset tulli-ilmoitukset

162 artikla

Vakiomuotoisen tulli-ilmoituksen sisältö

Vakiomuotoisissa tulli-ilmoituksissa on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

163 artikla

Täydentävät asiakirjat

1. Tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamisen edellyttämien täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa ja tulliviranomaisten käytettävissä tulli-ilmoitusta annettaessa.

2. Täydentävät asiakirjat on toimitettava tulliviranomaisille, kun unionin lainsäädännössä tätä vaaditaan tai silloin, kun se on tarpeen tullitarkastuksia varten.

3. Erityistapauksissa talouden toimijat voivat laatia täydentäviä asiakirjoja edellyttäen, että tulliviranomaiset antavat heille siihen luvan.

164 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 163 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä.

165 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 162 artiklassa tarkoitetun vakiomuotoisen tulli-ilmoituksen antamista;

b) 163 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täydentävien asiakirjojen saataville asettamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

3 Jakso

Yksinkertaistetut tulli-ilmoitukset

166 artikla

Yksinkertaistettu ilmoitus

1. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että henkilö asettaa tavarat tullimenettelyyn yksinkertaistetulla ilmoituksella, josta voi puuttua tiettyjä 162 artiklassa tarkoitettuja tietoja tai 163 artiklassa tarkoitettuja täydentäviä asiakirjoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen säännöllinen käyttö edellyttää tulliviranomaisten antamaa lupaa.

167 artikla

Täydentävä ilmoitus

1. Edellä 166 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tai 182 artiklan mukaisen ilmoittajan kirjanpitoon tehtävän merkinnän tapauksessa ilmoittajan on annettava erityisen määräajan kuluessa toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan täydentävä ilmoitus, joka sisältää kyseistä tullimenettelyä varten tarvittavat tiedot.

Edellä 166 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tapauksessa tarvittavien täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa ja tulliviranomaisten käytettävissä tietyn määräajan kuluessa.

Täydentävä ilmoitus voi olla yleinen, jaksoittainen tai kokoava ilmoitus.

2. Velvoitteesta antaa täydentävä ilmoitus on luovuttava seuraavissa tapauksissa:

a) kun tavarat asetetaan tullivarastointimenettelyyn;

b) muissa erityisissä tapauksissa.

3. Tulliviranomaiset voivat luopua täydentävän ilmoituksen vaatimisesta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yksinkertaistettu menettely koskee tavaroita, joiden arvo ja määrä ovat tilastoinnin kynnysarvon alapuolella;

b) yksinkertaistetussa ilmoituksessa ovat jo kaikki tiedot kyseistä tullimenettelyä varten; ja

c) yksinkertaistettua ilmoitusta ei anneta ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä.

4. Edellä 166 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoitusta tai 182 artiklassa tarkoitettua ilmoittajan kirjanpitoon tehtävää merkintää ja täydentävää ilmoitusta pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan yksinkertaistetun ilmoituksen tapauksessa sinä päivänä, jona yksinkertaistettu ilmoitus hyväksytään 172 artiklan mukaisesti, ja ilmoittajan kirjanpitoon tehtävän merkinnän osalta sinä päivänä, jona kyseinen merkintä tehdään.

▼B

5. Paikkaa, johon täydentävä ilmoitus on annettava, pidetään 87 artiklaa sovellettaessa paikkana, johon tulli-ilmoitus on annettu.

168 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellytykset 166 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle;

b) edellä 167 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tietty määräaika, jonka kuluessa täydentävä ilmoitus on annettava;

c) edellä 167 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tietty määräaika, jonka kuluessa täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa;

d) erityiset tapaukset, joissa täydentävän ilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta luovutaan 167 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

169 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat seuraavien ilmoitusten antamista:

a) edellä 166 artiklassa tarkoitettu yksinkertaistettu ilmoitus;

b) 167 artiklassa tarkoitettu täydentävä ilmoitus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 Jakso

Kaikkiin tulli-ilmoituksiin sovellettavat säännökset

170 artikla

Tulli-ilmoituksen antaminen

1. Tulli-ilmoituksen voi antaa henkilö, joka pystyy toimittamaan kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 167 artiklan 1 kohdan soveltamista. Tämän henkilön on myös pystyttävä esittämään tai esityttämään kyseiset tavarat tullille.

Jos kuitenkin tulli-ilmoituksen hyväksymisestä seuraa erityisiä velvollisuuksia tietylle henkilölle, tämän on annettava kyseinen tulli-ilmoitus itse tai edustajansa välityksellä.

▼B

2. Ilmoittajan on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

3. Edellä olevasta 2 kohdasta poiketen, seuraavilta ilmoittajilta ei vaadita sijoittautumista unionin tullialueelle:

a) henkilöt, jotka antavat tulli-ilmoituksen passitusta tai väliaikaista maahantuontia varten;

b) henkilöt, jotka antavat satunnaisesti tulli-ilmoituksen, mukaan lukien tietyn käyttötarkoituksen menettelyä tai sisäistä jalostusmenettelyä varten, edellyttäen, että tulliviranomaiset pitävät tätä perusteltuna;

c) henkilöt, jotka ovat sijoittautuneet maahan, jonka alue on unionin tullialueen välittömässä läheisyydessä, ja jotka esittävät tulli-ilmoituksessa mainitut tavarat tämän maan välittömässä läheisyydessä olevalla unionin rajatullitoimipaikalla, edellyttäen, että maa, johon henkilöt ovat sijoittautuneet, myöntää vastaavan edun unionin tullialueelle sijoittautuneille henkilöille.

4. Tulli-ilmoitukset on todennettava.

171 artikla

Tulli-ilmoituksen antaminen ennen tavaroiden esittämistä

Tulli-ilmoitus voidaan antaa ennen tavaroiden oletettua esittämistä tullille. Jos tavaroita ei esitetä 30 päivän kuluessa tulli-ilmoituksen antamisesta, tulli-ilmoitusta ei katsota annetun.

172 artikla

Tulli-ilmoituksen hyväksyminen

1. Tulliviranomaisten on välittömästi hyväksyttävä tässä luvussa säädetyt edellytykset täyttävät tulli-ilmoitukset, jos niissä tarkoitetut tavarat on esitetty tullille.

2. Niitä säännöksiä, jotka ovat voimassa sinä päivänä, jona tulliviranomaiset hyväksyvät tulli- ilmoituksen, on, jollei toisin säädetä, sovellettava tavaroille ilmoitettuun tullimenettelyyn ja muihin tuonti- tai vientimuodollisuuksiin.

173 artikla

Tulli-ilmoituksen oikaiseminen

1. Ilmoittajan on saatava pyynnöstään oikaista yhtä tai useampaa tulli-ilmoituksessa olevaa tietoa sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen ilmoituksen. Oikaisulla ei voida muuttaa tulli-ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

▼B

2. Tällaista oikaisua ei kuitenkaan voida sallia, jos sitä haetaan sen jälkeen, kun jokin seuraavista toimista on suoritettu:

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat todenneet tulli-ilmoituksen tiedot virheellisiksi;

c) tulliviranomaiset ovat luovuttaneet tavarat.

3. Ilmoittajan voidaan hakemuksesta sallia 3 vuoden kuluessa hyväksymispäivästä oikaista tulli-ilmoitusta tavaroiden luovutuksen jälkeen, jotta ilmoittaja voisi noudattaa tavaroiden asettamisesta kyseiseen tullimenettelyyn johtuvia velvoitteitaan.

174 artikla

Tulli-ilmoituksen mitätöinti

1. Tulliviranomaisten on ilmoittajan hakemuksesta mitätöitävä jo hyväksytty tulli-ilmoitus

a) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavarat asetetaan välittömästi toiseen tullimenettelyyn;

b) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavaroiden asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi ole enää perustelua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat, tulli-ilmoituksen mitätöintiä koskeva hakemus voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Tulli-ilmoitusta ei voida mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen, jollei toisin säädetä.

175 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä sellaisten tapausten määrittämiseksi, joissa tulli-ilmoitus mitätöidään 174 artiklan 2 kohdan mukaisesti tavaroiden luovutuksen jälkeen.

176 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) tulli-ilmoitusten antamista 171 artiklan mukaisesti;

b) edellä 172 artiklassa tarkoitettua tulli-ilmoituksen hyväksymistä, mukaan lukien näiden sääntöjen soveltaminen 179 artiklassa tarkoitettuihin tapauksiin;

▼B

c) tulli-ilmoituksen oikaisemista 173 artiklan 3 kohdan mukaisesti tavaroiden luovutuksen jälkeen.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 Jakso

Muut yksinkertaistukset

177 artikla

Tariffin eri alanimikkeisiin kuuluvia tavaroita koskevien tulli-ilmoitusten laadinnan yksinkertaistaminen

1. Jos lähetys käsittää tariffin eri alanimikkeisiin kuuluvia tavaroita ja kunkin tavaran tariffialanimikkeen mukainen käsittely tulli-ilmoituksen laatimiseksi aiheuttaisi suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia kannettavaan tuonti- tai vientitulliin nähden, tulliviranomaiset voivat ilmoittajan hakemuksesta hyväksyä tuonti- tai vientitullin kannettavaksi koko lähetyksestä sen korkeimman tuonti- tai vientitullin alaisen tariffialanimikkeen mukaan.

2. Tulliviranomaisten on kiellettävä 1 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistuksen käyttö sellaisten tavaroiden osalta, joihin sovelletaan kieltoja tai rajoituksia tai jotka ovat valmisteveronalaisia, jos toimenpiteen soveltamiseksi tarvitaan oikeaa luokittelua.

178 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tariffin alanimikkeen määrittelemistä koskevat toimenpiteet 177 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

179 artikla

Keskitetty tulliselvitys

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle luvan antaa tulli-ilmoituksen kyseisen henkilön sijoittautumispaikan toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan sellaisista tavaroista, jotka esitetään tullille toisessa tullitoimipaikassa.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta lupavaatimuksesta voidaan poiketa, jos tulli-ilmoitus annetaan ja tavarat esitetään tullitoimipaikkoihin, jotka kuuluvat yhden tulliviranomaisen vastuualueeseen.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luvan hakijan on oltava tulliyksinkertaistuksiin oikeutettu valtuutettu talouden toimija.

3. Tullitoimipaikka, johon tulli-ilmoitus annetaan

a) valvoo tavaroiden asettamista kyseiseen tullimenettelyyn;

b) suorittaa tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi 188 artiklan a ja b alakohdan mukaiset tullitarkastukset;

c) pyytää, jos siihen on perusteltua syytä, tullitoimipaikkaa, jossa tavarat esitetään, suorittamaan tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi 188 artiklan c ja d alakohdan mukaiset tullitarkastukset; ja

d) suorittaa tullimuodollisuudet mahdollista tullivelkaa vastaavan vienti- tai tuontitullin määrän kantamiseksi.

4. Tullitoimipaikka, johon tulli-ilmoitus annetaan ja tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään, vaihtavat tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi ja tavaroiden luovuttamiseksi tarvittavia tietoja.

5. Tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään, suorittaa 3 kohdan c alakohdassa mainitut tullitarkastukset ja antaa tullitoimipaikalle, johon tulli-ilmoitus annetaan, näiden tarkastusten tulokset, sanotun vaikuttamatta sen omiin unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin kohdistuviin tarkastuksiin.

6. Tullitoimipaikka, johon tulli-ilmoitus annetaan, luovuttaa tavarat 194 ja 195 artiklan mukaisesti ottaen huomioon

a) sen omien, tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi suorittamien tarkastusten tulokset;

b) tullitoimipaikan, jossa tavarat esitetään, tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi suorittamien tarkastusten ja unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin kohdistuvien tarkastusten tulokset.

180 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään edellytykset 179 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle.

181 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) edellä 179 artiklassa tarkoitettua keskitettyä tulliselvitystä, mukaan lukien asianmukaiset tullimuodollisuudet ja -tarkastukset;

▼B

b) jäljempänä 182 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luopumista tavaroiden esittämistä koskevasta vaatimuksesta keskitetyn tulliselvityksen yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

182 artikla

Ilmoittajan kirjanpitoon tehtävä merkintä

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle luvan antaa tulli-ilmoitus, myös yksinkertaistettu ilmoitus, ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä edellyttäen, että tämän ilmoituksen tiedot ovat tulliviranomaisten käytettävissä ilmoittajan sähköisessä järjestelmässä sinä ajankohtana, kun tulli-ilmoitus annetaan ilmoittajan kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä.

2. Tulli-ilmoitus katsotaan hyväksytyksi sinä hetkenä, jona tavarat merkitään kirjanpitoon.

3. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta luopua tavaroiden esittämistä koskevasta vaatimuksesta. Tässä tapauksessa tavarat katsotaan luovutetuiksi sillä hetkellä, kun ne merkitään ilmoittajan kirjanpitoon.

Tästä vaatimuksesta voidaan luopua vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ilmoittaja on tulliyksinkertaistuksiin oikeutettu valtuutettu talouden toimija;

b) tulliviranomaisen tiedossa olevat kyseisten tavaroiden luonne ja tavaravirrat antavat siihen aihetta;

c) valvovalla tullitoimipaikalla on pääsy kaikkiin tietoihin, joita se pitää tarpeellisena voidakseen tarvittaessa käyttää oikeuttaan tarkastaa tavarat;

d) tavaroihin ei kirjanpitoon merkittäessä kohdistu enää kieltoja tai rajoituksia, jollei luvassa toisin määrätä.

Valvova tullitoimipaikka voi kuitenkin erityisissä tapauksissa pyytää esittämään tavarat.

4. Edellytykset, joilla tavaroiden luovutus sallitaan, vahvistetaan sitä koskevassa luvassa.

183 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään edellytykset 182 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle.

▼B

184 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 182 artiklassa tarkoitettua ilmoittajan kirjanpitoon tehtävää merkintää koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien asianmukaiset tullimuodollisuudet ja -tarkastukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

185 artikla

Oma-aloitteinen määrääminen

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa talouden toimijalle luvan suorittaa tietyt tullimuodollisuudet, jotka tulliviranomaisten on määrä suorittaa, maksettavan tuonti- ja vientitullin määrän määrittämiseksi ja tiettyjen tarkastusten tekemiseksi tullivalvonnassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luvan hakijan on oltava tulliyksinkertaistuksiin oikeutettu valtuutettu talouden toimija.

186 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellytykset 185 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle;

b) edellä 185 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tullimuodollisuudet ja tarkastukset, jotka luvanhaltija suorittaa.

187 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat tullimuodollisuuksia ja tarkastuksia, jotka 185 artiklan 1 kohdan mukaisesti luvanhaltija suorittaa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

3 LUKU

Tarkastukset ja tavaroiden luovutus

1 Jakso

Tarkastukset

188 artikla

Tulli-ilmoituksen tarkastaminen

Tulliviranomaiset voivat vastaanotetuksi hyväksytyssä tulli-ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi:

a) tarkastaa ilmoituksen ja täydentävät asiakirjat;

b) vaatia tavaranhaltijaa toimittamaan muita asiakirjoja;

c) tarkastaa tavarat;

d) ottaa näytteitä tavaroiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.

189 artikla

Tavaroiden tarkastus ja näytteenotto

1. Ilmoittajan, tai jonkun muun henkilön ilmoittajan vastuulla, on kuljetettava tavarat paikkaan, jossa ne tarkastetaan ja niistä otetaan näytteet, sekä järjestettävä kaikki tarkastuksen tai näytteenoton edellyttämä käsittely. Ilmoittaja vastaa aiheutuvista kustannuksista.

2. Ilmoittajalla tai ilmoittajan edustajalla on oikeus olla läsnä tavaroita tarkastettaessa ja näytteitä otettaessa. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia ilmoittajaa tai ilmoittajan edustajaa olemaan läsnä tavaroita tarkastettaessa tai näytteitä otettaessa taikka avustamaan tarvittavalla tavalla viranomaisia tarkastuksen tai näytteenoton helpottamiseksi.

3. Jos näytteet otetaan voimassa olevien säännösten mukaisesti, tulliviranomaiset eivät ole velvollisia maksamaan minkäänlaisia korvauksia, mutta niiden on vastattava analyysista tai tutkimisesta aiheutuvista kustannuksista.

190 artikla

Tavaroiden osittainen tarkastus ja näytteenotto

1. Jos tarkastetaan ainoastaan osa tulli-ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista tai niistä otetaan näytteitä, osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koskevat kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita.

Ilmoittaja voi kuitenkin pyytää lisätarkastusta tai -näytteenottoa arvioidessaan, etteivät osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koske tarkastamatonta osaa ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista. Pyyntöön on suostuttava, jollei tavaroita ole luovutettu, tai jos ne on luovutettu, edellyttäen, että ilmoittaja osoittaa, ettei niitä ole muutettu millään tavoin.

▼B

2. Jos tulli-ilmoitus koskee kahteen tai useampaan tavaralajiin kuuluvia tavaroita, kuhunkin tavaralajiin kuuluvia tavaroita koskevia tietoja pidetään 1 kohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

191 artikla

Tarkastuksen tulokset

1. Tulli-ilmoituksen tarkastuksen tuloksia käytetään niiden säännösten soveltamiseksi, jotka koskevat sitä tullimenettelyä, johon tavarat asetetaan.

2. Jos tulli-ilmoitusta ei tarkasteta, 1 kohtaa sovelletaan kyseisessä ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.

3. Tulliviranomaisten tarkastuksen tuloksilla on sama todistusvoima kaikkialla unionin tullialueella.

192 artikla

Tunnistamistoimenpiteet

1. Tulliviranomaisten tai tapauksesta riippuen tulliviranomaisten siihen valtuuttamien talouden toimijoiden on toteutettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistaminen on välttämätöntä tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten täyttämiseksi.

Tunnistamistoimenpiteillä on sama oikeudellinen vaikutus kaikkialla unionin tullialueella.

2. Ainoastaan tulliviranomaiset tai näiltä luvan saaneet talouden toimijat saavat poistaa tai hävittää tavaroihin, pakkauksiin tai kuljetusvälineisiin kiinnitetyt tunnisteet, jollei ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ehdottomasti edellytä niiden poistamista tai hävittämistä tavaroiden tai kuljetusvälineiden suojaamiseksi.

193 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä tulli-ilmoituksen tarkastamista, tavaroiden tarkastamista ja näytteenottoa sekä tulli-ilmoitusten tarkastuksen tuloksia koskevia toimenpiteitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2 Jakso

Luovutus

194 artikla

Tavaroiden luovutus

1. Jos edellytykset tavaroiden asettamiselle asianomaiseen tullimenettelyyn täyttyvät ja edellyttäen, että mahdollisia asiaankuuluvia rajoituksia on sovellettu eikä tavaroihin kohdistu kieltoja, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun tulli-ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös tilanteessa, jossa 188 artiklassa tarkoitettua tarkastusta ei voida suorittaa kokonaan kohtuullisessa ajassa, eikä tavaroiden enää tarvitse olla käsillä tätä tarkastusta varten.

2. Kaikki ilmoituksessa tarkoitetut tavarat on luovutettava samanaikaisesti.

Jos tulli-ilmoitus koskee kahteen tai useampaan tavaralajiin kuuluvia tavaroita, kuhunkin tavaralajiin kuuluvia tavaroita koskevia tietoja pidetään ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa erillisenä tulli-ilmoituksena.

195 artikla

Tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamisesta tai vakuuden antamisesta riippuva luovutus

1. Jos tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn aiheutuu tullivelka, tavaroiden luovutuksen edellytyksenä on tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksaminen tai velan kattavan vakuuden antaminen.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tavaroiden osittain tuontitullittomaan väliaikaiseen maahantuontiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista.

Jos tulliviranomaiset tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten mukaisesti vaativat vakuuden, tavaroita ei saa luovuttaa kyseiseen tullimenettelyyn ennen kuin vakuus on annettu.

2. Erityisissä tapauksissa tavaroiden luovutuksen edellytyksenä ei ole vakuuden antaminen sellaisten tavaroiden osalta, joista esitetään tariffikiintiöpyyntö.

3. Jos käytetään 166, 182 ja 185 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistusta ja annetaan yleisvakuus, tavaroiden luovutus ei edellytä, että tulliviranomaiset seuraavat vakuuksia.

▼B

196 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tapaukset.

4 LUKU

Tavaroista vapautuminen

197 artikla

Tavaroiden hävittäminen

Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia, että tullille esitetyt tavarat hävitetään, jolloin niiden on ilmoitettava asiasta tavaroiden haltijalle. Tavaroiden haltijan on vastattava hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

198 artikla

Tulliviranomaisten toimenpiteet

1. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, valtiolle menetetyksi julistaminen ja myynti taikka hävittäminen mukaan luettuna, tavaroista vapautumiseksi seuraavissa tapauksissa:

a) kun ei ole täytetty jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden tuomista unionin tullialueelle, tai tavarat on salattu tullivalvonnalta;

b) kun tavaroita ei voida luovuttaa jostakin seuraavassa luetelluista syistä:

   i) tavaroiden tarkastusta ei ilmoittajasta johtuvista syistä ole voitu aloittaa tai suorittaa tulliviranomaisten asettamassa määräajassa;

   ii) asiakirjoja, jotka on toimitettava ennen tavaroiden asettamista tai luovutusta ilmoitettuun tullimenettelyyn, ei ole toimitettu;

   iii) tuonti- tai vientitullia ei ole maksettu tai vakuutta sen maksamisesta ei ole annettu määräajassa;

   iv) tavaroihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia;

c) kun tavaroita ei ole noudettu kohtuullisessa määräajassa niiden luovutuksen jälkeen;

d) kun luovutuksen jälkeen todetaan, etteivät tavarat täyttäneet luovutuksen edellytyksiä; tai

e) kun tavarat luovutetaan valtiolle 199 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Muut kuin unionitavarat, jotka on luovutettu valtiolle, takavarikoitu tai julistettu valtiolle menetetyiksi, katsotaan asetetun tullivarastointimenettelyyn. Ne merkitään tullivaraston pitäjän kirjanpitoon tai, jos tulliviranomaiset säilyttävät niitä, tulliviranomaisten kirjanpitoon.

Kun sellaisista tavaroista, jotka on määrä hävittää, luovuttaa valtiolle, takavarikoida tai julistaa valtiolle menetetyksi, on jo annettu tulli-ilmoitus, kirjanpidossa on oltava viittaus tulli-ilmoitukseen. Tulliviranomaisten on mitätöitävä tämä tulli-ilmoitus.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa:

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa henkilö, jolta edellytettiin kyseisten velvoitteiden täyttämistä tai joka salasi tavarat tullivalvonnalta;

b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoittaja;

c) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa henkilö, jonka on täytettävä tavaroiden luovutusta koskevat edellytykset;

d) 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa henkilö, joka luovuttaa tavarat valtiolle.

199 artikla

Luovutus valtiolle

Menettelynhaltija tai tapauksesta riippuen tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten etukäteen myöntämällä luvalla luovuttaa muita kuin unionitavaroita sekä tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettuja tavaroita valtiolle.

200 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) edellä 197 artiklassa tarkoitettua tavaroiden hävittämistä;

b) edellä 198 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaroiden myyntiä;

c) edellä 199 artiklan mukaista tavaroiden luovutusta valtiolle.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

VI OSASTO

LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLISTA

1 LUKU

Luovutus vapaaseen liikkeeseen

201 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Muut kuin unionitavarat, jotka on tarkoitus saattaa unionin markkinoille tai yksityiseen käyttöön tai kulutukseen unionin alueella, on luovutettava vapaaseen liikkeeseen.

2. Luovutus vapaaseen liikkeeseen sisältää seuraavat toimet:

a) mahdollisen maksettavan tuontitullin kantaminen;

b) tarvittaessa muiden maksujen kantaminen näiden maksujen kantamisesta voimassa olevien asiaankuuluvien säännösten mukaisesti;

c) kauppapoliittisten toimenpiteiden sekä kieltojen ja rajoitusten soveltaminen, jollei niitä ole pitänyt soveltaa jo aiemmin; ja

d) tavaroiden tuontia koskevien muiden muodollisuuksien noudattaminen.

3. Muiden kuin unionitavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen antaa niille unionitavaroiden tullioikeudellisen aseman.

202 artikla

Kauppapoliittiset toimenpiteet

1. Kun sisäisessä jalostuksessa syntyneet jalostetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja tuontitullin määrä lasketaan 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on sovellettava kauppapoliittisia toimenpiteitä, joita sovelletaan sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta jätteisiin ja romuun.

3. Kun sisäisessä jalostuksessa syntyneet jalostetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja tuontitullin määrä lasketaan 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti, niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettuihin tuotteisiin kohdistetaan näitä toimenpiteitä.

▼B

4. Kun unionin lainsäädännössä vahvistetaan vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevia kauppapoliittisia toimenpiteitä, näitä toimenpiteitä ei sovelleta ulkoisen jalostuksen jälkeen vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin jalostettuihin tuotteisiin, jos:

a) jalostetut tuotteet säilyttävät 60 artiklan mukaisesti unionialkuperänsä;

b) ulkoinen jalostus käsittää korjauksen, mukaan lukien 261 artiklassa tarkoitettu vakiovaihtojärjestelmä; tai

c) ulkoinen jalostus seuraa 258 artiklan mukaisia lisäjalostustoimia.

2 LUKU

Vapautus tuontitullista

1 Jakso

Palautustavarat

203 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Muut kuin unionitavarat, jotka on alun perin viety unionin tullialueelta unionitavaroina ja jotka palautetaan sinne kolmen vuoden kuluessa ja ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, on asianomaisen henkilön hakemuksesta vapautettava tuontitullista.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos palautustavarat muodostavat ainoastaan osan aikaisemmin unionin tullialueelta viedyistä tavaroista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden määräaikaa voidaan pidentää erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

3. Jos palautustavarat on ennen niiden vientiä unionin tullialueelta luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu vapautus tullista voidaan myöntää ainoastaan, jos ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen samaan käyttötarkoitukseen.

Jos tietty käyttötarkoitus, johon tavarat luovutetaan, ei ole enää sama, tuontitullin määrästä on vähennettävä se määrä, joka tavaroista kannettiin, kun ne ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen. Jos vähennettävä määrä on suurempi kuin se, joka palautustavaroista kannetaan luovutettaessa ne vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

4. Jos unionitavarat ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa unionitavaroina 154 artiklan nojalla ja ne luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen, 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan.

▼B

5. Vapautus tuontitullista myönnetään ainoastaan, jos tavarat palautetaan samassa tilassa, jossa ne oli viety.

6. Tuontitullista vapauttamisen tueksi on esitettävä tiedot, jotka vahvistavat vapautusedellytysten täyttymisen.

204 artikla

Tavarat, joihin on sovellettu yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä

Edellä 203 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitullista ei myönnetä tavaroille, joihin on sovellettu yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät niiden vientiin unionin tullialueelta, jollei erityistapauksissa toisin säädetä.

205 artikla

Tavarat, jotka on aikaisemmin asetettu sisäiseen jalostusmenettelyyn

1. Mitä 203 artiklassa säädetään, koskee jalostettuja tuotteita, jotka on alun perin jälleenviety unionin tullialueelta sisäisen jalostusmenettelyn jälkeen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroista kannettava tuontitullin määrä on ilmoittajan hakemuksesta määritettävä 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että ilmoittaja toimittaa tarvittavat tiedot. Päivää, jona jälleenvienti-ilmoitus on hyväksytty, pidetään päivänä, jona tavarat on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

3. Edellä 203 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitullista ei voida myöntää 223 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti viedyille jalostetuille tuotteille, jollei voida varmistaa, että tavaroita ei aseteta sisäiseen jalostusmenettelyyn.

206 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) tapaukset, joissa tavarat katsotaan palautetuiksi samassa tilassa, jossa ne on viety;

b) 204 artiklassa tarkoitetut erityistapaukset.

207 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt 203 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

2 Jakso

Merikalastus ja merestä saadut tuotteet

208 artikla

Merikalastustuotteet ja muut merestä saadut tuotteet

1. Seuraavat tuotteet on vapautettava tuontitullista, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 60 artiklan 1 kohdan soveltamista:

a) unionin tullialueeseen kuulumattoman maan tai alueen aluemerestä saadut kalastustuotteet ja muut tuotteet, jotka on pyydetty ainoastaan jäsenvaltion alusrekisteriin rekisteröidyllä tai kirjatulla ja sen lipun alla purjehtivalla aluksella;

b) a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista mainitussa alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävillä tehdasaluksilla valmistetut tuotteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullista vapautuksen tueksi on esitettävä todisteet siitä, että kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

209 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 208 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden antamista koskevat menettelysäännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII OSASTO

ERITYISMENETTELYT

1 LUKU

Yleiset säännökset

210 artikla

Soveltamisala

Tavaroita voidaan asettaa seuraaviin erityismenettelyihin:

a) passitus, johon kuuluvat ulkoinen ja sisäinen passitus;

b) varastointi, johon kuuluvat tullivarastointi ja vapaa-alueet;

c) erityiskäyttö, johon kuuluvat väliaikainen maahantuonti ja tietty käyttötarkoitus;

d) jalostus, johon kuuluvat sisäinen ja ulkoinen jalostus.

▼B

211 artikla

Lupa

1. Tulliviranomaisten lupa vaaditaan seuraavissa tapauksissa:

a) sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyn käyttäminen;

b) varastotilojen pito tavaroiden tullivarastointia varten, paitsi jos varastotilojen pitäjä on tulliviranomainen itse.

Ehdot, joilla yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menettelyn käyttö tai varastotilojen pito sallitaan, vahvistetaan luvassa.

2. Tulliviranomaiset antavat luvan siten, että sillä on takautuva vaikutus, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) siihen on todistetusti taloudellista tarvetta;

b) hakemus ei liity yritettyyn vilppiin;

c) hakija on todistanut tilien tai kirjanpidon avulla, että:

i) kaikki menettelyn vaatimukset täyttyvät;

ii) tavarat ovat tarvittaessa tunnistettavissa kyseiseltä ajanjaksolta;

iii) tilit tai kirjanpito mahdollistavat menettelyn valvonnan;

d) kaikki tarvittavat muodollisuudet tavaroiden tilanteen korjaamiseksi voidaan toteuttaa, mukaan lukien tarvittaessa kyseisten tulli-ilmoitusten mitätöinti;

e) hakijalle ei ole hakemuksen hyväksymistä edeltävän kolmen vuoden aikana myönnetty taannehtivaa lupaa;

f) taloudellisten edellytysten tutkimista ei vaadita, paitsi silloin, kun hakemus koskee samanlaisia toimintoja ja tavaroita koskevan luvan uusimista;

g) hakemus ei koske varastotilojen pitoa tullivarastointia varten;

h) jos hakemus koskee samanlaisia toimintoja ja tavaroita koskevan luvan uusimista, hakemus toimitetaan kolmen vuoden kuluessa alkuperäisen luvan voimassaolon päättymisestä.

Tulliviranomaiset voivat antaa luvan, jolla on takautuva vaikutus myös silloin, kun tullimenettelyyn asetetut tavarat eivät enää ole saatavilla, kun lupahakemus hyväksytään.

▼B

3. Jollei toisin säädetä, 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan seuraavat edellytykset täyttäville henkilöille:

a) he ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle;

b) he antavat tarvittavat takeet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta; tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan katsotaan täyttävän tässä kohdassa säädetyn edellytyksen, jos asianomaiseen erityismenettelyyn liittyvä toiminta otetaan huomioon 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa myönnettäessä;

c) he antavat 89 artiklan mukaisen vakuuden tapauksissa, joissa erityismenettelyyn asetettavista tavaroista saattaa syntyä tullivelka tai muita maksuja;

d) he käyttävät väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa tavaroita tai järjestävät niiden käytön tai suorittavat tai suorituttavat tavaroihin kohdistettavat jalostustoiminnot.

4. Jollei toisin säädetä ja lisäyksenä siihen, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan kaikkien seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) jos tulliviranomaiset pystyvät harjoittamaan tullivalvontaa ilman kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä;

b) jos jalostusmenettelyä koskevasta luvasta ei aiheudu haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille (taloudelliset edellytykset).

5. Unionin tuottajien keskeisille eduille ei katsota aiheutuvan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua haittaa, jos päinvastaisesta ei ole näyttöä tai jos taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyvän.

6. Jos on olemassa näyttöä siitä, että unionin tuottajien keskeisille eduille aiheutuu todennäköisesti haittaa, taloudelliset edellytykset tutkitaan unionin tasolla.

212 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellytykset luvan myöntämiseksi 211 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille menettelyille;

b) poikkeukset 211 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä;

c) tapaukset, joissa 211 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyvän.

▼B

213 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 211 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua taloudellisten edellytysten tutkimista koskevat menettelysäännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

214 artikla

Kirjanpito

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta ja jos ei toisin säädetä, luvanhaltijan, menettelynhaltijan ja jokaisen tavaroiden varastointia, käsittelyä tai valmistusta taikka tavaroiden myyntiä tai ostamista vapaa-alueilla harjoittavan henkilön on pidettävä asianmukaista kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa.

Tulliviranomaisten on voitava kirjanpidon sisältämien tietojen avulla valvoa kyseessä olevaa menettelyä erityisesti siltä osin kuin on kyse menettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden liikkumisesta.

2. Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan katsotaan täyttävän 1 kohdassa säädetyn velvoitteen, jos toimijan kirjanpito on asianmukainen asianomaisen erityismenettelyn kannalta.

215 artikla

Erityismenettelyn päättäminen

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta erityismenettely päätetään, kun menettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet asetetaan seuraavaan tullimenettelyyn, ne on viety unionin tullialueelta tai ne on hävitetty jätteitä jättämättä taikka ne luovutetaan valtiolle 199 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 254 artiklan soveltamista.

2. Tulliviranomaisten on päätettävä passitusmenettely, kun ne lähtö- ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla voivat todeta, että menettely on päättynyt asianmukaisesti.

3. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevaa menettelyä ei ole päätetty säädetyin edellytyksin.

4. Menettely on päätettävä tietyn määräajan kuluessa, jollei toisin säädetä.

▼B

216 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 215 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu määräaika.

217 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

▼C2

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 215 artiklassa tarkoitettua erityismenettelyn päättämistä koskevat menettelysäännöt.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

218 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien siirto

Muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettuja tavaroita koskevat menettelynhaltijan oikeudet ja velvollisuudet voidaan siirtää kokonaan tai osittain sellaiselle muulle henkilölle, joka täyttää kyseiselle menettelylle säädetyt edellytykset.

219 artikla

Tavaroiden siirto

Erityisissä tapauksissa muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettuja tai vapaa-alueella olevia tavaroita voidaan siirtää unionin tullialueella sijaitsevien paikkojen välillä.

220 artikla

Tavanomaiset käsittelyt

Tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn asetettuja taikka vapaa-alueelle siirrettyjä tavaroita voidaan käsitellä tavanomaisin tavoin niiden säilymisen varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinakelpoisuuden parantamiseksi taikka niiden valmistelemiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten.

221 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa

a) säädetään tapaukset ja edellytykset, jotka koskevat muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettujen tai vapaa-alueella olevien tavaroiden kuljettamista 219 artiklan mukaisesti;

▼B

b) määritetään 220 artiklassa tarkoitetut tavanomaiset käsittelyt sellaisille tavaroille, jotka on asetettu tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn taikka siirretty vapaa-alueelle.

222 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 218 artiklassa tarkoitettua menettelynhaltijan oikeuksien ja velvollisuuksien siirtoa sellaisten tavaroiden osalta, jotka on asetettu muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn;

b) muuhun erityismenettelyyn kuin passitus- tai vapaa-aluemenettelyyn asetettujen tavaroiden siirtoa 219 artiklan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

223 artikla

Vastaavat tavarat

1. Vastaavat tavarat ovat unionitavaroita, joita varastoidaan, käytetään tai jalostetaan erityismenettelyyn asetettujen tavaroiden sijasta.

Ulkoisessa jalostusmenettelyssä vastaavat tavarat ovat muita kuin unionitavaroita, joita jalostetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettujen unionitavaroiden sijasta.

Jollei toisin säädetä, vastaavilla tavaroilla on oltava sama yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin tavaroilla, joiden sijasta niitä käytetään.

2. Tulliviranomaisten on hakemuksesta annettava lupa seuraavien toimien suorittamiseen, edellyttäen, että menettelyn asianmukainen toiminta ja erityisesti tullivalvonta voidaan varmistaa:

a) vastaavien tavaroiden käyttö tullivarastointi-, vapaa-alue- ja jalostusmenettelyssä sekä tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä;

b) vastaavien tavaroiden käyttö väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä erityistapauksissa;

c) sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti ennen niiden tavaroiden tuontia, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty;

d) ulkoisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden tuonti ennen niiden tavaroiden vientiä, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty.

▼B

Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan katsotaan täyttävän edellytyksen, jonka mukaan menettelyn asianmukainen suorittaminen on varmistettava, jos vastaavien tavaroiden käyttöön liittyvä toiminta kyseisessä menettelyssä otetaan huomioon 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa luvassa.

3. Vastaavien tavaroiden käyttöön ei myönnetä lupaa seuraavissa tapauksissa:

a) jos sisäisessä jalostusmenettelyssä käytetään ainoastaan 220 artiklassa tarkoitettuja tavanomaisia käsittelyjä

b) jos tuontitullia koskevan tullinpalautuksen tai vapautuksen soveltaminen on kiellettyä sellaisten ei-alkuperätavaroiden osalta, joita käytetään sellaisten sisäisessä jalostusmenettelyssä jalostettavien tuotteiden valmistuksessa, joille annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys unionin ja tiettyjen unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti;

c) jos siitä aiheutuisi perusteeton tuontitullietuus tai jos näin säädetään unionin lainsäädännössä.

4. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jalostetut tuotteet olisivat vientitullin alaisia, jollei niitä vietäisi sisäisessä jalostusmenettelyssä, luvanhaltijan on annettava vakuus vientitullin maksamisesta siltä varalta, että muita kuin unionitavaroita ei tuoda 257 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

224 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) poikkeukset 223 artiklan 1 kohdan kolmannesta alakohdasta;

b) edellytykset 223 artiklan 2 kohdan mukaiselle vastaavien tavaroiden käytölle;

c) erityiset tapaukset, joissa vastaavia tavaroita käytetään väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä 223 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;

d) tapaukset, joissa vastaavien tavaroiden käyttöön ei anneta lupaa 223 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti;

▼B

225 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt vastaavien tavaroiden käytöstä, johon on annettu lupa 223 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Passitus

1 Jakso

Ulkoinen ja sisäinen passitus

226 artikla

Ulkoinen passitus

1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa muita kuin unionitavaroita paikasta toiseen unionin tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

a) tuontitullia;

b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;

c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Erityisissä tapauksissa unionitavarat on asetettava ulkoiseen passitusmenettelyyn.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

a) unionin ulkoisessa passitusmenettelyssä;

b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti, jos kuljetus

i) on alkanut tai sen on määrä päättyä unionin tullialueen ulkopuolella;

ii) tapahtuu kahden unionin tullialueella sijaitsevan paikan välillä unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta;

c) ATA-yleissopimuksen / Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, jos kyseessä on passitustapahtuma;

d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);

▼B

e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;

f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton antamien sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

227 artikla

Sisäinen passitus

1. Sisäisessä passitusmenettelyssä voidaan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin kuljettaa unionitavaroita paikasta toiseen unionin tullialueella kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen kautta tavaroiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

a) unionin sisäisessä passitusmenettelyssä, jos tämä on mahdollista kansainvälisen sopimuksen perusteella;

b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti;

c) ATA-yleissopimuksen / Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, jos kyseessä on passitustapahtuma;

d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);

e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;

f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

228 artikla

Yksi ainoa passitusalue

Kun tavaroita siirretään unionin alueella yhdestä paikasta toiseen TIR-yleissopimuksen, ATA-yleissopimuksen / Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, lomakkeella 302 tai postijärjestelmää käyttäen, unionin tullialuetta on tämän kuljetuksen osalta pidettävä yhtenä ainoana alueena.

229 artikla

Henkilöiden sulkeminen TIR-toimenpiteiden ulkopuolelle

1. Kun yhden jäsenvaltion tulliviranomaiset päättävät TIR-yleissopimuksen 38 artiklan mukaisesti sulkea henkilön TIR-toimenpiteiden ulkopuolelle, tätä päätöstä sovelletaan koko unionin tullialueella ja tämän henkilön esittämiä TIR-carnet'ita ei hyväksytä missään tullitoimipaikassa.

▼B

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestään ja sen soveltamispäivästä.

230 artikla

Valtuutettu vastaanottaja TIR-menettelyssä

Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle, jäljempänä 'valtuutettu vastaanottaja', luvan ottaa vastaan TIR-sopimuksen mukaisesti liikkuvia tavaroita luvan mukaisessa paikassa siten, että menettely päätetään TIR-yleissopimuksen 1 artiklan d alakohdan mukaisesti.

231 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) erityiset tapaukset, joissa unionitavarat asetetaan ulkoiseen passitusmenettelyyn 226 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

b) edellytykset 230 artiklassa tarkoitetun luvan myöntämiselle.

232 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt 226 artiklan 3 kohdan b–f alakohdan sekä 227 artiklan 2 kohdan b–f alakohdan soveltamiseksi unionin tullialueella unionin tarpeet huomioon ottaen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Unionin passitus

233 artikla

Unionin passitusmenettelyn haltijan sekä liikenteenharjoittajan ja unionin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden vastaanottajan velvollisuudet

1. Unionin passitusmenettelyn haltija on vastuussa kaikista seuraavista:

a) tavaroiden esittämisestä muuttumattomina sekä vaadittujen tietojen antamisesta tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa noudattaen tulliviranomaisten tavaroiden tunnistamisen varmistamiseksi suorittamia toimenpiteitä;

b) menettelyä koskevien tullisäännösten noudattamisesta;

▼B

c) vakuuden antamisesta tavaroista mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän tai muiden maksujen määrän maksamisen varmistamisesta muiden asiaa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

2. Menettelynhaltijan velvollisuudet katsotaan täytetyiksi ja passitusmenettely päättyy, kun menettelyyn asetetut tavarat ja vaaditut tiedot ovat saatavilla määrätullitoimipaikassa tullilainsäädännön mukaisesti.

3. Liikenteenharjoittaja tai tavaroiden vastaanottaja, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että niitä kuljetetaan unionin passitusmenettelyyn asetettuina, on myös vastuussa tavaroiden esittämisestä muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa ja noudattaen tulliviranomaisten tavaroiden tunnistamisen varmistamiseksi suorittamia toimenpiteitä.

4. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle luvan käyttää tavaroiden asettamista unionin passitusmenettelyyn tai kyseisen menettelyn päättymistä koskevia seuraavia yksinkertaistuksia:

a) valtuutetun lähettäjän asema, jonka nojalla luvan haltija voi asettaa tavarat unionin passitusmenettelyyn esittämättä niitä tullille;

b) valtuutetun vastaanottajan asema, jonka nojalla luvanhaltija voi vastaanottaa unionin passitusmenettelyyn asetetut tavarat luvan mukaisessa paikassa menettelyn päättämiseksi 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) erityisten sinettien käyttö silloin kun sinetöintiä vaaditaan unionin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisen varmistamiseksi;

d) sellaisen tulli-ilmoituksen, jossa toimitettavia tietoja vaaditaan vähemmän, käyttö tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn;

e) sähköisen kuljetusasiakirjan käyttö tulli-ilmoituksena tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn, edellyttäen, että se sisältää tulli-ilmoituksen tiedot ja nämä tiedot ovat tulliviranomaisten saatavilla lähtö- ja määräpaikassa tavaroiden tullivalvonnan mahdollistamiseksi ja menettelyn päättämiseksi.

234 artikla

Tavarat, joita kuljetetaan unionin ulkoisessa passitusmenettelyssä unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta

1. Unionin ulkoista passitusmenettelyä sovelletaan unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta kuljetettaviin tavaroihin, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tästä mahdollisuudesta on määrätty kansainvälisessä sopimuksessa;

b) kuljetus kyseisen maan tai alueen kautta tapahtuu ainoastaan yhdellä unionin tullialueella laaditulla kuljetusasiakirjalla.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa unionin ulkoinen passitusmenettely keskeytetään siksi ajaksi, kun tavarat ovat unionin tullialueen ulkopuolella.

235 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään edellytykset 233 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle.

236 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) tavaroiden asettamista unionin passitusmenettelyyn ja tuon menettelyn päättymistä;

b) 233 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yksinkertaistusten toimintaa;

c) niiden tavaroiden tullivalvontaa, jotka kuljetetaan unionin ulkoisessa passitusmenettelyssä unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta 234 artiklan mukaisesti.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Varastointi

1 Jakso

Yhteiset säännökset

237 artikla

Soveltamisala

1. Varastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin unionitavaroita unionin tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

a) tuontitullia;

b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;

c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Unionitavaroita voidaan asettaa tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn unionin erityislainsäädännön mukaisesti tai tuontitullin palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi.

▼B

3. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat antaa luvan varastoida unionitavaroita varastotilaan, joka on tarkoitettu tullivarastointiin. Näiden tavaroiden ei katsota olevan tullivarastointimenettelyyn asetettuja.

238 artikla

Varastointimenettelyn kesto

1. Tavaroiden pitämiselle varastointimenettelyssä ei ole määräaikaa.

2. Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin asettaa määräajan, johon mennessä varastointimenettely on päätettävä, erityisesti, jos tavarat voivat laatunsa tai luonteensa vuoksi pitkäaikaisesti varastoitaessa uhata ihmisten, eläinten tai kasvien terveyttä taikka ympäristöä.

239 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 237 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua unionitavaroiden tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn asettamista koskevat menettelysäännöt.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Tullivarastointi

240 artikla

Varastointi tullivarastossa

1. Tullivarastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin unionitavaroita tulliviranomaisten tätä menettelyä varten hyväksymissä tiloissa tai muissa sijoituspaikoissa ja tullivalvonnassa, jäljempänä 'tullivarastot'.

2. Tullivarastot voivat olla kenen tahansa käytettävissä tavaroiden tullivarastointiin ('yleinen tullivarasto') tai tarkoitettuja tavaroiden varastointiin tullivarastointia koskevan luvan haltijan toimesta ('yksityinen tullivarasto').

3. Tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat voidaan siirtää väliaikaisesti pois tullivarastosta. Siirtämiseen on saatava ennakolta lupa tulliviranomaisilta, paitsi jos kyse on ylivoimaisesta esteestä.

▼B

241 artikla

Jalostus

1. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat sallia, että sisäiseen jalostusmenettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettuja tavaroita jalostetaan tullivarastossa näitä menettelyjä koskevin edellytyksin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden ei katsota olevan tullivarastointimenettelyyn asetettuja.

242 artikla

Luvan- tai menettelynhaltijan velvollisuudet

1. Luvanhaltija ja menettelynhaltija ovat vastuussa:

a) tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa; ja

b) tullivarastointimenettelyyn asetettujen tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä;

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, yleisen tullivaraston pitämistä koskevassa luvassa voidaan määrätä, että 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut velvollisuudet lankeavat yksinomaan menettelynhaltijalle.

3. Menettelynhaltija on vastuussa niiden velvollisuuksien täyttämisestä, jotka johtuvat tavaroiden asettamisesta tullivarastointimenettelyyn.

3 Jakso

Vapaa-alueet

243 artikla

Vapaa-alueiden osoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa unionin tullialueen osia vapaa-alueiksi.

Jäsenvaltion on määritettävä kunkin vapaa-alueen maantieteelliset rajat ja sen sisään- ja uloskäyntikohdat.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tiedot toiminnassa olevista vapaa-alueistaan.

3. Vapaa-alueet on aidattava.

Vapaa-alueiden rajojen sekä niiden sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tullivalvonnassa.

4. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle saapuvia tai sieltä poistuvia henkilöitä, tavaroita ja kuljetusvälineitä.

▼B

244 artikla

Rakennukset ja toiminta vapaa-alueilla

1. Rakennusten pystyttämiseen vapaa-alueelle on saatava ennakolta tulliviranomaisten hyväksyntä.

2. Jollei tullilainsäädännöstä muuta johdu, teollisen tai kaupallisen toiminnan taikka palvelutoiminnan harjoittaminen vapaa-alueella on sallittua. Tällaisen toiminnan harjoittamisesta on ilmoitettava ennakolta tulliviranomaisille.

3. Tulliviranomaiset voivat asettaa kieltoja tai rajoituksia 2 kohdassa tarkoitetulle toiminnalle, ottaen huomioon kyseessä olevien tavaroiden luonteen, tullivalvonnan tarpeet tai vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset.

4. Tulliviranomaiset voivat kieltää henkilöitä, jotka eivät anna tarvittavia takeita tullisäännösten noudattamisesta, harjoittamasta toimintaa vapaa-alueella.

245 artikla

Tavaroiden esittäminen ja menettelyyn asettaminen

1. Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on esitettävä tullille ja niille on suoritettava asianmukaiset tullimuodollisuudet seuraavissa tapauksissa:

a) kun ne tuodaan vapaa-alueelle suoraan unionin tullialueen ulkopuolelta;

b) kun ne on asetettu tullimenettelyyn, joka päättyy tai päätetään, kun ne asetetaan vapaa-aluemenettelyyn;

c) kun ne asetetaan vapaa-aluemenettelyyn tuontitullin palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi;

d) kun kyseisistä muodollisuuksista säädetään muussa lainsäädännössä kuin tullilainsäädännössä.

2. Vapaa-alueelle muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuotavia tavaroita ei esitetä tullille.

3. Rajoittamatta 246 artiklan soveltamista vapaa-alueelle tuotavia tavaroita pidetään vapaa-aluemenettelyyn asetettuina.

a) ajankohtana, jona ne tuodaan vapaa-alueelle, jos niitä ei ole jo asetettu muuhun tullimenettelyyn; tai

b) ajankohtana, jona passitusmenettely päättyy, jos niitä ei aseteta välittömästi seuraavaan tullimenettelyyn.

246 artikla

Vapaa-alueilla olevat unionitavarat

1. Unionitavaroita voidaan tuoda ja varastoida vapaa-alueelle ja niitä voidaan siirtää, käyttää, jalostaa tai kuluttaa kyseisellä alueella. Tällöin tavaroiden ei katsota olevan vapaa-aluemenettelyssä.

▼B

2. Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön hakemuksesta vahvistettava seuraavien tavaroiden tullioikeudellinen asema unionitavaroina:

a) unionitavarat, jotka tuodaan vapaa-alueelle;

b) unionitavarat, joille on suoritettu jalostustoimintoja vapaa-alueella;

c) tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen vapaa-alueella.

247 artikla

Vapaa-alueilla olevat muut kuin unionitavarat

1. Vapaa-alueella olevat muut kuin unionitavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tai asettaa sisäiseen jalostusmenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn näitä menettelyjä koskevien edellytysten mukaisesti.

Tällöin tavaroiden ei katsota olevan vapaa-aluemenettelyssä.

2. Jos se on asianomaisessa menettelyssä mahdollista, 1 kohta ei estä käyttämästä tai kuluttamasta sellaisia tavaroita, joiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai väliaikainen maahantuonti tapahtuisi tuontitullitta tai soveltamatta yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavarantoimituksia tai muonitusvarastoja koskevien säännösten soveltamista.

Tällaisen käytön tai kulutuksen yhteydessä ei vaadita vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyä koskevaa tulli-ilmoitusta.

Ilmoitus on kuitenkin annettava, jos näitä tavaroita koskee tariffikiintiö tai tariffikatto.

248 artikla

Tavaroiden siirtäminen pois vapaa-alueelta

1. Vapaa-alueella olevat tavarat voidaan viedä tai jälleenviedä unionin tullialueelta tai siirtää muualle unionin tullialueelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muuta kuin tullialaa koskevan lainsäädännön soveltamista.

2. Vapaa-alueelta muualle unionin tullialueelle siirrettyihin tavaroihin sovelletaan 134–149 artiklaa.

249 artikla

Tullioikeudellinen asema

Jos tavarat siirretään vapaa-alueelta muualle unionin tullialueelle tai asetetaan tullimenettelyyn, niitä pidetään muina kuin unionitavaroina, jollei niiden tullioikeudellista asemaa unionitavaroina ole todistettu.

▼B

Vientitullia ja vientilisenssejä tai yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia vientivalvontatoimenpiteitä sovellettaessa tällaisia tavaroita pidetään kuitenkin unionitavaroina, paitsi jos vahvistetaan, että niillä ei ole unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa.

4 LUKU

Erityiskäyttö

1 Jakso

Väliaikainen maahantuonti

250 artikla

Soveltamisala

1. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin unionitavarat asettaa erityiskäyttöön unionin tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta ja ilman, että niihin sovelletaan

a) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;

b) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tavarat on tarkoitus säilyttää muuttumattomina niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvon alentumista lukuun ottamatta;

b) menettelyyn asetettavien tavaroiden tunnistaminen voidaan varmistaa, paitsi jos tavaroiden tai aiotun käytön luonne huomioon ottaen on ilmeistä, ettei tunnistamistoimenpiteiden puuttuminen aiheuta menettelyn väärinkäyttöä, tai jos 223 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa;

c) menettelynhaltija on sijoittautunut unionin tullialueen ulkopuolelle, paitsi jos toisin säädetään;

d) unionin tullilainsäädännössä säädetyt täydellisen tai osittaisen tullista vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

251 artikla

Aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Tulliviranomaisten on määritettävä aika, jonka kuluessa väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetut tavarat on jälleenvietävä tai asetettava seuraavaan tullimenettelyyn. Ajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.

▼B

2. Jollei toisin säädetä, aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla on enintään 24 kuukautta, vaikka menettely olisikin päätetty asettamalla tavarat toiseen erityismenettelyyn ja ne olisi myöhemmin asetettu uudelleen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

3. Jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa ajassa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää tähän aikaan kohtuullisen pidennyksen.

4. Tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä yhteensä enintään 10 vuotta, paitsi jos on kyse ennalta arvaamattomasta tapahtumasta.

252 artikla

Tuontitullin määrä osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista maksettavan tuontitullin määrän on oltava kolme prosenttia siitä tuontitullin määrästä, joka näistä tavaroista olisi pitänyt maksaa, jos ne olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

Tämä määrä on maksettava jokaiselta kuukaudelta tai kuukauden osalta, jonka aikana tavarat ovat osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä.

2. Tuontitullin määrä ei saa olla suurempi kuin se määrä, joka olisi maksettu, jos kyseiset tavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

253 artikla

Säädösvallan siirto

▼C2

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

▼B

a) 250 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityiskäyttö;

b) 250 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

2 Jakso

Tietty käyttötarkoitus

254 artikla

Tietyn käyttötarkoituksen menettely

1. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

▼B

2. Jos tavarat ovat tuotantovaiheessa, jossa vain kyseinen tietty käyttötarkoitus on taloudellisesti kannattavaa, tulliviranomaiset voivat luvassa vahvistaa edellytykset, joiden mukaisesti tavaroita katsotaan käytetyn tullista vapauttamisen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin.

3. Jos tavarat soveltuvat toistuvaan käyttöön ja tulliviranomaiset katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi väärinkäytön välttämiseksi, tullivalvontaa on jatkettava enintään kahden vuoden ajan siitä päivästä kun niitä ensimmäistä kertaa käytettiin tullista vapauttamisen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin.

4. Tullivalvonta päättyy tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä kaikissa seuraavissa tapauksissa:

a) kun tavarat on käytetty tullittomuuden tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin;

b) kun tavarat on viety unionin tullialueelta, hävitetty tai luovuttu valtiolle;

c) kun tavarat on käytetty muihin kuin tullittomuuden tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin ja niihin sovellettava tuontitulli on maksettu.

5. Jos edellytetään tuottoastetta, 255 artiklaa sovelletaan tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn.

6. Tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen mukaisessa valmistuksessa tai käsittelyssä syntynyttä jätettä ja romua sekä luonnollisista syistä johtuvaa hävikkiä on pidettävä tiettyyn käyttötarkoitukseen käytettyinä tavaroina.

7. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettujen tavaroiden hävittämisestä syntyvää jätettä ja romua on pidettävä tullivarastointimenettelyyn asetettuina.

5 LUKU

Jalostus

1 Jakso

Yleiset säännökset

255 artikla

Tuottoaste

Jos tuottoastetta ei ole yksilöity unionin erityislainsäädännössä, tulliviranomaisten on vahvistettava joko jalostustoiminnon tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste taikka tarvittaessa tuottoasteen määritystapa.

▼B

Tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste on määritettävä niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoiminnot suoritetaan tai ne on määrä suorittaa. Tätä tuottoastetta voidaan tarvittaessa mukauttaa 28 artiklan mukaisesti.

2 Jakso

Sisäinen jalostus

256 artikla

Soveltamisala

1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan muita kuin unionitavaroita käyttää unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan mitään seuraavista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 223 artiklan soveltamista:

a) tuontitullia;

b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;

c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Sisäistä jalostusmenettelyä voidaan käyttää muissa tapauksissa kuin korjausten ja hävittämisen yhteydessä ainoastaan, jos menettelyyn asetetut tavarat voidaan tunnistaa jalostetuissa tuotteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuotannon apuaineiden käyttöä.

Menettelyä voidaan käyttää 223 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, jos vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa.

3. Sisäistä jalostusmenettelyä voidaan edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyn lisäksi soveltaa myös

a) tavaroihin, joille on tarkoitus suorittaa toimintoja, jotta ne vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa täyttäisivät niitä koskevat tekniset vaatimukset;

b) tavaroihin, joille on tehtävä 220 artiklan mukaisia tavanomaisia käsittelyjä.

257 artikla

Menettelyn päättämisen aika

▼C2

1. Tulliviranomaisten on asetettava aika, jonka kuluessa sisäinen jalostusmenettely on päätettävä 215 artiklan mukaisesti.

▼B

Aika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin unionitavarat asetetaan menettelyyn, ja sitä asetettaessa on otettava huomioon aika, joka tarvitaan jalostustoimintojen suorittamiseen ja menettelyn päättämiseen.

▼B

2. Tulliviranomaiset voivat myöntää 1 kohdan mukaisesti asetettuun aikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Luvassa voidaan määrätä, että aika, joka alkaa kuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon aikana, päättyy vastaavasti myöhemmän kuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon viimeisenä päivänä.

3. Kun kyseessä on edellä 223 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu ennakkovienti, luvassa on täsmennettävä määräaika, jonka kuluessa muut kuin unionitavarat on ilmoitettava sisäisen jalostuksen menettelyyn ottaen huomioon hankinnan ja unionin tullialueelle kuljettamisen edellyttämä aika.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso ilmoitetaan kuukausissa ja se saa olla enintään 6 kuukautta. Määräaika alkaa siitä päivästä, jona näitä tavaroita vastaavista tavaroista valmistettuja jalostettuja tuotteita koskeva vienti-ilmoitus hyväksytään.

4. Luvan haltijan pyynnöstä 3 kohdassa tarkoitettua kuuden kuukauden ajanjaksoa voidaan pidentää, myös alun perin asetetun ajanjakson päättymisen jälkeen, edellyttäen, että kokonaisajanjakso on enintään 12 kuukautta.

258 artikla

Väliaikainen jälleenvienti lisäjalostusta varten

Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa luvan, että sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet taikka osa niistä jälleenviedään väliaikaisesti unionin tullialueen ulkopuolelle edelleen jalostettaviksi ulkoista jalostusmenettelyä koskevien edellytysten mukaisesti.

3 Jakso

Ulkoinen jalostus

259 artikla

Soveltamisala

1. Ulkoisessa jalostusmenettelyssä voidaan viedä unionitavaroita väliaikaisesti unionin tullialueelta jalostustoimintoja varten. Näistä tavaroista saadut jalostetut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen kokonaan tai osittain tuontitullitta luvanhaltijan tai muun unionin tullialueelle sijoittautuneen henkilön hakemuksesta, jos tällä on luvanhaltijan suostumus ja lupaehdot täyttyvät.

2. Seuraavien unionitavaroiden ulkoinen jalostus ei ole sallittua:

a) tavarat, joiden vienti aiheuttaa tuontitullin palauttamisen tai peruuttamisen;

▼B

b) tavarat, jotka on ennen vientiä luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, jos tavaroita ei vielä ole käytetty kyseiseen käyttötarkoitukseen, paitsi jos kyseisille tavaroille on suoritettava korjauksia;

c) tavarat, joiden vienti oikeuttaa vientitukeen;

d) tavarat, joiden viennin perusteella myönnetään muu yhteisen maatalouspolitiikan mukainen taloudellinen etu kuin c alakohdassa tarkoitettu vientituki.

3. Tulliviranomaisten on asetettava aika, jonka kuluessa väliaikaisesti viedyt tavarat on jälleentuotava unionin tullialueelle jalostettuina tuotteina ja luovutettava vapaaseen liikkeeseen, jotta ne voitaisiin vapauttaa kokonaan tai osittain tuontitullista. Tulliviranomaiset voivat myöntää tähän aikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

260 artikla

Maksutta korjatut tavarat

1. Jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että tavarat on korjattu maksutta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai valmistusvirheen tai ainevian vuoksi, ne vapautetaan kokonaan tuontitullista.

2. Jos valmistusvirhe tai ainevika on otettu huomioon jo silloin, kun kyseiset tavarat ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, 1 kohtaa ei sovelleta.

▼M2

260 a artikla

Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat korjatut tai muutetut tavarat

1. Ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetetuista tavaroista saadut jalostetut tuotteet vapautetaan kokonaan tuontitullista, jos tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että:

a) kyseiset tavarat on korjattu tai muutettu sellaisessa unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevassa maassa tai sellaisella unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevalla alueella, jonka kanssa unioni on tehnyt tällaisen vapautuksen mahdollistavan kansainvälisen sopimuksen; ja

b) a alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa määrätyt tuontitullista vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta jalostettuihin tuotteisiin, jotka on saatu 223 artiklassa tarkoitetuista vastaavista tavaroista, eikä 261 ja 262 artiklassa tarkoitettuihin korvaaviin tuotteisiin.

▼B

261 artikla

Vakiovaihtojärjestelmä

1. Vakiovaihtojärjestelmässä voidaan tuotua tuotetta, jäljempänä 'korvaava tuote', käyttää jalostetun tuotteen sijasta 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Tulliviranomaisten on hakemuksesta myönnettävä lupa käyttää vakiovaihtojärjestelmää, korjattaessa sellaisia viallisia unionitavaroita, joihin ei sovelleta yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä tai tiettyjä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuja tavaroita koskevia erityisjärjestelyjä.

3. Korvaavilla tuotteilla on oltava sama yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin viallisilla tavaroilla, jos nämä olisi korjattu.

4. Jos viallisia tavaroita on käytetty ennen vientiä, korvaavien tuotteiden on myös oltava käytettyjä.

Tulliviranomaisten on kuitenkin jätettävä soveltamatta ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaatimusta, jos korvaavat tuotteet on toimitettu veloituksetta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai materiaali- tai valmistusvirheen vuoksi.

5. Säännöksiä, joita sovellettaisiin jalostettuihin tuotteisiin, sovelletaan myös korvaaviin tuotteisiin.

262 artikla

Korvaavien tuotteiden ennakkotuonti

1. Tulliviranomaisten on asettamillaan ehdoilla ja asianomaisen henkilön hakemuksesta annettava lupa korvaavien tuotteiden tuontiin ennen viallisten tavaroiden vientiä.

Tällaisen korvaavien tuotteiden ennakkotuonnin yhteydessä on annettava vakuus, joka kattaa tuontitullin määrän, joka olisi maksettava, jos viallisia tavaroita ei vietäisi 2 kohdan mukaisesti.

2. Vialliset tavarat on vietävä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat hyväksyneet korvaavien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen.

3. Jos viallisia tavaroita ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voida viedä 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää tähän määräaikaan kohtuullisen pidennyksen.

▼B

VIII OSASTO

TAVAROIDEN VIENTI UNIONIN TULLIALUEELTA

1 LUKU

Muodollisuudet ennen tavaroiden poistumista

263 artikla

Lähtöä edeltävä ilmoitus

1. Unionin tullialueelta vietävistä tavaroista on annettava tietyn määräajan kuluessa toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan lähtöä edeltävä ilmoitus, ennen kuin ne viedään unionin tullialueelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta luovutaan

a) kun kyseessä ovat kuljetusvälineet ja niissä kuljetettavat tavarat, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella; tai

b) erityisissä tapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tavara- tai liikennetyypillä tai joita vaaditaan kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Lähtöä edeltävänä ilmoituksena on käytettävä jotakin seuraavista:

a) tulli-ilmoitus, jos unionin tullialueelta vietävät tavarat on asetettu tällaista ilmoitusta edellyttävään tullimenettelyyn;

b) jälleenvienti-ilmoitus 270 artiklan mukaisesti;

c) poistumisen yleisilmoitus 271 artiklan mukaisesti.

4. Lähtöä edeltävässä ilmoituksessa on oltava tiedot, joita tarvitaan riskianalyysin tekemiseksi turvallisuus- ja vaarattomuustarkoituksia varten.

264 artikla

Riskianalyysi

Tullitoimipaikan, johon 263 artiklassa tarkoitettu lähtöä edeltävä ilmoitus annetaan, on varmistettava, että erityisen määräajan kuluessa tehdään kyseiseen ilmoitukseen perustuva riskianalyysi pääasiassa turvallisuus- ja vaarattomuustarkoituksia varten, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän riskianalyysin tulosten perusteella.

265 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) 263 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa lähtöä edeltävä ilmoitus on annettava ennen tavaroiden vientiä unionin tullialueelta ottaen huomioon liikennemuoto;

▼C2

b) erityiset tapaukset, joissa velvoitteesta tehdä lähtöä edeltävä ilmoitus luovutaan 263 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼B

266 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä 264 artiklassa tarkoitetun määräajan, jonka kuluessa on suoritettava riskianalyysi, ottaen huomioon 263 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden poistumista koskevat muodollisuudet

267 artikla

Poistumisen tullivalvonta ja poistumista koskevat muodollisuudet

1. Unionin tullialueelta vietävät tavarat ovat tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Tarvittaessa tulliviranomaiset voivat määrätä käytettävän reitin ja noudatettavan määräajan, kun tavarat viedään unionin tullialueelta.

2. Jonkun seuraavista henkilöistä on esitettävä unionin tullialueelta vietävät tavarat tullille niiden poistumisen yhteydessä:

a) henkilö, joka vie tavarat unionin tullialueelta;

b) henkilö, jonka nimissä tai jonka lukuun henkilö, joka vie tavarat unionin tullialueelta, toimii;

c) henkilö, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta ennen niiden poistumista unionin tullialueelta.

3. Unionin tullialueelta vietäviin tavaroihin sovelletaan tarvittaessa seuraavia:

a) tuontitullin palauttaminen tai peruuttaminen;

b) vientitukien maksaminen;

c) vientitullin kantaminen;

d) muita maksuja koskevien voimassa olevien säännösten edellyttämät muodollisuudet;

e) sellaisten kieltojen ja rajoitusten soveltaminen, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi ja teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina huumausaineiden lähtöaineita, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavia tavaroita ja käteisvaroja koskeva valvonta, sekä kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttaminen.

▼B

4. Tulliviranomaisten on luovutettava tavarat vientiin ehdolla, että ne viedään unionin tullialueelta samassa kunnossa, jossa ne olivat:

a) kun tulli-ilmoitus tai jälleenvienti-ilmoitus hyväksyttiin; tai

b) kun poistumisen yleisilmoitus annettiin.

268 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt 267 artiklassa tarkoitettua tavaroiden poistumista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Vienti ja jälleenvienti

269 artikla

Unionin tavaroiden vienti

1. Unionin tullialueelta vietävät unionitavarat on asetettava vientimenettelyyn.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta seuraaviin unionitavaroihin:

a) tavaroihin, jotka on asetettu ulkoiseen jalostusmenettelyyn;

b) tavaroihin, jotka on viety unionin tullialueelta sen jälkeen kun ne on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn;

c) lentokoneisiin tai aluksiin ilman alv:n tai valmisteveron soveltamista toimitettuihin tavaroihin, riippumatta lentokoneen tai aluksen määräpaikasta, ja toimituksesta vaaditaan todisteet;

d) tavaroihin, jotka on asetettu sisäiseen passitusmenettelyyn;

e) tavaroihin, jotka on viety väliaikaisesti pois unionin tullialueelta 155 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan tullilainsäädännössä säädettyjä vientitulli-ilmoitusta koskevia muodollisuuksia.

270 artikla

Muiden kuin unionitavaroiden jälleenvienti

1. Unionin tullialueelta vietävistä muista kuin unionitavaroista on annettava jälleenvienti-ilmoitus toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan.

▼B

2. Jälleenvienti-ilmoitukseen sovelletaan 158–195 artiklaa.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

a) ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen kautta;

b) tavaroihin, jotka lastataan uudelleen vapaa-alueella tai jälleenviedään sieltä suoraan;

c) väliaikaisesti varastoituihin tavaroihin, jotka jälleenviedään suoraan väliaikaisesta varastotilasta.

4 LUKU

Poistumisen yleisilmoitus

271 artikla

Poistumisen yleisilmoituksen antaminen

1. Kun tavarat on tarkoitus viedä unionin tullialueelta eikä tulli-ilmoitusta tai jälleenvienti-ilmoitusta anneta lähtöä edeltävänä ilmoituksena, niistä on annettava poistumisen yleisilmoitus poistumistullitoimipaikassa.

Tulliviranomaiset voivat sallia poistumisen yleisilmoituksen antamisen muussa tullitoimipaikassa edellyttäen, että jälkimmäinen välittää viipymättä tarvittavat tiedot poistumistullitoimipaikkaan tai pitää ne poistumistullitoimipaikan saatavilla sähköisesti.

2. Poistumisen yleisilmoituksen antaa liikenteenharjoittaja.

Liikenteenharjoittajan velvollisuuksien sitä estämättä poistumisen yleisilmoituksen voi hänen sijastaan antaa myös joku seuraavista henkilöistä:

a) viejä tai lähettäjä tai muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun liikenteenharjoittaja toimii;

b) kuka tahansa henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäviksi poistumistullitoimipaikassa.

3. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että kaupallisia, satama- tai kuljetustietojärjestelmiä voidaan käyttää poistumisen yleisilmoituksen antamiseen, jos ne sisältävät tällaisessa ilmoituksessa vaadittavat tiedot ja nämä tiedot ovat käytettävissä tietyn määräajan kuluessa ennen kuin tavarat viedään unionin tullialueelta.

4. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että poistumisen yleisilmoituksen sijasta annetaan tiedonanto ja pääsy talouden toimijan tietojärjestelmässä oleviin poistumisen yleisilmoitusta koskeviin tietoihin.

▼B

272 artikla

Poistumisen yleisilmoituksen oikaiseminen ja mitätöinti

1. Ilmoittajan voidaan pyynnöstä sallia oikaista yhtä tai useampaa poistumisen yleisilmoituksessa olevaa tietoa ilmoituksen antamisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista sen jälkeen kuin jokin seuraavista on suoritettu:

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet poistumisen yleisilmoituksen antaneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat todenneet poistumisen yleisilmoituksessa olevan yhden tai useamman tiedon virheelliseksi tai puutteelliseksi;

c) tulliviranomaiset ovat jo antaneet tavaroiden poistumista koskevan luvan.

▼M2

2. Kun tavaroita, joista on annettu poistumisen yleisilmoitus, ei viedä unionin tullialueelta, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

a) ilmoittajan hakemuksesta; tai

b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 150 päivää.

▼B

273 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 271 artiklassa tarkoitettua poistumisen yleisilmoituksen antamista;

b) poistumisen yleisilmoituksen muuttamista 272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;

c) poistumisen yleisilmoituksen mitätöimistä 272 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU

Jälleenvientitiedonanto

274 artikla

Jälleenvientitiedonannon antaminen

1. Kun 270 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut muut kuin unionitavarat viedään unionin tullialueelta eikä kyseisistä tavaroista vaadita poistumisen yleisilmoitusta, niistä on annettava jälleenvientitiedonanto.

▼B

2. Jälleenvientitiedonannon on poistumistullitoimipaikassa velvollinen antamaan se henkilö, joka on velvollinen esittämään tavarat poistumisen yhteydessä 267 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jälleenvientitiedonannon on sisällettävä tarpeelliset tiedot vapaa-aluemenettelyn päättämiseksi tai väliaikaisen varastoinnin päättymiseksi.

Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että kaupallisia, satama- tai kuljetustietojärjestelmiä voidaan käyttää jälleenvientitiedonannon antamiseen, jos ne sisältävät tällaisessa tiedonannossa vaadittavat tiedot ja nämä tiedot ovat käytettävissä ennen kuin tavarat viedään unionin tullialueelta.

4. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että jälleenvientitiedonannon sijasta annetaan muu tiedonanto ja pääsy talouden toimijan tietojärjestelmässä oleviin jälleenvientitiedonannon tietoihin.

275 artikla

Jälleenvientitiedonannon oikaiseminen ja mitätöinti

1. Ilmoittajan voidaan pyynnöstä sallia oikaista yhtä tai useampaa jälleenvientitiedonannossa olevaa tietoa tiedonannon antamisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista sen jälkeen kun jokin seuraavista on suoritettu:

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet jälleenvientitiedonannon antaneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat todenneet jälleenvientitiedonannossa olevan yhden tai useamman tiedon virheelliseksi tai puutteelliseksi;

c) tulliviranomaiset ovat jo antaneet tavaroiden poistumista koskevan luvan.

▼M2

2. Kun tavaroita, joista on annettu jälleenvientitiedonanto, ei viedä unionin tullialueelta, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen tiedonannon viipymättä seuraavissa tapauksissa:

a) ilmoittajan hakemuksesta; tai

b) kun tiedonannon antamisesta on kulunut 150 päivää.

▼B

276 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä menettelysäännöt, jotka koskevat

a) 274 artiklassa tarkoitettua jälleenvientitiedonannon antamista;

b) jälleenvientitiedonannon muuttamista 275 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;

▼B

c) jälleenvientitiedonannon mitätöimistä 275 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 LUKU

Vapautus vientitullista

277 artikla

Väliaikaisesti vietyjen unionitavaroiden vapautus vientitullista

Rajoittamatta 259 artiklan soveltamista unionin tullialueelta väliaikaisesti viedyt unionitavarat on vapautettava vientitulleista edellyttäen, että ne jälleentuodaan.

IX OSASTO

SÄHKÖISET JÄRJESTELMÄT, YKSINKERTAISTAMINEN, SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO, KOMITEAMENETTELY JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Sähköisten järjestelmien kehittäminen

▼M3

278 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita tietojen vaihtamis- ja tallennusmenetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos muut koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa.

2. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita menetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos seuraavien koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa:

a) saapumistiedonantoa, esittämistä ja väliaikaisen varastoinnin ilmoitusta koskevat 133, 139, 145 ja 146 artiklan säännökset; ja

b) unionin tullialueelle tuotujen tavaroiden tulli-ilmoitusta koskevat 158, 162, 163, 166, 167, 170–174, 201, 240, 250, 254 ja 256 artiklan säännökset.

▼M3

3. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita menetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos seuraavien koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa:

a) mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta annettavaa vakuutta koskevat 89 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 89 artiklan 6 kohdan säännökset;

b) saapumisen yleisilmoituksia ja riskianalyysiä koskevat 46, 47, 127, 128 ja 129 artiklan säännökset;

c) tavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevat 153 artiklan 2 kohdan säännökset;

d) keskitettyä tulliselvitystä koskevat 179 artiklan säännökset;

e) passitusta koskevat 210 artiklan a alakohdan, 215 artiklan 2 kohdan sekä 226, 227, 233 ja 234 artiklan säännökset; ja

f) ulkoista jalostusmenettelyä, lähtöä edeltävää ilmoitusta, tavaroiden poistumista koskevia muodollisuuksia, unionitavaroiden vientiä, muiden kuin unionitavaroiden jälleenvientiä ja tavaroiden vientiä unionin tullialueelta koskevaa poistumisen yleisilmoitusta koskevat 258, 259, 263, 267, 269–272, 274 ja 275 artiklan säännökset.

278 a artikla

Raportointivelvoitteet

1. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 ja sen jälkeen vuosittain siihen päivään, jona 278 artiklassa tarkoitetut sähköiset järjestelmät ovat kokonaan toiminnassa, komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuotuisen kertomuksen kyseisten sähköisten järjestelmien kehittämisessä saavutetusta edistymisestä.

2. Vuosittaisessa kertomuksessa arvioidaan komission ja jäsenvaltioiden edistymistä kunkin sähköisen järjestelmän kehittämisessä ottaen erityisesti huomioon seuraavat välitavoitteet:

a) sähköisellä järjestelmällä suoritettavaa ulkoista viestintää koskevien teknisten määrittelyjen julkaisupäivä;

b) talouden toimijoiden kanssa suoritettavan yhdenmukaisuustestauksen ajankohta; ja

c) sähköisten järjestelmien ennakoidut ja tosiasialliset käyttöönottopäivät.

3. Jos arviointi osoittaa, ettei edistyminen ole tyydyttävää, kertomuksessa on kuvattava myös korjaavia toimia, jotka on toteutettava sähköisten järjestelmien käyttöönoton varmistamiseksi ennen sovellettavan siirtymäkauden päättymistä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kahdesti vuodessa päivitetty taulukko omasta edistymisestään sähköisten järjestelmien kehittämisessä ja käyttöönotossa. Komissio julkaisee tällaiset päivitetyt tiedot verkkosivustollaan.

▼M3

279 artikla

Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään säännöt tietojen vaihtamista ja tallentamista varten 278 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.

▼B

280 artikla

Työohjelma

1. Edellä 278 artiklassa tarkoitettujen sähköisten järjestelmien kehittämisen ja siirtymäkausien hallinnoinnin tukemiseksi komissio laatii viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2014 työohjelman joka koskee 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sähköisten järjestelmien kehittämistä ja käyttöönottoa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla työohjelmalla on oltava seuraavat ensisijaiset tavoitteet:

a) yhdenmukaistettu tiedonvaihto kansainvälisesti hyväksyttyjen tietomallien ja sanomamuotojen pohjalta;

b) tulli- ja tulliin liittyvien menettelyjen uudelleensuunnittelu niiden tehostamiseksi ja soveltamiseksi yhdenmukaisesti sekä lainsäädännön noudattamisesta johtuvien kustannusten vähentämiseksi; ja

c) laajan sähköisten tullipalvelujen valikoiman tarjoaminen talouden toimijoille, jotta nämä voivat asioida samalla tavoin eri jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua työohjelmaa on päivitettävä säännöllisesti.

281 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio vahvistaa 280 artiklassa tarkoitetun työohjelman täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼C2

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei anna tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

▼B

2 LUKU

Tullilainsäädännön soveltamisen yksinkertaistaminen

282 artikla

Testit

Komissio voi antaa hakemuksesta yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle luvan testata rajoitetun ajan tullilainsäädännön soveltamista koskevia yksinkertaistuksia, erityisesti kun ne liittyvät tietotekniikkaan. Testit eivät saa vaikuttaa tullilainsäädännön soveltamiseen jäsenvaltioissa, jotka eivät osallistu kyseisiin testeihin, ja niitä on arvioitava säännöllisin väliajoin.

283 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio antaa 282 artiklassa tarkoitetut päätökset täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Säädösvallan siirto ja komiteamenettely

284 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186,196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265, ja 279 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ►C1 viideksi vuodeksi 30 päivästä lokakuuta 2013. ◄ Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viisivuotiskauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta sitä viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 ja 279 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

5. Edellä olevien 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 tai 279 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

285 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tullikoodeksikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

5. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

6. Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen ja kun tähän kohtaan viitataan, kyseinen menettely päätetään tuloksettomana ainoastaan, jos komitean puheenjohtaja näin päättää lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa.

4 LUKU

Loppusäännökset

286 artikla

Voimassa olevan lainsäädännön kumoaminen ja muuttaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 450/2008.

2. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3925/91, asetus (ETY) N:o 2913/92 ja asetus (EY) N:o 1207/2001 288 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta päivästä.

3. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4. Poistetaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 3 artiklan 1 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa oleva ilmaisu 'sekä Mayottea' 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

5. Poistetaan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta edellä 288 artiklan 2 alakohdassa tarkoitetusta päivästä alkaen.

▼B

287 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

288 artikla

Soveltaminen

1. Edellä olevaa 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 ja 286 artiklaa ►C1 sovelletaan 30 päivästä lokakuuta 2013 ◄.

▼C1

2. Muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja artikloja sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2016.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artiklan 1 ja 2 kohta
1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artiklan 1–8 alakohta	5 artiklan 1–8 alakohta
4 artiklan 9 alakohta	5 artiklan 9 ja 10 alakohta
4 artiklan 10 alakohta	5 artiklan 12 alakohta
4 artiklan 11 ja 12 alakohta	5 artiklan 15 ja 16 alakohta
4 artiklan 13–17 alakohta	5 artiklan 18–22 alakohta
4 artiklan 18 alakohdan a alakohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 23 alakohdan a alakohta
4 artiklan 18 alakohdan a alakohdan toinen virke	130 artiklan 3 kohta
4 artiklan 18 alakohdan b ja c alakohta	5 artiklan 23 alakohdan b ja c alakohta
4 artiklan 19–26 alakohta	5 artiklan 24–31 alakohta
4 artiklan 27–32 alakohta	5 artiklan 33–38 alakohta
4 artiklan 33 alakohta	—
5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	6 artiklan 3 kohta ja 7 artiklan b alakohta
5 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 alakohta, 7 artiklan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artikla	12 artikla
7 artikla	13 artikla
8 artikla	14 artikla
9 artikla	15 artikla
10 artiklan 1 kohta	9 artikla ja 16 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	10, 11 ja 17 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	18 artikla
11 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 2 kohta	18 artiklan 3 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
11 artiklan 3 kohdan a alakohta	18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 21 artikla
11 artiklan 3 kohdan b alakohta	21 artikla
11 artiklan 3 kohdan c alakohta	—
12 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 20 artiklan b alakohta
13 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 3 kohta	38 artiklan 4 kohta
13 artiklan 4 kohta	38 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke
13 artiklan 5 kohta	—
13 artiklan 6 kohta	23 artiklan 2 kohta
14 artikla	39 artikla
15 artiklan 1 kohdan a alakohta	22 artikla, 24 artiklan a–g alakohta ja 25 artiklan a ja b alakohta
15 artiklan 1 kohdan b alakohta	23 artiklan 4 kohdan b alakohta ja 24 artiklan h alakohta
15 artiklan 1 kohdan c alakohta	—
15 artiklan 1 kohdan d alakohta	22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 24 artiklan a alakohta
15 artiklan 1 kohdan e alakohta	40 artiklan b alakohta
15 artiklan 1 kohdan f alakohta	25 artiklan b alakohta
15 artiklan 1 kohdan g alakohta	23 artiklan 4 kohdan b alakohta, 24 artiklan h alakohta, 24 artiklan c alakohta, 28 artikla, 31 artiklan b alakohta ja 32 artikla
15 artiklan 1 kohdan h alakohta	—
15 artiklan 2 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
16 artiklan 2 kohta	22 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
16 artiklan 3 kohta	22 artiklan 2 kohta
16 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	22 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke
16 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	22 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke ja 22 artiklan 7 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
16 artiklan 5 kohdan a alakohta	22 artiklan 6 kohdan toinen alakohta ja 24 artiklan g alakohta
16 artiklan 5 kohdan b alakohta	24 artiklan f alakohta
16 artiklan 6 kohta	23 artiklan 3 kohta
16 artiklan 7 kohta	29 artikla
17 artikla	26 artikla
18 artiklan 1–3 kohta	27 artikla
18 artiklan 4 kohta	32 artikla
19 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohdan a alakohta
19 artiklan 2 ja 3 kohta	28 artiklan 2 ja 3 kohta
19 artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen virke
19 artiklan 5 kohta	31 artiklan a alakohta
20 artiklan 1–4 kohta	33 artikla
20 artiklan 5 kohta	34 artiklan 4 kohta
20 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	34 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke
20 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	34 artiklan 6 kohta
20 artiklan 7 kohta	22, 23, 24, 25 ja 32 artikla
20 artiklan 8 kohdan a alakohta	34 artiklan 1–3 kohta
20 artiklan 8 kohdan b alakohta	34 artiklan 9 kohta ja 37 artiklan 1 kohdan a alakohta
20 artiklan 8 kohdan c alakohta	34 artiklan 11 kohta ja 37 artiklan 2 kohta
20 artiklan 9 kohta	35 artikla, 36 artiklan b alakohta ja 37 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
21 artikla	42 artikla
22 artikla	43 artikla
23 artikla	44 artikla
24 artiklan 1 ja 2 kohta	45 artiklan 1 ja 2 kohta
24 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	45 artiklan 3 kohta
24 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
25 artiklan 1 kohta	46 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	46 artiklan 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
25 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	46 artiklan 3 kohta
25 artiklan 3 kohta	46 artiklan 4–8 kohta ja 50 artiklan 1 kohta
26 artikla	47 artikla
27 artikla	48 artikla
28 artiklan 1 ja 2 kohta	49 artikla
28 artiklan 3 kohta	50 artiklan 2 kohta
29 artikla	51 artikla
30 artiklan 1 kohta	52 artikla
30 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	53 artiklan 3 kohta
31 artiklan 3 kohta	54 artikla
32 artikla	55 artikla
33 artiklan 1–4 kohta	56 artiklan 1–4 kohta
33 artiklan 5 kohta	56 artiklan 5 kohta ja 58 artiklan 1 kohta
34 artikla	57 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
35 artikla	59 artikla
36 artikla	60 artikla
37 artikla	61 artikla
38 artikla	62, 63, 67 ja 68 artikla
39 artiklan 1 ja 2 kohta	64 artiklan 1 ja 2 kohta
39 artiklan 3 kohta	64 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
39 artiklan 4 ja 5 kohta	64 artiklan 4 ja 5 kohta
39 artiklan 6 kohta	64 artiklan 3 kohdan toinen alakohta, 64 artiklan 6 kohta ja 63–68 artikla
40 artikla	69 artikla
41 artikla	70 artikla
42 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohta
42 artiklan 2 kohta	74 artiklan 2 kohdan a–c alakohta ja d alakohdan johdantolause
42 artiklan 3 kohta	74 artiklan 3 kohta
43 artiklan a alakohta	71 ja 72 artikla, 76 artiklan a alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
43 artiklan b alakohta	74 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohta
43 artiklan c alakohta	—
43 artiklan d alakohta	73 ja 75 artikla ja 76 artiklan b ja c alakohta
44 artikla	77 artikla
45 artikla	78 artikla
46 artikla	79 artikla
47 artikla	80 artikla
48 artikla	81 artikla
49 artikla	82 artikla
50 artikla	83 artikla
51 artikla	84 artikla
52 artikla	85 artikla
53 artiklan 1–3 kohta	86 artiklan 1–3 kohta
53 artiklan 4 kohta	86 artiklan 6 kohta
54 artiklan a ja b alakohta	86 artiklan 5 kohta ja 88 artiklan a alakohta
54 artiklan c alakohta	86 artiklan 4 kohta ja 88 artiklan b alakohta
55 artiklan 1 kohta	87 artiklan 1 kohta
55 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	87 artiklan 2 kohta
55 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	88 artiklan c alakohta
55 artiklan 3 ja 4 kohta	87 artiklan 3 ja 4 kohta
56 artiklan 1–5 kohta	89 artiklan 1–5 kohta
56 artiklan 6 kohta	89 artiklan 7 kohta
56 artiklan 7 kohta	89 artiklan 9 kohta
56 artiklan 8 kohta	89 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
56 artiklan 9 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	100 artiklan 1 kohdan b alakohta
56 artiklan 9 kohdan toinen luetelmakohta	89 artiklan 8 kohta ja 99 artiklan a alakohta
56 artiklan 9 kohdan kolmas luetelmakohta	89 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
57 artiklan 1 ja 2 kohta	90 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
57 artiklan 3 kohta	100 artiklan 1 kohdan a alakohta
58 artiklan ensimmäinen kohta	91 artikla
58 artiklan toinen alakohta	—
59 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	100 artiklan 1 kohta
59 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	99 artiklan b alakohta
59 artiklan 2 kohta	92 artiklan 2 kohta
60 artikla	93 artikla
61 artikla	94 artikla
62 artiklan 1 ja 2 kohta	95 artiklan 1 ja 2 kohta
62 artiklan 3 kohta	22 artikla, 24 artiklan a–g alakohta, 25 artiklan a ja b alakohta ja 99 artiklan c alakohta
63 artiklan 1 ja 2 kohta	—
63 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
63 artiklan 3 kohdan b alakohta	96 artiklan 1 kohdan a alakohta, 96 artiklan 2 kohta, 100 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 100 artiklan 2 kohta
63 artiklan 3 kohdan c alakohta	96 artiklan 1 kohdan b alakohta, 96 artiklan 2 kohta, 100 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 100 artiklan 2 kohta
64 artikla	97 artikla
65 artiklan 1 ja 2 kohta	98 artikla
65 artiklan 3 kohta	99 artiklan h a alakohta ja 100 artiklan 1 kohdan b alakohta
66 artikla	101 artiklan 1 ja 2 kohta
67 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	102 artiklan 1 kohta
67 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	106 artikla
67 artiklan 2 ja 3 kohta	102 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen alakohta
68 artiklan 1 ja 2 kohta	103 artiklan 1 ja 2 kohta
68 artiklan 3 kohta	103 artiklan 3 kohdan a alakohta
68 artiklan 4 kohta	103 artiklan 4 kohta
69 artikla	104 artikla
70 artikla	105 artiklan 1–5 kohta
71 artikla	105 artiklan 6 kohta
72 artiklan 1 ja 2 kohta	108 artiklan 1 ja 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
72 artiklan 3 kohta	108 artiklan 3 kohta ja 115 artikla
73 artikla	109 artikla
74 artikla	110 artikla
75 artikla	111 artikla
76 artikla	—
77 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	112 artiklan 1 kohta
77 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	112 artiklan 2 kohta
77 artiklan 2 kohta	112 artiklan 3 kohta
77 artiklan 3 kohta	112 artiklan 4 kohta
78 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	113 artikla
78 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	99 artiklan d alakohta ja 100 artiklan 1 kohdan b alakohta
78 artiklan 2–4 kohta	114 artiklan 1–3 kohta
78 artiklan 5 kohta	114 artiklan 4 kohta
79 artiklan 1 kohta	116 artiklan 1 kohta
79 artiklan 2–5 kohta	116 artiklan 4–7 kohta
80 artikla	117 artiklan 1 kohta
81 artiklan 1 ja 2 kohta	118 artiklan 1 ja 2 kohta
81 artiklan 3 kohta	118 artiklan 4 kohta
82 artiklan 1 kohta	119 artiklan 1 kohta
82 artiklan 2 kohta	119 artiklan 3 kohta
83 artikla	120 artiklan 1 kohta
84 artiklan 1 kohta	121 artiklan 1 kohta
84 artiklan 2 kohta	121 artiklan 3 kohta
85 artiklan ensimmäinen virke	116 artiklan 2 kohta, 117 artiklan 2 kohta, 118 artiklan 3 kohta, 119 artiklan 2 kohta, 120 artiklan 2 kohta, 121 artiklan 2 kohta ja 123 artiklan 1 kohta
85 artiklan toinen virke	106 artiklan 3 kohta, 122 artikla ja 123 artiklan 2 kohta
86 artiklan 1 kohdan johdantolause	124 artiklan 1 kohdan johdantolause ja a alakohta
86 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	124 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
86 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta	124 artiklan 1 kohdan e alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
86 artiklan 1 kohdan f–k alakohta	124 artiklan 1 kohdan f–k alakohta
86 artiklan 2 ja 3 kohta	124 artiklan 2 ja 3 kohta
86 artiklan 4–6 kohta	124 artiklan 5–7 kohta
86 artiklan 7 kohta	126 artikla
87 artiklan 1 kohta	127 artiklan 1 kohta ja 127 artiklan 2 kohdan a alakohta
87 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	127 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
87 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	127 artiklan 8 kohta
87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	127 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 131 artiklan a alakohta
87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta	131 artiklan b alakohta
87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta	127 artiklan 3 kohta ja 161 artiklan a alakohta
87 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
88 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohta
88 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	127 artiklan 7 kohta
88 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 2 kohta
88 artiklan 2 kohta	127 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
88 artiklan 3 kohta	127 artiklan 4 kohdan toinen alakohta ja 6 kohta
88 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	133 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
88 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta	6 artiklan 2 kohta ja 7 artiklan a kohta
89 artiklan 1 kohta	129 artiklan 1 kohta
89 artiklan 2 kohta	—
90 artikla	130 artiklan 1 kohta
91 artikla	134 artikla
92 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	135 artiklan 1 kohta
92 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	135 artiklan 2 kohta
92 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
92 artiklan 2–5 kohta	135 artiklan 3–6 kohta
93 artiklan 1 kohta	136 artikla
93 artiklan 2 kohta	—
94 artikla	137 artikla
95 artiklan 1 kohta	139 artiklan 1 kohta
95 artiklan 2 ja 3 kohta	139 artiklan 3 ja 4 kohta
95 artiklan 4 kohta	139 artiklan 6 kohta
96 artiklan 1 ja 2 kohta	140 artikla
96 artiklan 3 kohta	139 artiklan 7 kohta
97 artiklan 1 kohta	149 artikla
97 artiklan 2 kohta	150 artikla
98 artiklan 1 kohta	144 artikla
98 artiklan 2 kohta	139 artiklan 5 kohta
99 artikla	141 artiklan 1 kohta
100 artikla	141 artiklan 2 kohta
101 artiklan 1 kohta	153 artiklan 1 kohta
101 artiklan 2 kohdan a alakohta	153 artiklan 2 kohta ja 156 artiklan a alakohta
101 artiklan 2 kohdan b alakohta	156 artiklan b alakohta ja 157 artikla
101 artiklan 2 kohdan c alakohta	153 artiklan 3 kohta ja 156 artiklan c alakohta
102 artikla	154 artikla
103 artikla	155 artiklan 2 kohta ja 156 artiklan d alakohta
104 artiklan 1 kohta	158 artiklan 1 kohta
104 artiklan 2 kohta	158 artiklan 3 kohta
105 artiklan 1 kohta	159 artiklan 1 ja 2 kohta
105 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	159 artiklan 3 kohta ja 161 artiklan a alakohta
105 artiklan 2 kohdan c alakohta	22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 25 artiklan c alakohta
106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	179 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	—
106 artiklan 2 kohta	179 artiklan 3 ja 6 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
106 artiklan 3 kohta	179 artiklan 5 kohta
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	22 artikla, 24 artiklan a–g alakohta ja 25 artiklan a ja b alakohta
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	23 artiklan 4 kohdan a alakohta ja 24 artiklan h alakohta
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta	179 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, 179 artiklan 2 kohta ja 180 artikla
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta	22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 24 artiklan a alakohta
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta	25 artiklan b alakohta
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta	23 artiklan 4 kohdan b alakohta, 24 artiklan h alakohta, 28 artikla, 31 artiklan b alakohta ja 32 artikla
106 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan g ja h alakohta	181 artikla
106 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	—
107 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohta
107 artiklan 1 kohdan toinen virke	182 artiklan 1 kohta
107 artiklan 2 kohta	158 artiklan 2 kohta
107 artiklan 3 kohta	160 artikla, 161 artiklan b alakohta, 182 artiklan 2–4 kohta, 183 ja 184 artikla
108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdan ensimmäinen virke	162 artikla
108 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke	170 artiklan 4 kohta
108 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 2 kohta, 7 artiklan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan a alakohta
108 artiklan 2 kohta	163 artiklan 1 ja 2 kohta
108 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
108 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
108 artiklan 4 kohta	163 artiklan 3 kohta, 164 artikla ja 165 artiklan b alakohta
109 artiklan 1 kohta	166 artiklan 1 kohta
109 artiklan 2 kohta	166 artiklan 2 alakohta ja 168 artiklan a alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
109 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta, 7 artiklan a alakohta, 8 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 165 artiklan a alakohta
110 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	167 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
110 artiklan 14 kohdan toinen alakohta	167 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
110 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	167 artiklan 2 ja 3 kohta ja 168 artiklan d alakohta
110 artiklan 2 ja 3 kohta	167 artiklan 4 ja 5 kohta
111 artiklan 1 kohta	170 artiklan 1 kohta
111 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	170 artiklan 2 kohta
111 artiklan 2 kohdan toinen virke	170 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta
111 artiklan 3 kohta	170 artiklan 3 kohdan c alakohta
112 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	172 artiklan 1 kohta
112 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	182 artiklan 2 kohta
112 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	182 artiklan 3 kohta
112 artiklan 2 kohta	—
112 artiklan 3 kohta	172 artiklan 2 kohta
112 artiklan 4 kohta	176 artiklan b alakohta
113 artiklan 1 ja 2 kohta	173 artiklan 1 ja 2 kohta
113 artiklan 3 kohta	173 artiklan 3 kohta ja 176 artiklan c alakohta
114 artiklan 1 kohta	174 artiklan 1 kohta
114 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	174 artiklan 2 kohta
114 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	175 artikla
115 artiklan ensimmäinen kohta	177 artiklan 1 kohta
115 artiklan toinen kohta	177 artiklan 2 kohta ja 178 artikla
116 artiklan 1 kohta	185 artiklan 1 kohta
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	22 artikla, 24 artiklan a–g alakohta ja 25 artiklan a ja b alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	23 artiklan 4 kohdan a alakohta, 23 artiklan 5 kohta, 24 artiklan h alakohta ja 25 artiklan c alakohta
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohta	185 artiklan 2 kohta ja 186 artiklan a alakohta
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta	22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 24 artiklan a alakohta
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta	25 artiklan b alakohta
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta	23 artiklan 4 kohdan b alakohta, 24 artiklan h alakohta, 28 artikla, 31 artiklan b alakohta ja 32 artikla
116 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h ja i alakohta	186 artiklan b alakohta ja 187 artikla
116 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
117 artikla	188 artikla
118 artikla	189 artikla
119 artiklan 1 ja 2 kohta	190 artikla
119 artiklan 3 kohta	193 artikla
120 artikla	191 artikla
121 artikla	192 artikla
122 artikla	193 artikla
123 artiklan 1 ja 2 kohta	194 artikla
123 artiklan 3 kohta	179 artiklan 4 kohta
124 artiklan 1 kohta	195 artiklan 1 kohta
124 artiklan 2 kohta	195 artiklan 2 ja 3 kohta ja 196 artikla
125 artikla	197 artikla
126 artiklan 1 kohta	198 artiklan 1 kohta
126 artiklan 2 kohta	198 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke
127 artiklan 1 kohta	199 artikla
127 artiklan 2 kohta	198 artiklan 3 kohdan d alakohta
128 artikla	198 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke ja toinen alakohta, 198 artiklan 3 kohdan a–c alakohta ja 200 artikla
129 artikla	201 artikla
130 artiklan 1 kohta	203 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
130 artiklan 2–5 kohta	203 artiklan 2–5 kohta
131 artiklan a alakohta	—
131 artiklan b alakohta	204 artikla
132 artikla	205 artikla
133 artikla	208 artiklan 1 kohta
134 artikla	202 artikla, 203 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 6 kohta, 206, 207 ja 209 artikla
135 artikla	210 artikla
136 artiklan 1 kohta	211 artiklan 1 kohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	22 artikla, 24 artiklan a–g alakohta ja 25 artiklan a ja b alakohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	23 artiklan 4 kohdan a alakohta ja 24 artiklan h alakohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta	212 artiklan a alakohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta	22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 24 artiklan a alakohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta	25 artiklan b alakohta
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta	23 artiklan 4 kohdan b alakohta, 24 artiklan h alakohta, 28 artikla, ja 31 artiklan b alakohta ja 32 artikla
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta	—
136 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta	—
136 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
136 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	211 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
136 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	211 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta
136 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta	211 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta
136 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	212 artiklan b alakohta
136 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	211 artiklan 4 kohta
136 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	211 artiklan 5 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
136 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	211 artiklan 6 kohta
136 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan a ja b alakohta	213 artikla
136 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan c alakohta	212 artiklan c alakohta
136 artiklan 5 kohta	23 artiklan 2 kohta
137 artiklan 1 kohta	214 artiklan 1 kohta
137 artiklan 2 kohta	214 artiklan 2 kohta ja 7 artiklan c alakohta
138 artikla	215 artiklan 1–3 kohta
139 artikla	218 artikla
140 artiklan 1 kohta	219 artikla
140 artiklan 2 kohta	221 artiklan a alakohta ja 222 artiklan b alakohta
141 artikla	220 artikla
142 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	223 artiklan 1 kohta
142 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	223 artiklan a alakohta
142 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	223 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
142 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta	223 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohta
142 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	223 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta ja 224 artiklan c alakohta
142 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	223 artiklan 3 kohta
142 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	224 artiklan d alakohta
142 artiklan 4 kohta	223 artiklan 4 kohta
143 artikla	211 artiklan 2 kohta, 216 ja 217 artikla, 221 artiklan b alakohta, 222 artiklan b alakohta, 224 artiklan b alakohta, 225, 228, 229 ja 230 artikla, 231 artiklan b alakohta, 232 artikla, 233 artiklan 4 kohta, 235 ja 236 artikla, 243 artiklan 2 kohta, 251 artiklan 4 kohta, 254 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohta sekä 257 artiklan 4 kohta
144 artiklan 1 kohta	226 artiklan 1 kohta
144 artiklan 2 kohta	226 artiklan 2 kohta ja 231 artiklan a alakohta
144 artiklan 3 kohta	226 artiklan 3 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
144 artiklan 4 kohta	—
145 artiklan 1 ja 2 kohta	227 artikla
145 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	155 artiklan 1 kohta
145 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	157 artikla
146 artikla	233 artiklan 1–3 kohta
147 artikla	234 artikla
148 artiklan 1 kohta	237 artiklan 1 kohta
148 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	237 artiklan 2 kohta
148 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	237 artiklan 3 kohta ja 239 artikla
149 artikla	242 artikla
150 artiklan 1 kohta	238 artiklan 1 kohta
150 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
150 artiklan 2 kohdan b alakohta	238 artiklan 2 kohta
150 artiklan 3 kohta	—
151 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	144 artikla
151 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	145 artiklan 3 kohta
151 artiklan 2 kohta	145 artiklan 5 ja 11 kohta
151 artiklan 3 kohta	—
151 artiklan 4 kohta	147 artiklan 4 kohta
151 artiklan 5 kohta	145 artiklan 1, 2, 4 ja 6–10 kohta, 146 artikla, 147 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 148 ja 151 artikla
152 artikla	147 artiklan 1 ja 2 kohta
153 artikla	240 artikla
154 artiklan 1 kohdan a alakohta	237 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
154 artiklan 1 kohdan b alakohta	241 artiklan 1 kohta
154 artiklan 2 kohta	237 artiklan 3 kohdan toinen virke ja 241 artiklan 2 kohta
155 artiklan 1 kohta	243 artiklan 1 kohta
155 artiklan 2 ja 3 kohta	243 artiklan 3 ja 4 kohta
156 artikla	244 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
157 artikla	245 artikla
158 artikla	246 artikla
159 artikla	247 artikla
160 artikla	248 artikla
161 artikla	249 artikla
162 artikla	250 artikla
163 artikla	251 artiklan 1–3 kohta
164 artiklan ensimmäinen kohta	253 artikla
164 artiklan toinen kohta	—
165 artikla	252 artikla
166 artiklan 1 kohta	254 artiklan 1 kohta
166 artiklan 2 ja 3 kohta	254 artiklan 4 ja 5 kohta
167 artikla	255 artikla
168 artikla	256 artikla
169 artikla	257 artiklan 1–3 kohta
170 artikla	258 artikla
171 artiklan 1 ja 2 kohta	259 artiklan 1 ja 2 kohta
171 artiklan 3 kohta	86 artiklan 5 kohta
171 artiklan 4 kohta	259 artiklan 3 kohta
172 artikla	260 artikla
173 artikla	261 artikla
174 artikla	262 artikla
175 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	263 artiklan 1 kohta
175 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	263 artiklan 2 kohdan a alakohta
175 artiklan 2 ja 3 kohta	263 artiklan 3 ja 4 kohta
176 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	263 artiklan 2 kohdan b alakohta sekä 265 artiklan b alakohta
176 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	265 artiklan b alakohta
176 artiklan 1 kohdan e alakohta	161 artiklan a alakohta
176 artiklan 2 kohta	—
177 artiklan 1 ja 2 kohta	267 artiklan 1 ja 3 kohta
177 artiklan 3 kohta	267 artiklan 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 450/2008	Tämä asetus
177 artiklan 4 kohta	267 artiklan 2 kohta
177 artiklan 5 kohta	268 artikla
178 artiklan 1 kohta	269 artiklan 1 kohta
178 artiklan 2 kohdan a alakohta	269 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
178 artiklan 2 kohdan b alakohta	269 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta
178 artiklan 3 kohta	269 artiklan 3 kohta
179 artikla	270 artikla
180 artiklan 1 kohta	271 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
180 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohta
180 artiklan 2 kohdan toinen virke	271 artiklan 3 kohta
180 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 2 kohta
180 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	271 artiklan 4 kohta
180 artiklan 4 kohta	271 artiklan 2 kohta
181 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta	272 artiklan 1 kohta
181 artiklan toinen ja kolmas kohta	—
182 artiklan 1 kohta	277 artikla
182 artiklan 2 kohta	—
183 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta ja 17 artikla
183 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	—
183 artiklan 2 kohdan c alakohta	280 ja 283 artikla
184 artikla	285 artikla
185 artikla	—
186 artikla	286 artiklan 2 ja 3 kohta
187 artikla	287 artikla
188 artiklan 1 kohta	288 artiklan 1 kohta
188 artiklan 2 kohta	288 artiklan 2 kohta
188 artiklan 3 kohta	288 artiklan 1 kohta